

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἐπίσημο περιοδικό
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2015

ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ”

Τὸ περιοδικὸ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ" εἶναι τὸ ἐκφραστικὸ ἔντυπο τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Οἱ βασικοὶ τοῦ στόχοι εἶναι ἡ θρησκευτικὴ διαφώτιση τοῦ ποιμνίου Τῆς καὶ ἡ κωδικοποίηση τῶν ἐπισημῶν ἐγγράφων Τῆς.

Ἐκδίδεται προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Χρυσόστομου Β΄ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Γραφεῖα: Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, Λευκωσία, τηλ. 22-554-691, Τηλεομιότυπο 22-346-307.

E-mail: apostolosvarnavas@hotmail.com

Ἐτήσια συνδρομή: Γιὰ τὴν Κύπρο €20.00. Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπη €30.00.

Γιὰ τίς ἄλλες χώρες £30 – ἢ \$50. – ISSN 1012 – 7151

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. ΑΡΙΘΜΟΣ Κ.Ε.Τ.: 119-01-014943-01

IBAN: CY13 0050 0119 0001 1901 0149 4301 SWIFT: HEBACY2N

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ	508
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ	513
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ	517
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β΄ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	522
ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	524
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥΛΕΑ: φως εκ ΦΩΤΟΣ	528
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ: Η Ε΄ ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗ	538
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΣΗΣ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ	544
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β΄ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΕΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ	549
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ: ΠΩΣ ΤΟΡΠΙΛΙΣΕ Η ΑΓΓΛΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ	552
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ κ. ΗΛΙΑ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	556
«ΗΜΕΡΑ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ» ΔΕΗΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ	561
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ: ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΚΥΘΡΕΩΤΗ ΗΡΩΑ ΣΠΥΡΟΥ ΧΑΤΖΗΓΙΑΚΟΥΜΗ.	567
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ: ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΒΑΡΝΑΒΑ	572
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ: ΘΕΟΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	577
ΦΡΙΞΟΥ Γ. ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ: ΤΟ ΚΘ΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Χ.Ε.Κ.Ε. (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)	583
ΠΡΩΤ. ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΣΚΟΥ: ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	595

ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΟΥΣ, ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ, ΤΗ ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΟΝΙΣΜΟ.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ»
ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ
ΤΗ ΝΕΩΣΤΙ ΙΔΡΥΘΕΙΣΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΤΗ ΑΦΙΕΡΩΘΕΙΣΗ,
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ (1812),
«ΤΗ ΠΑΝΣΩΣΤΙΚΗ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΙ»,
ΜΕ ΤΑΣ ΘΕΡΜΟΤΑΤΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΑΣ ΜΑΣ,
ΟΠΩΣ ΑΝΑΔΕΙΧΘΗ
«ΘΕΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗ» (Α΄ Κορ. γ. 9).

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄
ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς
καὶ πάσης Κύπρου,

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασιν, εἰρήνη τε καὶ ἔλεος
ἀπὸ τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ,
παρ' ἡμῶν δὲ εὐλογία τε καὶ ἀγάπη.

Ἀενάως «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Εβρ.12,2) καὶ σφοδρῶς σκοποῦντες καὶ ποθοῦντες τὴν κατὰ Θεὸν διαποιμάνσιν τοῦ ἐμπιστευθέντος παρὰ Κυρίου ἡμῖν ποιμνίου, διὰ τῆς σωτηριώδους αὐτοῦ διδασκαλίας, «συνάρσει θεία» καὶ «ζήλω θείῳ κινήθεντες καὶ φιλοτιμηθέντες»¹, ἐπόμενοι τοῖς ἀειμνήστοις προκατόχοις ἡμῶν καὶ μιμούμενοι τὸ ἀξιάγαστον παράδειγμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ, ὅστις τῷ 1812 προέβη εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας καὶ ἔθηκε πρῶτος τὰ θεμέλια μιᾶς συστηματικῆς παιδείας ἐν Κύπρῳ, χωροῦμεν εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς **Θεολογικῆς Σχολῆς**.

¹ Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ, Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός, Ὁ Μάρτυρας τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Ἀρχεῖον Κειμένων. Κύπρος 2009, Ἰδρυτικὴ πρᾶξις Ἑλληνικῆς Σχολῆς Λευκωσίας, σσ.181-186.

Ἡ «Θεολογική Σχολή τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου» ἀφιερῶται, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς (1812) τοῦ Ἐθνομάρτυρος Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ:

«ΤΗΙ ΠΑΝΣΩΣΤΙΚΗΙ ΑΓΙΑΙ ΤΡΙΑΔΙ

αὐτῷ τῷ τρισυποστάτῳ ἐνὶ καὶ μόνῳ Θεῷ, καθότι εἰς δόξαν αὐτοῦ ἔκτισται,
 ἵνα περισκέπη καὶ διατηρῇ αὐτὴν ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας,
 διαβολικῆς τε καὶ ἀνθρωπίνης καὶ ἵνα δώσῃ αὐτῇ καλὴν αὐξήσιν καὶ
 στερέωσιν καὶ καρποὺς ἀρετῆς τοῖς σπουδάζουσιν ἐν αὐτῇ νέοις».²

Ἡ διὰ τῆς Σχολῆς ἐκείνης εἰσαχθεῖσα παιδεία ἐστερεώθη ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ κλασικοῦ ἡμῶν πολιτισμοῦ καὶ ἀπέδωσε καρποὺς «πολυπλασίους» διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πατρίδα. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἠκολούθησε πιστῶς τὴν σοφὴν συμβουλήν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ «*να διδάσκωνται οἱ παῖδες τῆς πολιτείας τὴν πάτριον πίστιν αὐτῶν, τὸ μόνον προτιμότερον καὶ ἀναγκαιότερον, καὶ να ἐκπαιδεύωνται ἐν ταύτῳ, καὶ ἦθη χρηστά...να γίνωνται ἄνδρες θεοσεβεῖς, φρόνιμοι, πολιτικοί, δίκαιοι, φιλοπάτριδες...*»³.

Τὰς ἰδίας ἀκριβῶς ἀρχὰς ἠκολούθησαν πιστῶς ἅπαντα τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια ἅτινα ἰδρύθησαν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Κύπρου, ἀποβάντα οὕτω κέντρα ἀριστείας, σφυρηλατήσεως ἰσχυρῶν χαρακτήρων καὶ ἑλληνοχριστιανικῆς ἀγωγῆς. Ἡ ἀγωγή αὕτη ἐθεμελιώθη κυρίως ἐπὶ τῶν κειμένων τοῦ κλασικοῦ, τοῦ βυζαντινοῦ καὶ τοῦ νεωτέρου ἡμῶν πολιτισμοῦ, ὅπερ ἐσήμαινε ἐν ταύτῳ συστηματικὴν καὶ βαθυτάτην καλλιέργειαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, εἰς ἀπάσας τὰς μορφὰς αὐτῆς. Τοῦτο συνέτεινε, ὥστε νὰ ἀναδειχθῇ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα οὐχὶ μόνον ὡς τὸ βασικὸν μέσον διὰ τὴν θρησκευτικὴν, ἀνθρωπιστικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀγωγήν τῶν ἑλληνοπαίδων τῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ ὡς ὁ ἰσχυρότερος ἐνοποιητικὸς σύνδεσμος τῆς γεωγραφικῶς ἀπομεμονωμένης νήσου ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἑλληνικῶν

2 ὁ.π., σ. 185

3 ὁ.π., σ. 183

κοινοτήτων.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ ἀνθρωπιστικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ Ὁρθόδοξος πίστις ἀπετέλεσαν τὸ κατ' ἐξοχὴν περιεχόμενον τῆς παιδείας. Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀγωγῆς ταύτης, αἱ ἀξίαι τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ θεῖα, τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἀθανάσιαν τῆς ψυχῆς, τοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, τῆς ὑπερηφανείας διὰ τοὺς ἐνδόξους προγόνους καὶ τῆς τιμῆς πρὸς τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον ἀπετέλεσαν τὰ στερεὰ θεμέλια τῆς ἑλληνοκυπριακῆς ἐκπαιδύσεως. Δημιουργήματα αὐτῆς τῆς ἐκπαιδύσεως ἦσαν οἱ λαμπροὶ ἀγωνισταὶ καὶ αἱ ἀρεταὶ τὰς ὁποίας ἐπέδειξαν κατὰ τὸν ἡρωικὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955-59.

Δυστυχῶς, εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἐθνικὴ τραγωδία τῆς τλήμονος ἡμῶν πατρίδος ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀνατροπὴ τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν προσανατολισμῶν ἐδημιούργησαν τὸν κίνδυνον νὰ ἀπολέσῃ ὁ λαὸς μας τὴν ἐθνικὴν του ταυτότητα, τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν καὶ τὰ ἑλληνορθόδοξα αὐτοῦ βιώματα.

Ὡς ἐκ τούτου ἀκραδάντως πιστεύομεν ὅτι ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἥτις ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς ἀνεδείχθη, διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ, *ὡς ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καὶ ἡ Κιβωτὸς τῆς Σωτηρίας*, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐντείνῃ τὸ ποιμαντικὸν αὐτῆς ἔργον, ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ παιδαγωγικὴν κατάρτισιν ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐπιφορτισθῶσι μὲ τὴν εὐθύνην τῆς ἐμφυσήσεως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων, εἴτε ὡς ἐκκλησιαστικοὶ ποιμένες εἴτε ὡς ἐκπαιδευτικοὶ τὴν ἐνάρετον ζωὴν καὶ τὸν ἀγιασμόν.

Τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον. Ἡ Θεολογία, ἡ προσφερομένη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς πλείστας θεολογικὰς Σχολὰς ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν νηπτικὴν - ἡσυχαστικὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ταυτισθῇ εἴτε μὲ τὸν στοχασμόν - λογικοκρατίαν εἴτε μὲ τὸν ἠθικισμόν-ἠθικοκρατίαν. Διὰ τοῦτο, πολλοὶ ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν - θεολόγων προσπαθοῦν σήμερον νὰ θεολογοῦν μὲ προϋποθέσεις καὶ δεδομένα ἅτινα ἐδράζονται ἐπὶ δυτικῶν προτύπων, ἀποκλίνοντες ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον Θεολογίαν καὶ ἀπὸ τὴν θεραπευτικὴν αὐτῆς δύναμιν, ἥτις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου, τούτέστιν εἰς τὸν ἀγιασμόν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ ὡς ὑγιῶς προσώπου ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Ὡς ἐκ τούτου φιλοδοξία ἡμῶν εἶναι, ὅπως ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στηρίζεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἐμπειρικὴν θεολογίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπως αὕτη ἐβίωθη καὶ ἐξεφράσθη ὑφ' ὄλων τῶν θεοφόρων Πατέρων καὶ διευτυπώθη ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν πνευματικὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Βασικὸς στόχος ἡμῶν εἶναι ὅπως ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ ἀναδειχθῆ, διὰ τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος τῆς ἀειράστου Ὁρθοδοξίας, **«Θεοῦ γεώργιον καὶ Θεοῦ οἰκοδομή» (1. Κορ. 3, 9)**. Φιλοδοξία, ὡσαύτως, τῆς Ἐκκλησίας εἶναι, ὅπως συμβάλῃ ἐνεργῶς εἰς τὴν ἀναβάθμισιν τῶν ἀξιών τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς πνευματικότητος, εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ τοῦ ὁράματος τῆς ἐλευθερίας τῆς δουλωθείσης πατρίδος ἡμῶν.

Πρόθεσις ἡμῶν εἶναι, ὅπως ἡ ἐν λόγῳ Σχολὴ ἀποτελῆ ὄργανισμὸν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ οἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς ἀναδεικνύωνται κάτοχοι πτυχίου πιστοποιημένου κλάδου σπουδῶν, τὸ ὁποῖον θὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν Παιδείαν ὡς θεολόγοι καθηγηταὶ ἢ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς πτυχιούχοι κληρικοὶ.

Τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα,

Ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἀπετέλει δι' ἐμὲ ἓνα ἀπὸ τοὺς εὐγενεστέρους καὶ ὑψηλοτέρους ὁραματισμοὺς τῆς ζωῆς μου. Εἰς αὐτὸν τὸν πνευματικὸν καὶ εὐγενῆ στόχον, ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι, μὲ στηρίζουν ἠθικῶς καὶ πρακτικῶς ἅπαντες οἱ σύν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου. Διὰ τοῦτο καὶ καλῶ πάντας τοὺς ἐν ἀγίῳ Πνεύματι Ἀδελφούς καὶ Συλλειτουργούς, πάντας τοὺς ἀρμοδίους πολιτειακοὺς Λειτουργούς, καθὼς καὶ πάντας τοὺς δυναμένους καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ὅπως μὲ συνδράμουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὑψηλοῦ τούτου πνευματικοῦ καὶ ἐθνικοῦ στόχου, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ψυχοτρόφου ἐννοίας τῆς Παιδείας, τῆς πεφιλημένης ἡμῶν Πατρίδος καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ κέντρου καρδίας εὐχόμεθα, ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος φωτίζη πάντας ὑμᾶς εἰς ἔργα ἀγαθὰ καὶ εὐάρεστα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Ἐκθύμως δὲ προσεπευχόμεθα, ὅπως ὁ Θεὸς τῶν Φώτων εὐλογήσῃ τὸ θεοφιλὲς ἡμῶν ἐγχείρημα καὶ καταστέφῃ διὰ τῆς Χάριτος Αὐτοῦ τὴν ἄρτι γεγυυῖαν **«ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»**,

χαριζόμενος ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν τὴν πνευματικὴν ἀγαλλίασιν τοῦ ὄραν ταύτην καρποφοροῦσαν πλουσίως, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ χριστεπωνύμου ἡμῶν πληρώματος καὶ τῆς ἀγλαοθρόνου Ὁρθοδοξίας.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
τοῦ πέμπτου καὶ δεκάτου καὶ δισχιλιοστοῦ ἔτους
τοῦ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

Ἰὸς Φώτος Χρυσόστομος

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Όταν οί όραματισμοί τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Χρυσοστόμου Β΄ διά τήν ἴδρυσιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἤρχισαν νά καρποφοροῦν καί ἦταν πρόδηλον ὅτι ἡ αὐτή θά ἦταν δυνατόν νά λειτουργήσῃ ἀπό τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 2015 -2016, ὁ Μακαριώτατος πλήρης πνευματικῆς χαρᾶς καί συγκινήσεως ἀπέστειλε τήν πιὸ κάτω ἐπιστολήν πρὸς τήν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη κύριο κύριο Βαρθολομαῖον.

Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καί Οἰκουμενικῆ Πατριάρχα, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καί περισπούδαστε ἀδελφὲ καί συλλειτουργέ, κύριε κύριε Βαρθολομαῖε, τήν Ὑμετέραν γερασμιωτάτην Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ, κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ὑπὸ τὸ κράτος αἰσθημάτων ἱερᾶς συγκινήσεως διατελοῦντες, προαγόμεθα διὰ τῶν μετὰ χεῖρας ἀδελφικῶν ἡμῶν γραμμάτων, ὅπως ἀνακοινώσωμεν πρὸς τήν Ὑμετέραν Θεοτίμητον Κορυφήν ὅτι ὁ καθ' ἡμᾶς ἀγιώτατος καί ἀποστολικὸς θρόνος τοῦ ἀποστόλου καί γενναιομάρτυρος Βαρνάβα καί ἡμεῖς προσωπικῶς ἀπεφασίσαμεν τήν ἴδρυσιν καί λειτουργίαν, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Κύπρῳ.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου θά στεγάξῃται εἰς τὰ παρὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν πρὸς τοῦτο ἀποκατασταθέντα διατηρητέα κτήρια. Εἰς αὐτὴν θά γίνωνται δεκτοὶ ἀπόφοιτοι Σχολῶν Μέσης Παιδείας διακρινόμενοι διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ ἦθος των. Θὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν, ὥστε νά ἀναδειχθῇ αὐτὴ εἰς τηλαυγῆ φάρον διὰ τὴν πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς κλυδωνιζομένην κοινωνίαν. Ἐξ αὐτῆς θά ἐξέρχωνται ἐργάται εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μὲ ἀνωτέραν μόρφωσιν συντελεστικὴν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ θεολογικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῆς σχολῆς ταύτης στηρίζομεν πολλὰς ἐλπίδας.

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου θὰ δύναται νὰ παρέχη εἰς τοὺς νέους κληρικοὺς πλήρη θεολογικὴν κατάρτισιν. Μία τοιαύτη Πανεπιστημιακοῦ ἐπιπέδου Σχολὴ μεγάλως καὶ ποικίλως θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πολυσχιδοῦς ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, πέραν τῶν κυπριακῶν ὁρίων καὶ ἰδίως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν Πατριαρχείων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καθὼς καὶ τῆς Ἀφρικανικῆς ἡπείρου.

Δοξολογοῦμεν τὸν Θεὸν τὸν εὐλογήσαντα τὴν προσπάθειαν ἡμῶν εἰς τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν αὐτῆς. Εἰς οὐδὲν ἀποβλέπομεν εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὸ ἀπαραχάρακτον τῆς πατρώας ἡμῶν Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ εὐσεβείας.

Τὰ ὡς ἄνω ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν χαρᾷ μεγάλη καὶ ἀγαλλιάσει πνεύματος καὶ καρδίας, ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Πεποίθαμεν ὅτι καὶ ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης θέλει συμμερισθεῖ τὴν χαρὰν ταύτην. Προτιθέμεθα ὅπως ἐκθέσωμεν λίαν προσεχῶς τὰς ἀπόψεις καὶ τὰς στοχοθεσίας ἡμῶν διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν ἐν λεπτομερείᾳ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις προσεπευχόμεθα, ὅπως ἡ Ὑμετέρα Θεοτίμητος Κορυφὴ ὑγιαίνῃ καὶ εὐημερῇ ἐν εὐθηνία ἔργων ἀγαθῶν, ἐν καταρτισμῶ καὶ οἰκοδομῇ τοῦ τῇ συνέσει Αὐτῆς ἐμπεπιστευμένου λαοῦ.

Κατασπαζόμεθα καὶ αὐθις Ὑμᾶς φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης ἀδελφικῆς καὶ τιμῆς ἐξαιρέτου.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 9ῃ μηνὸς Μαρτίου, 2015

Τῆς Ὑμετέρας γερασμιωτάτης Παναγιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ πρόθυμος ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

Ὁ Κύπρος Χρυσόστομος

Εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐπιστολὴν ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κύριος κύριος Βαρθολομαῖος ἐπίσης βαθύτατα συγκεκριημένος ἀπήντησε ὡς ἀκολούθως.

Αριθμ. Πρωτ. 264

Μακαριώτατε καί Ἀγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ὦντως μετ' ἰδιαίτερας συγκινήσεως, ἱκανοποιήσεως καί χαρᾶς, ἐπληροφωρήθημεν ἡ ἡμετέρα Μετριότης προσωπικῶς καί ἡ περί ἡμᾶς Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐκ τοῦ ἀπό τῆς θ' Μαρτίου ἐ.ἔ. γράμματος τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καί περισπουδάστου Μακαριότητος τὴν ἀπόφασιν τῆς κατ' Αὐτὴν Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας περὶ ἰδρύσεως Θεολογικῆς Σχολῆς πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί λαϊκῶν θεολόγων αὐτῆς τε καί ἄλλων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ καί Ἀφρικῇ, οἰοεὶ κατὰ τό προηγούμενον τῆς Ἱεράς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς, τῆς τοσοῦτους καί τηλικούτους ἀγλαοὺς καρπούς προσενεγκούσης καί τῇ καθ' Ὑμᾶς Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς λειτουργίας αὐτῆς.

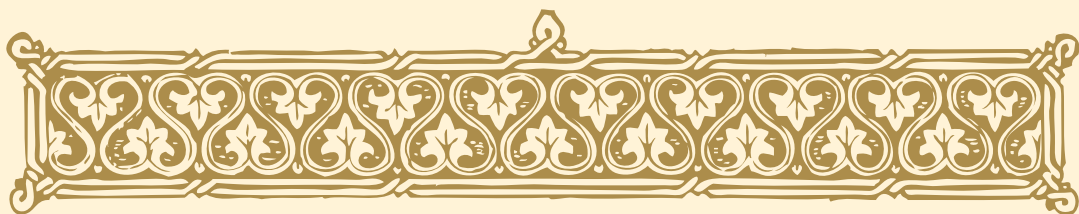
Οἱ ἐκτιθέμενοι ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος στόχοι τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν αὐτόθι Θεολογικῆς Σχολῆς τυγχάνουσιν ἀφορμαὶ χαρᾶς καί δοξολογίας τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θεοῦ διὰ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτην κατὰ Κωνσταντινούπολιν Ἐκκλησίαν καθὼς ἡ πρωτοβουλία Ὑμῶν αὕτη, Μακαριώτατε Ἀδελφέ, ἀποτελεῖ ἐπιλογὴν διὰ τὴν **σπουδὴν τῆς Θεολογίας**, ἣτις ἐστίν, ὡς γνωστόν, ἀπαραίτητον μὲν στοιχεῖον τῆς καταρτίσεως, κυρίως δέ **βαθμῆς προεισαγωγικῆς, προετοιμάζουσα** διὰ τὴν ἐκ πείρας **ὄντολογικὴν Θεολογίαν**, ἥτοι τὴν Θεολογίαν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου ἀλλὰ καί τῆς πληθύος τῶν Ἁγίων τῆς μεγαλονήσου Κύπρου, ἀπὸ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου μέχρι καί τῶν προσφάτων ἡρώων τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καί παραδόσεως τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, οἱ ὅποιοι ἐθεολόγησαν καί θεολογοῦσι μέχρι σήμερον ἐκ πείρας καί κατόπιν φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τό καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, θεματοφύλαξ τῆς ζωῆς ταύτης καί σωζούσης θεολογικῆς ἀληθείας καί λειτουργικῆς ζωῆς, οὐχὶ βεβαίως ὡς τινος δογματικῆς διατυπώσεως ἀποστεωμένης ἀλλὰ ὡς μιᾶς ζωῆς ἐμπειρίας ζωῆς καί χαρᾶς, μιᾶς ζωῆς καί ζωογονούσης παραγματικότητος, ἡ ὁποία παραδίδεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν οὐχὶ ὡς διανοητικὴ ἀπλῶς γνῶσις ἀλλ' ὡς οὐσιαστικὴ ἀλλοίωσις τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀνακαίνισις καί ἀναγέννησις αὐτοῦ, οὕτω προσβλέπει εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Κύπρου καί τὴν προσφορὰν αὐτῆς, ἐφ' ᾧ καί συγχαίρει πρωτίστως Ὑμῖν, Μακαριώτατε ἀδελφέ, καί τῇ περὶ Ὑμᾶς Ἱερᾷ Συνόδῳ, εὐχόμενον ὅπως ἡ Σχολὴ αὕτη ἀναδειχθῇ ἀληθὲς φυτώριον τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καί μυσῆως τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς εἰς τό

ἀκραιφνές φρόνημα, βίωμα καί ἦθος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἐπί δέ τούτοις, προσεπευχόμενοι ὅπως Κύριος ὁ Θεός τῶν Φώτων ἐπακούσῃ τῆς δεήσεως Ὑμῶν καί ἡμῶν καί εὐλογήσῃ τό ἐγχείρημα καί τήν πρωτοβουλίαν ταύτην, καταστήσῃ δέ διά τῆς Χάριτος, τοῦ Ἐλέους καί τῶν Οἰκτιρῶν Αὐτοῦ τήν νέαν Θεολογικήν Σχολήν καί ὁδηγῇ αὐτήν εἰς ἀένναον μαρτυρίαν ζωῆς, συγχαίρομεν καί αὐθις τῇ Ὑμετέρᾳ φίλῃ Μακαριότητι καί διατελοῦμεν μετά βαθείας ἀγάπης ἐν τῷ Ἀναστάντι Κυρίῳ ἡμῶν καί τῆς ἐν Αὐτῷ φιλαδελφίας.

Σβιε' Μαΐου ιδ'
 Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμίας Μακαριότητος
 ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός
 Ἱεροκωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΤΡΙΤΗ, 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Είναι ιδιαιτέρως λαμπρά για την Εκκλησία της Κύπρου η σημερινή ημέρα· ημέρα εόρτια και πολυπόθητη, την οποίαν από χρόνων πολλών εγκυμονούσε η Εκκλησία και προσδοκούσε ο κλήρος και ο λαός της.

Αποδεικνύεται σήμερα άγρυπνη και ακοίμητη η περί την Εκκλησία πρόνοια του Θεού, η οποία χαρίζει σ' αυτή λαμπρό καθίδρυμα πνευματικού φωτισμού για καταρτισμό του ιερού κλήρου και των διδασκάλων της πίστεως και για οικοδομή των τέκνων της.

Πολλοί προκάτοχοί μας και χορεία όλη Αρχιερέων, καθώς και ολόκληρο το πλήρωμα της Εκκλησίας, ποθούσε πάντοτε την ίδρυση Θεολογικής Σχολής, στα όρια της αρχαίας αποστολικής Εκκλησίας της Κύπρου. Ο μέγιστος των προκατόχων μας, ο αοίδιμος Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ο Γ', έθεσε μάλιστα και τον θεμέλιο λίθο Θεολογικής Σχολής· η ενσκήψασα, όμως, καταστροφική λαίλαπα της τουρκικής εισβολής ματαίωσε, μαζί με άλλα πολλά, και τούτο το έργο. Είμαστε σίγουροι πως ο αοίδιμος Εθνάρχης ευλογεί αοράτως, μαζί με τον Απόστολο Βαρνάβα, από τα ουράνια σκηνώματα τη Σχολή, την οποία σήμερα φυτεύει η δεξιά του Υψίστου.

Προσωπικώς εκφράζουμε την ιδιαίτερη χαρά και αγαλλίασή μας, γιατί βλέπουμε να εκπληρώνεται ένας διακαής πόθος μας. Ευχαριστώντας δοξάζουμε την πανσθενουργό Παναγία Τριάδα, γιατί αξιώνει εμάς τους ταπεινούς, να αναδειχθούμε οι οικοδόμοι τέτοιου λαμπρού κατορθώματος εις δόξαν αυτής και κοινήν ωφέλεια του Ορθοδόξου λαού μας.

Δεόμεθα, παρακαλούντες την Παναγία Τριάδα, εις την οποίαν και αφιερώνουμε τη Σχολή, όπως διατηρήσει αυτήν «άνωτέραν πάσης έπηρείας και παντός όρατού και άοράτου έχθρου» και την ευλογήσει, ώστε να δώσει καρπούς πλουσίους στην Εκκλησία και στο ευσεβές ημών γένος.

Είναι σ' όλους γνωστό και αυτονόητο, ότι στην αμώμητη πίστη μας Ναός και Θεολογική Έδρα συνυπάρχουν, και είναι αδιανόητος ο χωρισμός τους. Εκείνα τα οποία τελούνται στον ναό τεκμηριώνονται διά της Θεολογίας και εκείνα τα οποία διδάσκονται υπό της Θεολογίας επιτελούνται στους ναούς.

Κρατικές αλλά και ιδιωτικές Θεολογικές Σχολές υπάρχουν πολλές και στον Ελληνικό, και στον άλλο Χριστιανικό κόσμο· και είναι δυνατό και στο μέλλον να ιδρυθούν περισσότερες. Σ' αυτές έχει προαχθεί, μέχρι σήμερα, η θεολογική επιστήμη και μορφώθηκαν κληρικοί και λαϊκοί, άνδρες και γυναίκες. Η Εκκλησία, όμως, δεν έχει ανάγκη απλώς μορφωμένων θεολόγων, κληρικών και λαϊκών, που να είναι καταρτισμένοι θεωρητικά και πρακτικά για να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους. Έχει ανάγκη μορφωμένων αλλά συγχρόνως και ευσεβών θεολόγων, ανθρώπων πνευματικών, των οποίων ο βίος να προάγεται συνεχώς εις αγιότητα. Μόρφωση και ευσέβεια είναι εξίσου απαραίτητα για τον θεολόγο. Και η Θεολογική Σχολή της Εκκλησίας θα έχει στόχο να προάγει το εκκλησιαστικό φρόνημα, να μορφώνει Χριστόν «έν ταίς καρδίαις» των φοιτητών, να δημιουργεί το επιθυμητό ήθος. Στη Σχολή, κάτω από το άγρυπνο βλέμμα και τη μητρική φροντίδα της Εκκλησίας, θα συνυπάρχουν επιστημονική μόρφωση και ιεροπρεπής βίος, λελογισμένος συνδυασμός θεωρίας και πράξης, χρήση της τεχνολογίας αλλά και ανάπτυξη κριτικής σκέψης.

Ιδιαίτερα σήμερα που τα πανίσχυρα ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας δεν μεταδίδουν απλώς πληροφορίες, αλλά διαμορφώνουν τις απόψεις όσων τα παρακολουθούν, για τη ζωή και το νόημά της, κατευθύνουν τις επιθυμίες και τις ανάγκες τους, επηρεάζουν τον αξιολογικό προσανατολισμό τους, και δημιουργούν εωσφορική οίηση στον άνθρωπο, χρειάζεται, τόσο η καλλιέργεια της κριτικής σκέψης όσο και της ιεροπρεπούς σεμνότητας, της ταπείνωσης και του μέτρου στη ζωή όλων, και κυρίως των θεολόγων, που θα κληθούν «καί έτέρους διδάξαι».

Ο αρχαίος ρήτορας Δημοσθένης έλεγε, ως αποτέλεσμα πολυετούς παρατήρησής του, ότι «αύχμός νοῦ, έπομβρία λόγων». Και η διαπίστωση πως

έχουμε σήμερα πλεόνασμα λόγων επιβεβαιώνει πως έχουμε, αν όχι «αύχμόν νοῦ», τουλάχιστον «λιμόν πράξεως». Τόσα εκπαιδευτήρια, τόσα προγράμματα Παιδείας, αναρίθμητες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις και πληθωρισμός θεωριών και ο άνθρωπος πεινά και διψά για πράξη, για συνέπεια, για πνευματική ζωή.

«Αί χρεΐαι» των καιρών δεν εξαντλούνται στο κήρυγμα, στη λατρεία ή στη διδασκαλία μέσα στους ναούς από θεολόγους κληρικούς. Εξικνούνται στο ενοριακό κοινωνικό έργο με λαϊκούς θεολόγους βοηθούς των κληρικών, φτάνουν στα σχολεία με τους καθηγητές των θρησκευτικών, που θα αντιλαμβάνονται την αγωνία της στιγμής και τις δυσκολίες των καιρών· εκτείνονται σ' όλη την κοινωνία. Από τη Σχολή, που **«χρησταῖς ταῖς ἐλπίσιν»** εγκαινιάζουμε σήμερα, αναμένουμε να προέλθουν «ἄνδρες(καὶ γυναῖκες ἀσφαλῶς) μαρτυρούμενοι πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας οἵτινες καταστήσονται ἐπὶ τῆς χρεΐας ταύτης» (Πρβλ. Πρ.6,3).

Η Εκκλησία από τους θεολόγους της δεν περιμένει, ασφαλώς, να αλλάξουν τον κόσμο, ούτε να ανατρέψουν τις δομές της κοινωνίας. Περιμένει, όμως, να δώσουν εκείνη τη σπίθα που θα γίνει πυρκαγιά στις καρδιές των ανθρώπων, για να ξανασυναντήσουν τον Χριστό. Να αποδείξουν ότι η Εκκλησία δεν είναι μουσείο, όπου φυλάσσονται θησαυροί του παρελθόντος· δεν είναι μια ιδεολογία ανάμεσα στις πολλές που ζητεί πρόσκαιρα οπαδούς για να κυριαρχήσει· δεν είναι δικαστήριο απόδοσης, με τρόπο αμείλικτο, ευθυνών. Είναι η οικογένειά μας, ο αγαπητικός χώρος μας, που μας περιμένει, ακόμα και αν έχουμε αποδημήσει «εἰς χώραν μακράν». Είναι αυτός ένας από τους κύριους στόχους της Σχολής.

Εξίσου σημαντικός στόχος είναι να γίνει η Σχολή κέντρο θεολογικών ζυμώσεων και συζητήσεων που να αναδεικνύουν το ήθος και την προσφορά της Εκκλησίας του Απ. Βαρνάβα στον Χριστιανικό κόσμο. Η Εκκλησία της Κύπρου, ο μεγαλύτερος και εκτενέστερος θεσμός συνέχειας στην ιστορία του τόπου αποτέλεσε, ταυτόχρονα, και έναν από τους σημαντικότερους τρόπους επικοινωνίας της νήσου με τους άλλους λαούς και πολιτισμούς. Ευελπιστούμε ότι η Θεολογική Σχολή της Εκκλησίας της Κύπρου θα γίνει ο προχωρημένος πομπός και δέκτης σ' αυτή την επικοινωνία· όχι μόνο με τις Θεολογικές Σχολές άλλων Εκκλησιών ή κρατών, αλλά και με όλο τον κόσμο.

Η Θεολογική μας Σχολή, την οποία παρά τις δυσκολίες που συναντήσαμε,

παραδίδουμε σήμερα στην υπηρεσία του χριστεπωνύμου πληρώματος, έχει αναπόφευκτα, αφού δημιουργείται σ' ένα χώρο και σε κάποια συγκεκριμένη στιγμή, μια γεωγραφική και μian ιστορική συντεταγμένη. Κάθε μια απ' αυτές τις συντεταγμένες ξεχωριστά, καθώς και οι δυο μαζί, δημιουργούν υποχρεώσεις και προδιαγράφουν καθήκοντα για μας.

Η γεωγραφική συντεταγμένη της Θεολογικής μας Σχολής σχετίζεται τόσο με την εγγύτητα της νήσου μας προς την **Αγία Γη όσο και με τον Ελληνικό χαρακτήρα της**. Και οι δυο αυτοί λόγοι συνετέλεσαν στη γρήγορη διάδοση του Χριστιανισμού στην Κύπρο και στην κατάταξη της Εκκλησίας μας στη χορεία των αρχαίων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, (μαζί με τις Εκκλησίες της Κωνσταντινούπολης, της Αλεξάνδρειας, της Αντιόχειας και των Ιεροσολύμων), των εχουσών το Αυτοκέφαλό τους επικυρωμένο από Οικουμενική Σύνοδο.

Στην Αλεξάνδρεια και στην Αντιόχεια η Θεολογική σκέψη και οι Θεολογικές Σχολές εμφανίστηκαν από πολύ νωρίς. Στην Κωνσταντινούπολη κάπως αργότερα - αφού αργότερα ιδρύθηκε η Βασιλεύουσα - αλλά και μέχρι πρόσφατα λειτουργούσε και αναμένει την επαναλειτουργία της εκεί η Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Στα Ιεροσόλυμα παραμένει ακόμη νωπή η θύμηση λειτουργίας της Θεολογικής Σχολής του Σταυρού. Η ίδρυση της Σχολής μας εκπληρώνει μian υποχρέωσή μας, έστω και με καθυστέρηση, προς τους προγόνους μας, και προς την ιστορικότητα της Εκκλησίας μας. Προδιαγράφει, όμως, και το καθήκον μας για παροχή σ' αυτήν των εφοδίων και τη δημιουργία των δυνατοτήτων για πρόοδο και δόξα.

Η ιστορική συντεταγμένη της Σχολής που αναφέρεται στους καιρούς κατοχής και δουλείας που διάγουμε, υπογραμμίζει μian άλλην υποχρέωση και υποτυπώνει συγκεκριμένη προσδοκία της Εκκλησίας: Η Εκκλησία, και εμείς προσωπικώς, αναμένουμε από τη Θεολογική Σχολή στους δύσκολους αυτούς καιρούς κάτι περισσότερο από του να είναι μόνο κέντρο θεολογίας, επιστήμης και ήθους. Την θέλουμε να είναι προσανατολισμένη **προς το όραμα της απελευθέρωσης του τόπου μας**. Δεν αποτελεί τούτο αντίθεση προς τον πνευματικό χαρακτήρα και τις πνευματικές επιδιώξεις του ιδρύματος. Βασική αρχή της Ορθόδοξης Θεολογίας είναι η κατ' εικόνα Θεού και ομοίωσιν αυτού δημιουργία του ανθρώπου. Βασικό χαρακτηριστικό της εικόνας του Θεού είναι η ελευθερία. Όποιος αποδέχεται αδιαμαρτύρητα την υποδούλωση και δεν προσπαθεί να απαλλαγεί απ' αυτή,

αμαυρώνει «τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ» εἰς τον ἄνθρωπο. Ἡ προβολή λοιπόν τῆς «**Θεολογίας τῆς ἀπελευθέρωσης**» καὶ ὁ τονισμός των αξιῶν τῆς πίστεως, τῆς πατρίδας, τῆς ελευθερίας καὶ τῆς αξιοπρέπειας θὰ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά τῆς Σχολῆς.

Ευχαριστώντας θερμῶς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνέβαλαν στη, σε πολὺ σύντομο χρόνο, διεκπεραίωση ὅλων των ἀπαραίτητων εγγράφων καὶ τῆ λήψη ἀπὸ τὸ Υπουργεῖο Παιδείας τῆς σχετικῆς ἀδείας καθὼς καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν χρήματα ἢ υπηρεσίες στὴν ετοιμασία των κτηρίων καὶ τῆς ὅλης υποδομῆς τῆς Σχολῆς, θὰ ἠθέλα νὰ ἀπευθυνθῶ στους καθηγητὲς καὶ στους φοιτητὲς τῆς Σχολῆς:

Ὡς πρωτοπόροι στὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς ἀναλαμβάνετε, κύριοι καθηγητὲς, δυσκολότατο ἔργο. Δὲν θὰ ἀκολουθήσετε προϋπάρχουσα παράδοση οὔτε καὶ θὰ κινηθεῖτε σε υπάρχουσες γραμμές. Ἐσεῖς θὰ δημιουργήσετε τὶς γραμμές πάνω στις ὁποῖες, ὡς ἄλλος συρμός, θὰ κινηθεῖ ἡ Σχολή. Εἶμαι σίγουρος ὅτι καὶ θέληση ἔχετε καὶ πείρα διαθέτετε. Οἱ εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας καὶ προπάντων ἡ πανσθενουργὸς δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου θὰ σας ἐνισχύουν.

Καὶ ἐσεῖς ἀγαπητοὶ φοιτητὲς, εἰστε προνομιούχοι γιὰτὶ πρώτοι θὰ φοιτήσετε στὴ Σχολή καὶ, συν Θεῷ, μετὰ ἀπὸ τέσσερα χρόνια θὰ εἰστε οἱ πρώτοι τῆς ἀπόφοιτοι. Ἀπὸ τὴν ἐπίδοση καὶ τὴν ἐπιμέλειά σας θὰ κριθεῖ ἐν πολλοῖς καὶ ἡ φήμη τῆς Σχολῆς. Πέραν των γνώσεων, τοῦ ἠθους καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος που θὰ ἀποκτήσετε ἐδῶ, προσπαθήστε νὰ χαλκεύσετε μετὰξὺ σας φιλίες καὶ νὰ σφυρηλατήσετε δεσμούς, που νὰ μείνουν ἀκατάλυτοι καὶ ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὴν ἀροδο τοῦ χρόνου, διὰ των ὁποίων νὰ ἐπιτελεῖται καλύτερα ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ μας.

Ευχαριστῶ καὶ ὅλους ἐσὰς που με τὴν παρουσία σας ἐκφράζετε τὴ συμπαράστασή σας στὸ ἀναλαμβανόμενο δύσκολο καὶ θεάρεστο αὐτὸ ἔργο. Εἶμαστε σίγουροι ὅτι ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος Θεὸς ἡμῶν θὰ εὐλογήσει τὸ ἔργο τούτο καὶ ἡ Θεολογικὴ μας Σχολή σύντομα **θὰ ἀναδειχθεῖ σε μιὰ ζωντανὴ κυψέλη, που θὰ παράγει τὸ γλυκὺ μέλι τῆς κατὰ Θεὸ σοφίας καὶ θὰ ετοιμάζει κήρυκες καὶ υπηρέτες τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδας.**

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
Κ. Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β' ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**

Η Θεολογική Σχολή της Εκκλησίας Κύπρου, παραπλεύρως της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, ξεκινά την πορεία της ζωής της όπως ένα παιδί που μεγαλώνει κάτω από τη φροντίδα της μητέρας του.

Η Εκκλησία Κύπρου όχι μόνο διέσωσε τη γνήσια αποστολική παράδοση και μετέδωσε ανόθευτα την αλήθεια του Ευαγγελίου, αλλά πάντοτε στάθηκε ως «**τιθηνοῦσα μήτηρ**» στον λαό του Θεού και στον κάθε χειμαζόμενο άνθρωπο. Διαδραμάτισε στους αιώνες και πάντοτε θα διαδραματίζει, τόσο στο επίπεδο της φιλαλληλίας όσο και στο επίπεδο της κατά Θεό παιδείας, ένα ρόλο σημαντικό, καλώντας όλους να γευθούν από το τραπέζι της χαράς του Κυρίου τους.

Η ίδρυση της Σχολής εξυπηρετεί μία αυξανόμενη ανάγκη της Εκκλησίας Κύπρου να καλλιεργεί το δικό της φυτώριο Θεολογικής παιδείας. Προσβλέπουμε στην ανάπτυξη της τόσο εντός των ορίων της Εκκλησίας της Κύπρου, όσο και σε διορθόδοξο και διαχριστιανικό επίπεδο, με τις σχέσεις που θα αναπτύσσει η Σχολή με αντίστοιχες Σχολές και με τη συνεργασία της με τις αδελφές Ορθόδοξες Εκκλησίες, τις εγγύς και τις μακράν.

Η Εκκλησία της Κύπρου σήμερα σεμνύνεται για το ότι διαθέτει ένα λαό με αρκετά υψηλό μορφωτικό επίπεδο, με πολύ καλούς και ταπεινούς κληρικούς, που διακονούν την Εκκλησία με αφοσίωση. Οι σύγχρονες ανάγκες του λαού μας απαιτούν μία σύγχρονη προσέγγιση. Η ίδρυση της Σχολής αποσκοπεί στην προετοιμασία θεολογικά καταρτισμένων κληρικών, οι οποίοι θα στελεχώνουν την Εκκλησία της Κύπρου, αλλά και την Ορθοδοξία εν γένει. Αποσκοπεί, ακόμη, στον καταρτισμό θεολόγων-εκπαιδευτικών, για

τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στελεχών, που να μπορούν να προσφέρουν κοινωνικό έργο και να εργαστούν σε πολιτιστικούς ή εκκλησιαστικούς οργανισμούς, καθώς και υποψηφίων επιστημόνων της Θεολογίας, αλλά και συναφών επιστημών σε μεταπτυχιακό επίπεδο.

Καλωσορίζουμε, στην ατιγέννητη Θεολογική Σχολή της Εκκλησίας Κύπρου, τα μόνιμα μέλη του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), που στελεχώνουν τη Σχολή, τους έγκριτους ακαδημαϊκούς, που αποδέχτηκαν την πρόταση να υπηρετήσουν τη Σχολή μας, τα μέλη Δ.Ε.Π., υπό την ιδιότητα του «Συνεργαζόμενου Ακαδημαϊκού Προσωπικού Σύντομης Διάρκειας», που θα πορευθούν μαζί μας. Καλωσορίζουμε, τέλος, τις φοιτήτριες και τους φοιτητές που θα αποτελούν «**νεόφυτα έλαιων κύκλω τῆς ἀθανάτου τραπέζης**».

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου
22 Σεπτεμβρίου 2015

ΜΕΤ' ΕΥΧΩΝ ΕΓΚΑΡΔΙΩΝ

Γ. Ὁ Κώστος Χρυσόστομος

ΣΕΠΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΜΗΝΥΜΑ
ΕΠΙ ΤΗ ΗΜΕΡΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

01 Σεπτεμβρίου 2015

Αριθμ. Πρωτ. 851

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ, ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ
ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Αγίω Πνεύματι πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον»
(Ἀναβαθμοὶ Α΄ ἤχου).

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ μόνος ἀνακαινίζων τὴν ποιήσιν τῶν ἔργων σου
καθ' ἐκάστην ἡμέραν» (Μέγας Βασίλειος).

Ἀδελφοὶ συλλειτουργοὶ καὶ τέκνα εὐλογημένα ἐν Κυρίῳ,

Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ 1η Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἔχει ἀφιερωθῆ
πρωτοβούλως ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου - προσφάτως δὲ καὶ ὑπὸ
τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας- εἰς τὴν προσευχὴν διὰ τὴν προστασίαν
τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Κατ' αὐτὴν, παρακαλοῦμεν ἰδιαίτερος τὸν

“Υψιστον ὅπως φαιδρύνῃ τὴν δημιουργίαν Του, ὥστε νὰ εἶναι εὐχάριστος καὶ καρποφόρος ἢ ἐν αὐτῇ διαβίωσις τοῦ ἀνθρώπου. Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ αἰτήματος περιλαμβάνεται ἀσφαλῶς καὶ ἡ παράκλησις ὅπως αἱ ἀναπόφευκτοὶ φυσιολογικαὶ κλιματικαὶ ἀλλαγαὶ συμβαίνουν καὶ ἐπιτρέπονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀντοχῆς, τοῦ μὲν ἀνθρώπου πρὸς ἐπιβίωσιν αὐτοῦ, τῆς δὲ φύσεως πρὸς ἀειφορίαν αὐτῆς.

Ἐν τούτοις, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴτε κατὰ ἐν μέρος τῆς ἀνθρωπότητος, εἴτε ἐνίστε καὶ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς, συμπεριφερόμεθα ἀντιθέτως πρὸς τὸ αἶτημα τοῦτο. Καταπιέζομεν τὴν φύσιν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐπέρχωνται ἀπρόβλεπτοι καὶ ἀνεπιθύμητοι κλιματικαὶ καὶ περιβαλλοντικαὶ ἀλλαγαὶ, δυσμενεῖς διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ διὰ τὴν ζωὴν μας. Τὸ δὲ ἀθροιστικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ μέρους ἀνθρωπίνων προσώπων ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐκτεταμένων ἰδιωτικῶν καὶ κρατικῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παράγῃ περισσότερα ἀγαθὰ διὰ τοὺς ἐκμεταλλευομένους αὐτό, ἔχει ὡς μόνον ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν τῆς ἐναρμονίως λειτουργούσης καλῆς λῆαν δημιουργίας τοῦ Θεοῦ.

“Ὅσοι ἀντιλαμβάνομεθα τὸν διογκούμενον καθημερινῶς κίνδυνον τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς εἰς τὸν πλανήτην μας, ἔνεκα ἀνθρωπίνων ἐνεργειῶν, ὑψοῦμεν φωνὴν ἐπισημάνσεως αὐτοῦ καὶ προσκαλοῦμεν ἅπαντας νὰ μελετήσωμεν τί εἶναι δυνατόν νὰ πράξωμεν **«διὰ νὰ μὴ ἐξαφανισθῇ ἡ ζωὴ, χάριν τοῦ πλοῦτου»** (Διακήρυξις Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν). Ὅθεν, ἡμεῖς, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καταβάλλομεν ἀπὸ ἐτῶν προσπάθειας ἐνημερώσεως τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ὄλων τῶν καλοπροαιρέτων ἀνθρώπων περὶ τῶν μεγάλων κινδύνων τοὺς ὁποίους συνεπάγεται ἡ ἠϋξημένη (κατὰ)-χρῆσις τῶν ἐνεργειακῶν πηγῶν, ἡ ὁποία ἐπαπειλεῖ μεγάλην κλιματικὴν ἀλλαγὴν καὶ θέτει εἰς κίνδυνον τὴν ἀειφορίαν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἐδιδάχθημεν ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας νὰ περιορίζωμεν κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὰς ἀνάγκας μας. Εἰς τὸ ἦθος τοῦ καταναλωτισμοῦ ἀντιτάσσομεν τὸ ἦθος τῆς ἀσκητικότητος. Ἐν ἦθος αὐτοπεριορισμοῦ τῶν ἀναγκῶν εἰς τὸ ἀπαραίτητον. Τοῦτο δὲν συνεπάγεται στέρησιν ἀλλὰ τὴν ἐκλογίκευσιν τῆς καταναλώσεως καὶ τὴν ἠθικὴν καταδίκην τῆς σπατάλης. **«Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα»** (Α΄ Τιμ. ς΄ 8), μᾶς προτρέπει ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μετὰ τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν πέντε ἄρτων καὶ τὸν χορτασμὸν ἐξ αὐτῶν πέντε χιλιάδων ἀνδρῶν, ἐκτὸς γυναικῶν καὶ παιδίων, ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ περισυλλεγοῦν τὰ περισσεύματα «ἵνα μὴ τι ἀπόληται» (Ἰωάν. σ' 12). Ἀτυχῶς, αἱ σύγχρονοι κοινωνίαι ἐγκατέλιπον τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐντολῆς ταύτης, ἐπιδιοθεῖσαι εἰς τὴν σπατάλην καὶ τὴν ἄλογον χρῆσιν πρὸς ἱκανοποίησιν κενοδόξων αἰσθημάτων εὐμαρείας. Αἱ συμπεριφοραὶ αὗται δύνανται ὅμως νὰ ἀλλαγοῦν πρὸς ἐξοικονόμησιν πόρων καὶ ἐνεργείας διὰ τῆς καταλλήλου ἀγωγῆς.

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν τῷ κοινῷ Δημιουργῷ Κυρίῳ ἡμῶν,

Οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα οἱ καταστροφεῖς τῆς κτίσεως μὲ τὴν ἀπλησίαν μας, μὲ τὴν προσήλωσίν μας εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα προσπαθοῦμεν συνεχῶς νὰ αὐξήσωμεν, ὡς ὁ «ἄφρων πλούσιος» τοῦ Εὐαγγελίου. Λησμονοῦμεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τῷ Ὁποίῳ καὶ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς οἰκολογικῆς κρίσεως δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ συντετονισμένως, πάντοτε ὅμως ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Ὁποίου εὐλογοῦνται αἱ ἀνθρώπινοι προσπάθειαι μας καὶ πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται καὶ παλινδρομεῖ εἰς τὸ πρῶτον, ὡς ἐδημιουργήθη «καλὴ λίαν» ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ συνδημιουργοῦ καὶ προικισθέντος διὰ τοῦ αὐτεξουσίου ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκολογικῆς κρίσεως εἶναι μεγάλη.

Ἡ γῆ ὁμοιάζει μὲ «γιγαντιαῖον σωρὸν ἀπὸ ἀκαθαρσίαν» (Πάπας Ρώμης Φραγκίσκος, Ἐγκύκλιος 2015). Καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι αὗται δὲν εἶναι μόνον ὑλικάι, ἀλλὰ πρωτίστως πνευματικάι. Εἶναι ἀκαθαρσίαι προερχόμεναι ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀπὸ ἐμπαθῆ νοήματα τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου. Ἡμεῖς ὅμως, οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, μὲ βεβαίαν τὴν πίστιν πρὸς τὸν Δημιουργὸν πάσης τῆς κτίσεως καὶ Παντοκράτορα Κύριον, καλούμεθα νὰ ἐπιτελέσωμεν καὶ εἰς τὸ θέμα τῆς προστασίας πάσης τῆς κτίσεως ἔργον εὐαγγελιστοῦ, ἔργον ἀποστολικόν: νὰ ἀναζωπυρώσωμεν, δηλαδή, τὴν χαρμόσυνον εὐαγγελικὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν σύγχρονον ταραγμένον κόσμον καὶ νὰ ἀφυπνίσωμεν τὴν ὑπνώττουσαν πνευματικὴν φύσιν τοῦ πολλαπλῶς, πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως δοκιμαζομένου ἀνθρώπου καὶ νὰ μεταδώσωμεν μῆνυμα ἐλπίδος καὶ εἰρήνης καὶ πραγματικῆς χαρᾶς· τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ταῦτα φρονοῦντες καὶ ταῦτα πρεσβεύοντες, καὶ διακηρύττοντες τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀπὸ τῶν βαθμίδων τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ

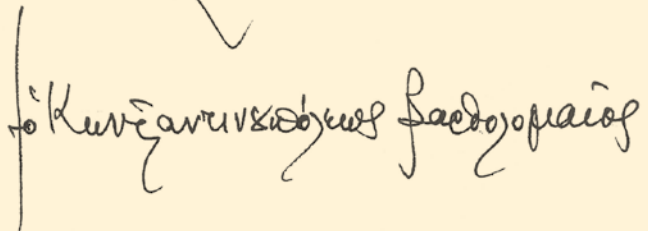
Πατριαρχικού Οικουμενικού Θρόνου, καλοῦμεν πάντας εἰς ἐγρήγορσιν νοός, εἰς ἀπαλλαγὴν ἐμπαθῶν λογισμῶν καὶ συμφεροντολογικῶν κινήσεων, ὥστε νὰ ζῶμεν ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὸν πλησίον καὶ μετὰ τὴν λίαν καλῶς δημιουργηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κτίσιν, καὶ εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα μετὰ τοῦ «τρανώσαντος τὴν φύσιν τῶν ὄντων» Βασιλείου τοῦ Μεγάλου: «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ μόνος ἀνακαινίζων τὴν ποιήσιν τῶν ἔργων σου καθ' ἑκάστην ἡμέραν· εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ κτίσας φῶς καὶ σκότος καὶ διακρίνας αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων· εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ἐκτρέπων σκιὰν θανάτου καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων· εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ ποιήσας ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, ὁ ποιήσας ἡμέραν εἰς ἔργα φωτός, καὶ νύκτα εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως...» .

Τοῦτο εἶναι τὸ μήνυμά μας, αὐτὴ εἶναι ἡ πεποίθησίς μας, αὐτὴ ἡ προτροπὴ μας πρὸς πάντας: **Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, ἐνώπιον τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ.**

Ἡ δὲ τοῦ Δημιουργοῦ πάσης τῆς κτίσεως, ὁρατῆς καὶ ἀοράτου, Κυρίου ἡμῶν Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ Ἔλεος εἶησαν μετὰ πάντων καὶ μετὰ τοῦ κόσμου παντός, νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.

,βιε' Σεπτεμβρίου α'

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως βασιλοποιῶς

ΦΩΣ ΕΚ ΦΩΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥΛΕΑ, ΤΕΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (Ε.Κ.Ε.Φ.Ε.) «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» ΑΘΗΝΩΝ

**«ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ.
ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΦΩΣ». (Γεν. Α' 3)**

Με αυτή τη λιτή αλλά και μεγαλειώδη φράση περιγράφει το βιβλίο της Γενέσεως τη δημιουργία τού πλέον θαυμαστού αλλά και πλέον μυστηριώδους συστατικού τής Δημιουργίας, **τού φωτός!** Ενός συστατικού που είναι σχεδόν «άυλο» (δεν έχει μάζα ηρεμίας αλλά μεταφέρει ενέργεια), που άλλοτε μοιάζει με κύμα και άλλοτε με σωματίο, που κινείται απ' τη μια άκρη τού σύμπαντος στη άλλη με τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα στη φύση: 300.000 χιλιόμ./δευτ. (7,5 περιστροφές γύρω απ' τη γη σε ένα δευτερόλεπτο). ¹

Φως λέμε συνήθως το τμήμα τής «**ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας**» που μπορούμε να αντιληφθούμε με τα μάτια μας, το οποίο είναι συγχρόνως κατάλληλο για τη ζωή. Το ενεργειακό φάσμα τής ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας είναι ασύλληπτα ευρύ. Ξεκινά απ' τις εξαιρετικά διεισδυτικές και βλαβερές **ακτίνες γ** και φθάνει μέχρι τα **μακρά κύματα** τής ραδιοφωνίας. Το ορατό φως αποτελεί ένα απειροελάχιστο τμήμα του φάσματος αυτού. Εάν απλώναμε όλο το φάσμα τής ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας σε μία λωρίδα, με μήκος ένα δισεκατομμύριο φορές τήν περίμετρο τής γης, τότε το εύρος τής ορατής ακτινοβολίας θα ήταν τόσο όσο το πάχος μίας τρίχας. Αυτή ή ... τρίχα «τυχαίνει» να είναι και η ακτινοβολία που μας στέλνει ο ήλιος!

¹ Χριστοφόρου Λουκά, Ακαδημαϊκού «Φως», «Βήματα στην επιστήμη και τη ζωή», έκδ. Συλλόγου προς διάδοσιν ωφελίμων βιβλίων, Αθήνα 2009, σ. 119.

Το φως τού ηλίου προέρχεται από πυρηνικές αντιδράσεις στον πυρήνα του, οι οποίες δημιουργούν ισχυρή ακτινοβολία γ. Καθώς όμως, οι εξαιρετικά δραστικές αυτές ακτίνες πραγματοποιούν το επίπονο ταξίδι προς τη επιφάνεια, χάνουν συνεχώς ενέργεια, και όταν κάποτε φθάσουν στην επιφάνεια, η ενέργεια τους έχει υποβαθμιστεί στο ορατό τμήμα τού φωτός.

ΦΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

Πώς θα ήταν η ζωή μας χωρίς το φως; Απλώς δεν θα ήταν! Χωρίς το φως τού ηλίου η γη μας θα ήταν ένας σκοτεινός, παγωμένος, νεκρός βράχος. Το θαυμαστό αυτό συστατικό βρίσκεται πίσω σχεδόν από κάθε λειτουργία που σχετίζεται με τη ζωή: ²

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ

Η γη μας βρίσκεται σε ιδεατή απόσταση από τον ήλιο, σε συνδυασμό δε με την κατάλληλη σύσταση τής ατμόσφαιρας, η μέση θερμοκρασία της είναι 17ο C, ιδανική για την ανάπτυξη τής ζωής. Στον Ερμή η θερμοκρασία φθάνει τούς 430ο C καί τη νύχτα μειώνεται στους -180ο C, στη Αφροδίτη η μέση θερμοκρασία είναι 480ο C, στον Άρη, -50ο C.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΕΙ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Όλοι οι άνεμοι, ενεργοποιούνται από τη μη ομοιόμορφη θέρμανση τής γης και της ατμόσφαιρας απ' τη ηλιακή ακτινοβολία. Ο ήλιος εξ άλλου παρέχει την αναγκαία ενέργεια για την εξάτμιση των υδάτων και τη δημιουργία των νεφών. Η ύπαρξη των μετεωρολογικών φαινομένων έχει τεράστια σημασία για τη ζωή στον πλανήτη.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ο 24ωρος κύκλος τού φωτός καθορίζει όλες τις δραστηριότητες τού ανθρώπου. Συγχρόνως συντονίζει και το βιολογικό μας ρολόι. Παράλληλα, λόγω τής θαυμαστής κλίσης τού άξονα τής γης, η ηλιοφάνεια σ' έναν

² Από το Περιοδικό Η Δράση μας: «Φως πηγή ζωής» Τεύχος 504, Δεκ. 2012. σ.374 και, «Ο πανέκλαμπρος φωστήρ της ημέρας» Τεύχος 505, Ιαν 2013. σ. 9 και, «Το φως του κόσμου» Τεύχος 509, Μάιος 2013, σ. 220

τόπο μεταβάλλεται κατά τη διάρκεια τού έτους. Δημιουργούνται έτσι οι πανέμορφες εποχές και οι θαυμάσιες εναλλαγές στη βλάστηση, σε συνδυασμό με τις εντυπωσιακές μεταναστεύσεις στο ζωικό βασίλειο.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΤΗΣ ΥΛΗΣ.

Στη φύση δεν υπάρχουν υλικά μιας χρήσεως. Όλα τα υλικά ανακυκλώνονται διαρκώς με τη βοήθεια τού ηλιακού φωτός. Έχουμε έτσι τον κύκλο τού άνθρακα, τον κύκλο τού οξυγόνου, τον θαυμαστό υδρολογικό κύκλο, κ.ο.κ.)

ΤΟ ΦΩΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΕΙΚΙΝΗΤΟΣ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

Το φως (και γενικότερα η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία) είναι αυτό που μας μεταφέρει τις πληροφορίες απ' τα άστρα και τους μακρινούς γαλαξίες, ακόμη και απ' αυτές τις πρώτες στιγμές τής δημιουργίας. Τα σύγχρονα εξ άλλου μέσα επικοινωνίας, κινητά τηλέφωνα, ραδιόφωνο, τηλεόραση κ.ο.κ. χρησιμοποιούν ως μέσο μετάδοσης τού σήματος τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα.

Η ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ

Όλη βασικά η ζωή στον πλανήτη εξαρτάται από την ικανότητα των φωτοσυνθετικών οργανισμών να μετατρέπουν την ηλιακή ενέργεια σε χημική, διασπώντας συγχρόνως το νερό και εμπλουτίζοντας την ατμόσφαιρα σε οξυγόνο. Σήμερα, γνωρίζουμε ότι τα φυτά χρησιμοποιούν έναν εκπληκτικό μηχανισμό για την αξιοποίηση τής ηλιακής ενέργειας. Ενώ βέβαια είναι ασύγκριτα φωτοενεργειακά εργοστάσια, φροντίζουν ιδιαίτερα για την ομορφιά τού περιβάλλοντος. Απορροφούν μόνο το γαλάζιο και το ερυθρό τμήμα τού φάσματος και έτσι το διερχόμενο φως δίνει τη συνολική αίσθηση τού πράσινου. Εάν τα φυτά απορροφούσαν όλα τα μήκη κύματος, θα είχαν ίσως υψηλότερη ενεργειακή απόδοση, αλλά τα φύλλα τους θα ήταν μαύρα!

ΦΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΣ

Το φως διαμορφώνει θαυμάσιες αποχρώσεις στο περιβάλλον, συγχρόνως δε διεγείρει και την όραση. Πολλοί ανεξάρτητοι μηχανισμοί πρέπει να συνεργαστούν για να αντιληφθούμε το περιβάλλον. Α) Το φως με τα πολλά χρώματα, που περιέχει. Β) Οι οπτικές ιδιότητες τής ύλης. Γ) Το μάτι μας, ένα ασύγκριτο αριστούργημα τεχνολογίας, με την εκπληκτική διάταξη από φωτοϋποδοχείς (κωνία και ραβδία) στον αμφιβληστροειδή. Δ) Μία

πολύπλοκη αλληλουχία μηχανισμών, πού μετατρέπει τα οπτικά ερεθίσματα των φωτοϋποδοχών και τα μεταφέρει στο οπτικό νεύρο και από εκεί στον εγκέφαλο. Και Ε) Ο καταπληκτικός εγκέφαλός μας, ο οποίος μετατρέπει τα σήματα του οπτικού νεύρου σε «εικόνες».

Η απέραντη ομορφιά τής δημιουργίας και ο απόλυτος συντονισμός τόσων πολλών παραγόντων και αμέτρητων επί μέρους σταδίων, που επιτρέπει να απολαμβάνουμε αυτήν την ομορφιά, δεν είναι δυνατόν να ερμηνευτούν αλλιώς παρά μόνο, αν δεχθούμε ότι η δημιουργία είναι έργο Θεού, δόξας και κάλλους και εμείς εικόνες Του, πλασμένοι έτσι, ώστε όχι μόνο να αντιλαμβανόμαστε αλλά και να απολαμβάνουμε αυτό το κάλλος!

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

«... ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΦΩΣ»

Η σύγχρονη επιστήμη μάς λέει, ότι πριν περίπου 14 δισεκατομμύρια χρόνια πραγματοποιήθηκε η **Μεγάλη Έκρηξη** και δημιουργήθηκε ακαριαία ο χώρος και ο χρόνος. Όλο το σύμπαν ξεκίνησε σαν μία κουκίδα με «άπειρη»

ενέργεια. Στην αρχή το σύμπαν ήταν αδιαφανές και σκοτεινό. Μόλις όμως η θερμοκρασία έπεσε κάτω από τους 3000 K, τα ηλεκτρόνια δεσμεύθηκαν από τους πυρήνες, σχηματίζοντας άτομα υδρογόνου και ηλίου και το Σύμπαν κατακλύσθηκε από ένα εκτυφλωτικό φως, που ερχόταν από παντού. Αυτή ίσως είναι η στιγμή που η Αγία Γραφή περιγράφει με τη μεγαλειώδη φράση **«και εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς»**.³

Και πριν από τη μεγάλη έκρηξη τί υπήρχε; Ρώτησαν κάποτε τον A. Penzias (βραβείο Νόμπελ Φυσικής 1978 μαζί με τον R. Wilson για τη ανίχνευση τής μικροκυματικής ακτινοβολίας υποβάθρου, δηλ. τού «απόηχου» τής μεγάλης εκρήξεως) και αυτός απάντησε, τίποτε! Αλλά έσπευσε να διευκρινίσει: τίποτε φυσικό, αφού οι νόμοι τής Φυσικής και ο χώρος και ο χρόνος ξεκίνησαν με τη μεγάλη έκρηξη.

Η επιστήμη, το μεγάλο δώρο τού Δημιουργού, με το οποίο ο άνθρωπος θεραπεύει τις υλικές του ανάγκες, αλλά συγχρόνως ανακαλύπτει και τα θαυμάσια τής δημιουργίας προς δόξαν του Δημιουργού, μοιάζει να έχει απεριόριστες δυνατότητες και απέραντο πεδίο έρευνας. Στην πραγματικότητα όμως υπόκειται σε περιορισμούς. Λειτουργεί αποκλειστικά μέσα στα όρια, που καθορίζονται από τον χώρο, τον χρόνο και τους φυσικούς νόμους. Αδυνατεί να μας πληροφορήσει για το τί υπάρχει πέραν από την υλική δημιουργία. Ό,τι γνωρίζουμε για το πριν, το μετά και το πέραν τής δημιουργίας, το γνωρίζουμε αποκλειστικά και μόνο από θεία αποκάλυψη. Αυτό ισχύει φυσικά και για το φως. Το τι υπήρχε πριν το φως ή τι θα υπάρξει μετά την κατάργηση τού φωτός (όταν «παρέλθη ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ» και «σκοτισθῆ ὁ ἥλιος») μπορεί να μας το πει μόνο ο Δημιουργός τού φωτός!

«ΦΩΣ ΤΟ ΠΡΟΕΚΚΛΑΜΨΑΝ ΑΧΡΟΝΩΣ»

Ο Κύριός μας, την ώρα ίσως πού ο ήλιος έστελνε ευεργετικά τις ζωογόνες ακτίνες του στο πολυπληθές ακροατήριό του, είπε κάτι το εκπληκτικό:

«Εγώ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου...». (Ιω. 8, 12)

Και ασφαλώς δεν εννοούσε μόνο ότι,

- όπως το φως, έτσι και η ζωή Του λάμπει, είναι καθαρή και αμόλυντη,
- όπως το φως, έτσι και ἡ Χάρις τού Κυρίου δρα διακριτικά κι αθόρυβα,
- όπως το φως τού ηλίου σκορπίζεται απλόχερα και δωρεάν σε όλη την

3 Γ. Γούναρη, «Η ημέρα η μία», περιοδικό «Η Δράση μας», τεύχος 492, Αθήνα- Νοέμ. 2011.

κτίση, έτσι και η Θεία Χάρις προσφέρεται πλούσια και δωρεάν σ' όλους μας,

- όπως το φως διώχνει το σκοτάδι, έτσι και η Χάρις εκδιώκει το σκοτός τής αμαρτίας,
- όπως το φως φωτίζει τον δρόμο που περπατούμε, έτσι και ο Κύριος καθοδηγεί τὰ βήματά μας με ασφάλεια: «Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου», (Ψαλμ. 118,105), αναφωνεί ο ιερός ψαλμωδός,
- κ.ο.κ.

Σίγουρα εννοούσε και κάτι πολύ ανώτερο· διότι δεν είναι δυνατόν ο Κτίστης τού σύμπαντος να συγκρίνει τον εαυτό του με ένα κτίσμα και να διαπιστώνει ότι έχει απλώς μερικές από τις ιδιότητες αυτές τού κτίσματος! Εννοούσε ότι **Αυτός είναι το όντως Φως, το «Φῶς τὸ ἀληθινόν» (Ιω. 1,9).**

Ο Θεός είναι Φως, «ὁ Θεὸς φῶς ἐστι», (Α' Ιω. 1,5). «**Φῶς ὁ Πατήρ, Φῶς ὁ Λόγος, Φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα**» λέγει το εξαποστειλάριο τής Κυριακῆς τής Πεντηκοστής!

Το φως τής δημιουργίας είναι κτιστό και πεπερασμένο. Ἐχει μετρήσιμη ένταση, μπορεί να αλλοιωθεῖ (να αλλάξει χρώμα, να υποβαθμιστεῖ σε άλλου είδους ενέργεια, να μετατραπεί σε ύλη-αντιύλη, ...), έχει ημερομηνία έναρξης έχει και ημερομηνία λήξης.

Το φως τής θεότητας είναι άκτιστο, αναλλοίωτο, αιώνιο. «**Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε ...**», λέει το ωραίο εξαποστειλάριο τής εορτῆς τής Μεταμορφώσεως.

Το κτιστό φως θεραπεύει τις πρόσκαιρες σωματικές μας ανάγκες και μάς αποκαλύπτει την πρόσκαιρη αισθητή πραγματικότητα.

Το άκτιστο φως θεραπεύει τις αιώνιες ανάγκες της ψυχῆς, μάς αποκαλύπτει δε την αιώνια πραγματικότητα, αυτά που «ὄφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη» (Α' Κορ. 2, 9).

Πριν από τη «μεγάλη έκρηξη», πριν δημιουργηθεῖ ο χώρος, ο χρόνος και το φως, υπήρχε Φως, το «φῶς τὸ προεκλάμψαν ἀχρόνως», το φως τής Θεότητας! Το φως τής Δημιουργίας είναι αμυδρή εικόνα αυτού τού φωτός, «δόσις ἀγαθὴ καὶ ... δώρημα τέλειον ... καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων», κτιστή προεικόνιση τής δόξας τού Δημιουργού, που θα αποκαλυφθεῖ στην αιωνιότητα.

ΤΟ ΑΠΡΟΣΙΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΑΣ

Μόλις το ένα δισεκατομμυριοστό απ' τη συνολική ακτινοβολία τού ηλίου πέφτει στην επιφάνεια τής γης και απ' αυτήν ένα απειροελάχιστο κλάσμα αναλογεί στην επιφάνεια του ματιού μας, αλλά και αυτό ακόμη δεν μπορούμε να το αντικρίσουμε κατ' ευθείαν! **Και υπάρχουν εκατοντάδες δισεκατομμύρια ήλιοι στον γαλαξία μας (μερικοί πολύ μεγαλύτεροι απ' τον δικό μας) και εκατοντάδες δισεκατομμύρια γαλαξίες στο σύμπαν.**

Άραγε πόση είναι η δόξα Αυτού που δημιούργησε όλους τους ηλίους; Αμέτρητη, ασύλληπτη, αδιανόητη και ακατανόητη στο δικό μας πεπερασμένο μυαλό! «Ερμηνεύσαι γλώσσα οὐ δύναται».

Και το άκτιστο φως είναι απλώς ενέργεια τής Θεότητας, άρρηκτα μεν συνδεδεμένη με τη θεότητα, αλλά δεν είναι η ουσία του Θεού. Την ουσία τού Θεού κανείς δεν μπορεί να την προσεγγίσει. «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε» (Ιω. 1,18).

«ΦΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΑΙΝΕΙ ΠΑΣΙ»

«ΣΗΜΕΙΩΘΗΤΩ ΕΦ' ΗΜΑΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ»

Όπως τα σώματα λάμπουν καθώς αντανακλούν το φως τού ηλίου, έτσι και οι πιστοί καλούνται να λάμπουν στο περιβάλλον τους, καθώς αντανακλούν το φως τού Κυρίου. Ο Μωυσής περιβλήθηκε με τόση μεγάλη λαμπρότητα, όταν συνομίλησε με τον Θεό, ώστε δεν μπορούσαν να τον αντικρίσουν οι Ισραηλίτες: «Καὶ εἶδον, φησὶν, οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωϋσέως ὅτι δεδόξασται. Καὶ περιέθηκε Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ» (Ἐξ. λδ' 35).

Είμαστε πλασμένοι «κατ' εικόνα» Θεού, Αυτού πού είναι το Φως το αληθινόν, αλλά και «καθ' ὁμοίωσιν», προς Αυτόν. Για τον λόγο αυτό ο Κύριος απεκάλεσε κι' εμάς τους πιστούς φως τού κόσμου: **«Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου»**. Προορισμός μας είναι να αναδειχθούμε σε φως.

Από τη στιγμή τής βαπτίσεώς μας ζητούμε από τον Κύριο να μας ντύσει με φωτεινά ενδύματα: «χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον ...».

Όλος ο αγώνας τού Χριστιανού είναι να απωθήσει τα έργα τού σκότους

και να ενδυθεί με τα όπλα τού φωτός. «**Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός**» (Ρωμ. 13, 12), «**ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε**» (Εφεσ. 5, 8), παραγγέλλει ο Απόστολος Παῦλος· και ο πιστός προσεύχεται καθημερινά: «**Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου, ἵνα ἐν Αὐτῷ ὀψόμεθα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον...**».

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΖΕΙ ΚΑΙ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΑΚΤΙΣΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Όλες οι δραστηριότητες τού ανθρώπου καθορίζονται από τον ημερήσιο και ετήσιο κύκλο τού φωτός. Και ο κύκλος τής ορθόδοξης θείας λατρείας είναι οργανωμένος γύρω από τον κύκλο τού φωτός. Όμως το φως εδώ αποκτά υπερκόσμια διάσταση. Το αισθητό φως αποτελεί τύπο και αφετηρία σε μια ατέρμονη πορεία, «πού φέρνει προοδευτικά στη μεγάλη γιορτή, την τελική και αιώνια» (π. Δ. Στανιλοάε), υπό το φως τού «ἡλίου τής δικαιοσύνης», τού παντοκράτορος Κυρίου, που μεσουρανεῖ στον θόλο τού τρούλου των ναών.

Με την ανατολή τού ηλίου οι πιστοὶ ψάλλουν με ευγνωμοσύνη και δέος: «**Δόξα σοι τὸ δείξαντι τὸ φῶς ...**».

Κατά τη Θεία Λειτουργία συνειδητοποιούμε την αδυναμία τής κατανόησης των Ευαγγελικών αληθειών με μόνη τη βοήθεια τού αισθητού φωτός και επικαλούμαστε τον θείο φωτισμό: «Λάμπσον, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν». Στο τέλος δε τῆς Θείας Λειτουργίας ο πιστός αναφωνεῖ περιχαρῆς και θριαμβευτικά: **«Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ...»**.

Ὅταν ο ἥλιος γείρει προς τη δύση του, ο πιστός εγκαταλειμμένος ἀπὸ το αισθητό φως, ἀναζητεῖ με λαχτάρια το ἀνέσπερο πνευματικό φως τῆς θεότητας, το «ἰλαρόν φῶς» τῆς «Ἁγίας Δόξης».

Τα μεγάλα γεγονότα τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τού Κυρίου μας ξεκινοῦν με την **«ἀνατολή τῶν ἀνατολῶν»**, τη γέννηση τού Σωτήρος Χριστού, η οποία **«ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως»**. Διέρχονται ἀπὸ τα λαμπροφώρα Ἁγία Φῶτα· ἀποκαλύπτουν μία ἀκτίνα τῆς θεϊκῆς δόξας κατὰ τη Μεταμόρφωση, στην οποία ο Κύριός μας ἔδειξε προς τους μαθητές Του **«τὴν δόξαν Του καθὼς ἦδύναντο»**· περνοῦν μέσα ἀπὸ τα **«σωστικά φῶτα»** των σεπτῶν παθῶν τού Κυρίου μας καὶ κορυφώνονται κατὰ την πανευφρόσυνη και λαμπρότατη ἡμέρα τῆς Αναστάσεως, ὅπου τα **«πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια»**.

«Ἡ Ὁρθοδοξία ζει και κινεῖται στο ἀκτιστο φως τού Χριστού. Σ' αὐτό βλέπει τα πάντα, τη θεολογία, την ευσέβεια, το ἦθος, την ἀσκησι, τον αγιασμό, τη θέωσή της. **Εἶναι ἡ Ἐκκλησία τού θείου Φωτός!**», γράφει ο καθηγητῆς Ἀνδρέας Θεοδώρου.

* * * * *

Ἐάν η ἐναρξη τῆς δημιουργίας, ὅπως περιγράφεται στους πρώτους στίχους τού πρώτου βιβλίου τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τη Γένεση, πραγματώνεται μέσα σε πλημμύρα κτιστού φωτός, η μεγαλειώδης ἀνακαίνισι τῆς δημιουργίας και η εγκαθίδρυση τῆς Βασιλείας τού Θεού, ὅπως περιγράφεται στο τέλος τού τελευταίου βιβλίου τῆς Ἁγίας Γραφῆς, την Ἀποκάλυψη, λούζεται μέσα στην ἴδια την πηγή τού φωτός, σ' αὐτό το φως τῆς Θεότητος, **«τὴν καλλονὴν τοῦ μέλλοντος και μένοντος αἰῶνος»** κατὰ τον Ἅγιο Γρηγόριο τον Παλαμά:

«Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν

άγιαν Ἱερουσαλήμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσῃ μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται ...» (Ἀποκ. κα' 1-3).

«...καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐ χρεῖα λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτιεῖ αὐτούς,...» (Ἀποκ. κβ' 5).

Ἡ προσδοκία τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ παρωθεῖ τοὺς πιστοὺς, νὰ θεωροῦν τὴν παρούσα ζωὴ, σαν νύχτα καὶ νὰ προσεύχονται, σύμφωνα με τὴν ωραία εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, κατὰ τὸ Μεσονυχτικόν:

«Κύριε, Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων... δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Η Ε΄ ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΑΜΠΕΖΥ 10-17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Υστερα από πρόσκληση της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου συνήλθε, από της 10ης μέχρι της 17ης Οκτωβρίου 2015, στο Σαμπεζύ της Γενεύης, στο εκεί Κέντρο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, η Ε΄ Προσυνοδική Διάσκεψη της μελλούσης να συνέλθει μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας.

Στη Διάσκεψη προήδρευσε ο Μητροπολίτης Γέρων Εφέσου κ. Ιωάννης, πήραν δε μέρος όλες οι Ορθόδοξες Εκκλησίες. Την Εκκλησία Κύπρου εκπροσώπησαν ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος και ο γράφων.

Των εργασιών της Διασκέψεως προηγήθηκε συλλείτουργο στον Ιερό Ναό του Αποστόλου Παύλου, την Κυριακή των Αγίων Πατέρων, 11 Οκτωβρίου, προεξάρχοντος του Μητροπολίτου Ελβετίας κ. Ιερεμίου, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο. Σ' αυτό πήραν μέρος οι Μητροπολίτες Καλής Ελπίδος Σέργιος, Καπιτωλιάδος Ησύχιος, Βολοκολάμσκ Ιλαρίων, Μαυροβουνίου Αμφιλόχιος, Τριγοβιστίου Νήφων, Βάρνας Ιωάννης, Ζουκίδι και Τσαίσι Γεράσιμος, Πάφου Γεώργιος, Μεσσηνίας Χρυσόστομος, Σεσματίτσε Γεώργιος, Κορυτσάς Ιωάννης και Μιχαλουπόλεως Γεώργιος.

Οι κύριες εργασίες της Διάσκεψης ξεκίνησαν το πρωί της Δευτέρας, 12 Οκτωβρίου 2015 με εισαγωγική ομιλία του Προέδρου Μητροπολίτου Γέροντος Εφέσου Ιωάννου, ο οποίος αφού καλωσόρισε τους Εκπροσώπους των Ορθοδόξων Εκκλησιών αναφέρθη στη σπουδαιότητα της Προσυνοδικής Διασκέψεως προκειμένου να ετοιμασθεί το έδαφος για τη μέλλουσα να συνέλθει μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Αφού ευχαρίστησε εκ μέρους της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου τους αρχηγούς των Αυτοκεφάλων Εκκλησιών για την αποστολή των Εκπροσώπων τους στη Διάσκεψη, έκαμε μια συνοπτική ιστορική αναδρομή της πορείας προς τη Μεγάλη Σύνοδο. Αναφέρθη επίσης στη σύσταση της Ειδικής Διορθοδόξου

Επιτροπής από τη Σύναξη των Προκαθημένων στην Κωνσταντινούπολη το 2013 και στο έργο, που υπό την Προεδρία του επιτέλεσε σε τρεις συνελεύσεις της. Προδιέγραψε, ακολούθως, τον τρόπο εργασίας της Διασκέψεως. Ο Μητροπολίτης Περγάμου εισηγήθηκε στη συνέχεια, πράγμα που έγινε ομοφώνως δεκτό, την αποστολή τηλεγραφήματος προς τους Προκαθημένους των Ορθοδόξων Εκκλησιών και την εκζήτηση των ευχών τους για ευόδωση των εργασιών της Διασκέψεως.

Ακολούθως ο Μητροπολίτης Ελβετίας, Γραμματεύς της Επιτροπής επί της Προπαρασκευής της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, όρισε τα όρια της αποστολής της Ε΄ Προσυνοδικής Διασκέψεως τα οποία ήσαν:

- α) Η τελική έγκριση των αναθεωρηθέντων από την Ειδική Διορθόδοξο Επιτροπή κειμένων.
- β) Η παραπομπή των μη τροποποιηθέντων κειμένων στην Αγία και Μεγάλη Σύνοδο, εφ' όσον είχαν εγκριθεί προηγουμένως από Πανορθόδοξες Διασκέψεις.
- γ) Η παραπομπή, κατά αυτονόητο τρόπο, στη Μεγάλη Σύνοδο των κειμένων που έγιναν ομοφώνως δεκτά από την Δ΄ Προσυνοδική Διάσκεψη.
- δ) Ουδέν άλλο θέμα θα ηδύνατο να εισαχθεί προς συζήτηση.

Στη συνέχεια ο λόγος δόθηκε στους εκπροσώπους των κατά τόπους Εκκλησιών κατά τη σειρά των διπτύχων. Η προσφώνηση του γράφοντος έχει ως εξής:

«Σεβασμιώτατε Άγιε Πρόεδρε,

Άγιοι Αδελφοί,

Δοξάζουμε και εμείς, με τη σειρά μας, τον Θεό που ευδόκησε μια μακρόχρονη πορεία να φτάνει προς το τέλος της. Πολλοί προκάτοχοί μας, ιδίως από το 1961 και εξής, οραματίζονταν τις ημέρες αυτές και θα επιθυμούσαν να βρίσκονταν σήμερα ανάμεσά μας.

Ασφαλέστατα θα συνάντησαν και εκείνοι δυσκολίες και θα αντιμετώπισαν διαφωνίες μεταξύ τους στα 55 τόσα χρόνια των πανορθόδοξων

διασκέψεων για την προετοιμασία της μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας. Το γεγονός ότι μια ιδεολογία άθρη και αντίχριστη που επεσκίαζε την πλειοψηφία των Ορθόδοξων λαών κατέρρευσε και δημιουργήθηκαν νέες συνθήκες σε πολλές Ορθόδοξες Εκκλησίες που έθεταν νέα προβλήματα προς άμεση αντιμετώπιση, δείχνει τις συμπληγάδες μέσα από τις οποίες πέρασε η προετοιμασία της μεγάλης Συνόδου. Μήπως αρκετές από τις διαφωνίες, που υποβόσκουν και σήμερα, δεν οφείλονται σ' αυτές τις κοσμογονικές αλλαγές σε πολλές Ορθόδοξες χώρες; Οπωσδήποτε υπάρχουν δυσκολίες και το αντιλαμβανόμαστε όλοι, που προέρχονται από το μεγάλο χρονικό διάστημα της προετοιμασίας που έθεσε κάποια θέματα στο περιθώριο ενώ αναδείχθησαν άλλα ζωτικά προβλήματα για τους πιστούς.

Η Ε' Προσυνοδική Διάσκεψη, συμπίπτει με τον εντεινόμενο διωγμό των Χριστιανών στις αρχαίες Εκκλησίες της Αλεξάνδρειας, της Αντιόχειας, των Ιεροσολύμων και της Κύπρου. Για το Οικουμενικό Πατριαρχείο οι διωγμοί ουδέποτε έπαυσαν τους τελευταίους αιώνες.

Όσοι συνειδητοποιούμε τον φοβερό κίνδυνο, για τις Εκκλησίες και τους πιστούς μας, από την επέλαση του Ισλάμ, νιώθουμε άβολα ακούοντας να προβάλλονται θέσεις που είναι δυνατόν να έχουν ως συνέπεια τη ματαίωση της σύγκλησης της μεγάλης Συνόδου στον χρόνο που έχει ορισθεί. Χωρίς ασφαλώς να αποδεχόμαστε ότι «χωρεί συγκατάβασις εις τὰ τῆς πίστεως» ούτε και να παραβλέπουμε την υπόδειξη «μὴ μέταιρε ὄρια αἰώνια ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου», δεν μπορούμε και να μη διακρίνουμε το επείγον από το μη επείγον, το ουσιώδες της στιγμῆς από το επουσιώδες, το θέλημα του Θεοῦ από τα διανοήματα των ανθρώπων. Γι' αυτό η Εκκλησία της Κύπρου κάνει έκκληση προς όλους ὅπως, αιρούμενοι στο ὕψος των περιστάσεων, διαφυλάσσουμε την ενότητα της Ορθοδοξίας και αποφεύγοντας τον διασυρμό ανάμεσα σε ετεροδόξους και αλλοθρήσκους συγκατανεύσουν, με την μη εμμονή τους σε νέα θέματα, στην πραγματοποίηση της εξαγγελθείσης ἤδη μεγάλης Συνόδου της Ορθοδοξίας στα χρονικά που ἔχουν τεθεί. Θα μπορούσαμε να εισηγηθούμε ὅπως στη διακήρυξή της η Μεγάλη Σύνοδος, αναφερθεί στα σύγχρονα προβλήματα που απασχολούν τους πιστούς, για τη σπουδαιότητα και την προτεραιότητά των οποίων στη σύγχρονη κοινωνία ουδείς αμφιβάλλει, και να αποφασίσει τη σύγκληση νέας Συνόδου της Ορθοδοξίας σε 2-3 χρόνια, η οποία να ασχοληθεί εκτενέστερα με τα θέματα αυτά. Εάν ο καθένας μας, η κάθε Εκκλησία, επιμένει στις δικές της και μόνο

θέσεις, το μόνο που θα επιτύχουμε είναι να προσδώσουμε χαρά στους ξένους και να κατακερματίσουμε την Ορθοδοξία.

Επαναλαμβάνω ότι οι πραγματικές δυσκολίες και η συνειδητοποίηση του άμεσου κινδύνου που διατρέχουμε από το Ισλάμ θα πρέπει να μάς πλατύνουν τους ορίζοντες και να μας οδηγούν σε ορθή ιεράρχηση των πραγμάτων.

Ευχαριστώντας την Α.Θ.Π τον Οικουμενικό Πατριάρχη για την όλη μέριμνά του για τη σύγκληση της παρούσης Ε΄ Προσυνοδικής Διασκέψεως, καθώς και τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ελβετίας κ. Ιερεμία και τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Λαμψάκου κ. Μακάριο για την όλη φιλοξενία, μεταφέρουμε, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Καρπασίας και εγώ, τις ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου για ευόδωση των εργασιών μας».

Μετά τις προσφωνήσεις των αντιπροσωπειών των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών άρχισε η μελέτη και η συζήτηση επί προτάσεων των διαφόρων Εκκλησιών, στα κείμενα τα οποία είχαν τύχει αναθεωρήσεως από την Ειδική Διορθόδοξο Επιτροπή. Επειδή ο κανονισμός λειτουργίας των Πανορθόδοξων διασκέψεων (και των Προσυνοδικών τοιούτων) απαιτεί λήψη αποφάσεων με ομοφωνία η συζήτηση κράτησε επί μακρόν. Παρόλο δε που οι κανονισμοί διαλαμβάνουν ότι επί μη υπάρξεως ομοφωνίας παραμένει το παλαιό κείμενο, εν τούτοις οι αντιπροσωπείες της Εκκλησίας της Ρωσίας και της Εκκλησίας της Γεωργίας αρνήθηκαν, δυστυχώς, να υπογράψουν το κείμενο «Η αποστολή της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν τω συγχρόνω κόσμω». Τούτο ασφαλώς παραπέμπεται προς τη Σύναξη των Προκαθημένων για οριστική λύση.

Έτσι από την Ε΄ Προσυνοδική Πανορθόδοξο Διάσκεψη εγκρίθηκαν με ομοφωνία τα κείμενα: «Το Αυτόνομον και ο τρόπος ανακηρύξεως αυτού», «Η σπουδαιότης της νηστείας και η τήρησις αυτής σήμερον», «Σχέσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας προς τον λοιπόν Χριστιανικόν κόσμον».

Η λήξη των εργασιών της Διασκέψεως έγινε με ιεροτελεστία, την οποία τέλεσε ο Πρόεδρος αυτής Μητροπολίτης Γέρων Περγάμου Ιωάννης. Στο τέλος εξεδόθη το ακόλουθο Ανακοινωθέν:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ε' ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ
ΣΑΜΠΕΖΥ ΓΕΝΕΥΗΣ

Ἡ Ε' Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις, συγκληθεῖσα ὑπὸ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τῆ συμφώνῳ γνώμῃ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφρασθεῖσα κατὰ τὴν ἐν Φαναρίῳ ἀπὸ 6ης ἕως 9ης Μαρτίου 2014 Ἱερὰν Σύναξιν αὐτῶν, συνήλθεν εἰς τὸ ἐν Σαμπεζύ Γενεύης Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 2015.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως ἤρξαντο μὲ Διορθόδοξον Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον ἐν τῷ Ἱερῷ Σταυροπηγιακῷ Ναῷ τοῦ ἀποστόλου Παύλου κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, διεξήχθησαν δὲ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Περγάμου κ. Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος, κωλυθεὶς κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας, ἀντεκατεστάθη εἰς τὴν Προεδρίαν ὑπὸ τοῦ δευτέρου μέλους τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, τῆ συνδρομῆ καὶ τοῦ Γραμματέως ἐπὶ τῆς Προπαρασκευῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίου. Εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως συμμετέσχον ἀντιπροσωπεῖαι πασῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Οἱ Προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀπέστειλαν Μηνύματα εἰς τοὺς συμμετέχοντας τῆς Διασκέψεως, τὰ ὁποῖα ἀνεγνώσθησαν ἐν συνεδρίᾳ. Τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως ἀπέστειλαν ἀπαντητικὴν ἐπιστολὴν πρὸς πάντας τοὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐξαιτούμενοι τὰς προσευχὰς καὶ τὰς εὐλογίας αὐτῶν διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως.

Θέματα τῆς Ε' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως, συμφώνως πρὸς τὴν βούλησιν τῶν Προκαθημένων, ἦσαν ἡ συζήτησις καὶ τελικὴ ἔγκρισις α) τοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς (2009) κειμένου Περί τοῦ Αὐτονόμου καὶ τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ,

καί β) τῶν ὁμοφώνως προταθεισῶν τροποποιήσεων ὑπό τῆς συνελθούσης τρις Εἰδικῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς (2014, 2015) ἐπί ἐγκριθέντων ὑπό τῶν Β΄ καί Γ΄ Προσυνοδικῶν Διασκέψεων κειμένων (1982, 1986).

Ἡ Διάσκεψις ἐξήτασε τό κείμενον Περί τοῦ Ἀυτονόμου καί τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καί τά ὑπό τῆς Εἰδικῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς καταρτισθέντα κείμενα εἰς τās ἐν Σαμπεζύ συνελεύσεις αὐτῆς ἐπί τῶν θεμάτων: α) Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν Χριστιανικόν κόσμον, β) Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ, καί γ) Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί τῆς τηρήσεως αὐτῆς σήμερον. Εἰς τά κείμενα ταῦτα ἐγένοντο διευκρινίσεις, συμπληρώσεις, διορθώσεις καί προσθήκαι.

Ἐνεκρίθησαν ὁμοφώνως ὑπό τῆς Διασκέψεως τά κείμενα:

«Περί τοῦ Ἀυτονόμου καί τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ», «Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν Χριστιανικόν κόσμον» καί «Ἡ σπουδαιότης τῆς νηστείας καί τῆς τηρήσεως αὐτῆς σήμερον».

Τό κείμενον «**Ἡ ἀποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ**» δέν ὑπεγράφη ὑπό τῶν Ἐκκλησιῶν Ρωσσίας καί Γεωργίας.

Ἐν Σαμπεζύ Γενεύης, τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου 2015 .

Ὁ Προεδρεύων τῆς Διασκέψεως

† Μητροπολίτης Γαλλίας Ἐμμανουήλ

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΧΗΜΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
DR RENATE SOMMER, REIMER BÖGE
ΚΑΙ CORINA CRETU**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Εκλεκτοί Ευρωβουλευτές, φίλοι τής Κύπρου, Dr RENATE SOMMER, Mr REIMER BÖGE and Mrs KORINA CRETU, Ευγενείς προσκεκλημένοι,

Στη συνείδηση μας η τιμητική αυτή εκδήλωση αποτελεί την εκπλήρωση ενός πνευματικού χρέους απέναντι σε τρεις αγνούς αγωνιστές και ιδεολόγους τής πολιτικής ζωής τής Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διαχρονικών ιδανικών αυτής.

Πρόκειται για τις εκλεκτές φυσιογνωμίες τού Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες, προιόντος τού χρόνου αναδείχτηκαν και λαμπροί προασπιστές των δικαίων τής Κύπρου, τη Γερμανίδα Δρα RENATE SOMMER, τον Γερμανό κύριο REIMER BÖGE, και τη Ρουμανίδα CORINA CRETU.

Είμαι δε βέβαιος ότι και στη συνείδηση και των τριών αυτών τιμωμένων η τιμητική αυτή εκδήλωση προς τα πρόσωπά τους ερμηνεύεται ως η έκφραση τού προσήκοντος σεβασμού τόσο εμού όσο και του χριστεπώνυμου πληρώματος τής Εκκλησίας τής Κύπρου προς το πρόσωπό τους, για την αξιοθαύμαστη προσήλωσή τους και τους αγώνες τους προς τις αξίες και τα υψηλά ιδανικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αξίες που συνάδουν απόλυτα με τους στόχους και τις επιδιώξεις της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Η αγάπη σας ας μου επιτρέψει μια πολύ σύντομη παρουσίαση της

προσωπικότητας ενός εκάστου.

Η Dr RENATE SOMMER είναι μία λεπταίσθητη ψυχή η οποία παρακολουθεί το κυπριακό πρόβλημα για πάρα πολλά χρόνια και βιώνει μέσα της τη μεγάλη αδικία, η οποία για σαράντα και πλέον χρόνια ταλανίζει τον πονεμένο μας λαό. Η ίδια λέγει χαρακτηριστικά.

«Βρίσκομαι πάντα σε στενή επαφή με τους συναδέλφους μου Κυπρίου Ευρωβουλευτές και έχω επισκεφθεί το νησί αρκετές φορές. Με βαθιά λύπη μου έχω αντιληφθεί πως το τοπίο στο κατεχόμενο βόρειο μέρος όλο και περισσότερο αλλάζει, καταστρέφεται και πωλείται, ότι οι χριστιανικές εκκλησίες και νεκροταφεία έχουν λεηλατηθεί, έχουν παραμεληθεί, η χρήση τους έχει αλλάξει και έχουν καταστραφεί. Έχω συνειδητοποιήσει ότι η ελληνική κυπριακή μειονότητα των εγκλωβισμένων καταπιέζεται και ότι, ακόμη και οι ίδιοι οι Τουρκοκύπριοι υποφέρουν όλο και περισσότερο, λόγω των εποίκων από την Τουρκία. Τα γεγονότα αυτά είναι ενάντια σε όλες τις ευρωπαϊκές αξίες και κατά τής ανθρωπότητας στο σύνολό της.

Ως μέλος τής αντιπροσωπίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Μεικτή Κοινοβουλευτική Επιτροπή Ε.Ε. – Τουρκίας από το 1999, έχω έντονο το ενδιαφέρον σε ό,τι αφορά τη χώρα αυτή. Ποτέ μου όμως δεν κατάλαβα πως η Ε.Ε. θα μπορούσε να διακινδυνεύσει την αποδοχή τής Τουρκίας, ως υποψηφίας προς ένταξη χώρας όσο το «Κυπριακό πρόβλημα» παραμένει άλυτο. Στην πραγματικότητα έχουμε μια υποψήφια χώρα, η οποία κατέλαβε και κατέχει το μισό ενός κράτους μέλους τής Ε.Ε. και όπου η κατάπαυση τού πυρός μεταξύ των δύο πλευρών, εξασφαλίζεται με μία μόνο συμφωνία και μία διαχωριστική γραμμή η οποία προστατεύεται από στρατιώτες του Ο.Η.Ε....».

Πιστεύω ακράδαντα ότι οι κρυστάλλινες αυτές θέσεις και απόψεις τής Dr RENATE SOMMER, φανερώνουν την οξύνοια και την εμβρίθεια τής πολιτικής της σκέψευς, καθώς και την πολιτική της ικανότητα να μείνει εντελώς ανεπηρέαστη από τη διπλωματική διαστρέβλωση των σκληρών ιστορικών γεγονότων, που τόσο έντονα επιχειρεί η Τουρκία από το 1974 μέχρι σήμερα. **Η Dr RENATE SOMMER, αξιολογούσα τη γυναικεία της ενόραση και ευαισθησία, έχει ταυτίσει τη ζωή της με την ιστορική αλήθεια και αγωνίζεται συνεχώς για την αποκατάσταση των δικαιών τού κυπριακού λαού στο σύνολό του. Πρόκειται για μια αγνή σημαιοφόρο των ιδανικών τής Ε. Ε. Τής αξίζει κάθε έπαινος!**

Ο κύριος REIMER BÖGE εκφράζεται με την ίδια συγκινητική ευαισθησία και αγάπη για την Κύπρο. **«Η Κύπρος – λέγει με συγκίνηση – έχει γίνει για μένα η δεύτερή μου πατρίδα. Νιώθω βαθιά συναισθηματικά και πολιτικά συνδεδεμένος με το νησί για πάντα...** Η περίπλοκη πολιτική κατάσταση και τα συναισθήματα που συνδέονται με αυτήν την κατάσταση καθώς και οι προκλήσεις που πρέπει να αντιμετωπιστούν, έτσι, ώστε οι Ευρωπαϊκές αρχές και αξίες να αποτελούν εγγύηση για όλους τους πολίτες τής Κύπρου, είναι κάτι το εξαιρετικά ενδιαφέρον για μένα.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχω αναπτύξει για το έργο της **Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων, καθώς και για την προστασία της πολιτιστικής και θρησκευτικής κληρονομιάς στην Κύπρο...** Όλες αυτές οι προσπάθειες σκοπό έχουν να βοηθήσουν τις κυπριακές οικογένειες και τους συγγενείς των θυμάτων να φθάσουν στην ειρήνη και στη συμφιλίωση, μετά τα τραγικά γεγονότα τού παρελθόντος. Αυτό δείχνει την αποφασιστικότητά μας να βοηθήσουμε προς την κατεύθυνση μιας λύσης που θα επανενώνει το νησί».

Νομίζω ότι και μόνο η βιωματική του έκφραση: **«Η Κύπρος έχει γίνει για μένα μια δεύτερη πατρίδα. Νιώθω βαθιά συναισθηματικά και πολιτικά συνδεδεμένος με το νησί για πάντα...»** μάς συγκινεί βαθύτατα και μας ανεβάζει πνευματικά. Πιστεύω ότι δικαιούμαι εκ μέρους τού Κυπριακού λαού να του απαντήσω. **«Από τα βάθη τής ψυχής μας σε ευχαριστούμε Αδελφέ μας... νιώθουμε τη λεπταισθησία τής ψυχής σου για τα υψηλά ιδανικά που εκπροσωπείς και για τα οποία επάξια αγωνίζεσαι και σου ευχόμαστε κάθε επιτυχία στους αγώνες σου... ο κυπριακός λαός θεωρεί την επιτυχία σου ως ιδική του και την αναμένει εναγωνίως».**

Η Ευρωβουλευτής και Επίτροπος για την περιφερειακή πολιτική Mrs KORINA CRETU, γεννήθηκε στη Ρουμανία και σπούδασε στην Ακαδημία Οικονομικών Σπουδών.

Το 1996 έγινε μέλος τού Ρουμανικού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος και διηύθυνε το τμήμα τύπου, όσο παρέμενε στην αντιπολίτευση. Όταν ο Πρόεδρος **Ιλιέσκου** επανεξελέγη στην Προεδρία το 2000 ανέλαβε **το αξίωμα τής κυβερνητικής εκπροσώπου ως Προϊστάμενη τού Τμήματος Δημόσιας Επικοινωνίας τής Προεδρίας.** Την ίδια χρονιά εξελέγη βουλευτής στη Βουλή των Αντιπροσώπων, και το 2004 στη Γερουσία. Το 2005 αποτέλεσε επίλεκτο μέλος τής Ρουμανικής Αντιπροσωπίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το

2007, μετά την προσχώρηση τής Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση εξελέγη Βουλευτής τού Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με την Προοδευτική Συμμαχία των Σοσιαλιστών και των Δημοκρατικών. Το 2013 εξελέγη Αντιπρόεδρος τού Ρουμανικού Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος και το 2014 εξελέγη Αντιπρόεδρος τού Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. **Από τον Νοέμβριο τού 2014 η Mrs KORINA CRETU είναι μέλος τής Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία έχει την πολύ μεγάλη ευθύνη του καθορισμού τής Περιφερειακής Πολιτικής.**

Ως μία πολύ ευαίσθητη γυναίκα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και πολιτικός, η Επίτροπος KORINA CRETU αγάπησε πολύ τον λαό τής Κύπρου, ο οποίος για σαρανταένα χρόνια υποφέρει από τη λαίλαπα τής τουρκικής κατοχής, από την απώλεια των πατρογονικών του εστιών, από τη σύληση τής πολιτιστικής και θρησκευτικής κληρονομιάς. **Δια τούτο και αγωνίζεται με παρηρησία για τις αξίες τής Ε.Ε. και συνακόλουθα για την αποκατάσταση των δικαίων τού λαού μας, των θρησκευτικών του δικαιωμάτων και των πολιτικών του ελευθεριών.**

Την ευχαριστούμε από κέντρου καρδιάς και της ευχόμαστε κάθε επιτυχία στους υψηλούς της οραματισμούς. Η επιτυχία της ασφαλώς θα προσφέρει στον κυπριακό λαό μεγάλη χαρά και ηθική ικανοποίηση. Γιατί απλουστάτα οι στόχοι της και οι στόχοι μας ταυτίζονται.

Εκλεκτοί Ευρωβουλευτές και φίλοι τής Κύπρου, θα κλείσω τη σύντομη αυτή παρουσίαση τής προσωπικότητάς σας και των αγώνων σας για την Κύπρο με μία απλή αλλά και πολύ σημαντική σκέψη.

Η Ε.Ε. αποτελεί το μεγαλύτερο **ιστορικό και πολιτικό επίτευγμα** των ειρηνικών αναζητήσεων τού ανθρώπου στη μακράιωνη και πολυκύμαντη ιστορική του διαδρομή. **Αποτελεί τη μελιστάλακτη δρόσο τού Ευρωπαϊκού πνεύματος απέναντι στις πυρίκαυστες εποχές των δύο παγκοσμίων πολέμων. Αποτελεί - ταυτόχρονα - και την τελευταία ελπίδα τού αγωνιώντος ανθρώπου για ένα ειρηνικό και δημιουργικό μέλλον, το οποίο θα στηρίζεται πάνω στη Δικαιοσύνη και στο σεβασμό τής υψηλής έννοιας τού Ανθρώπου, ως τού τελειότερου Δημιουργήματος τού Θεού.**

Επιβάλλεται όμως να τονίσουμε με έμφαση ότι η Ε.Ε. τότε και μόνο θα επιτύχει στους υψηλούς της οραματισμούς όταν παραμείνει απόλυτα προσηλωμένη στην υψηλή της ιδεολογία πάνω στην οποία την θεμελίωσαν οι εμπνευσμένοι ιδρυτές Της.

Και ο καταληκτικός μου λόγος, υψηλοί και εκλεκτοί φίλοι τής Κύπρου, Dr RENATE SOMMER, Mr REIMER BÖGE and Mrs KORINA CRETU, τον οποίο Σας παρακαλώ θερμά να μεταφέρετε αυτούσιο σ' όλα τα Μέλη τού Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι τούτος.

Εδώ, στην Κύπρο, η Ε. Ε. δίδει τις πιο δύσκολες εξετάσεις της. Από την επιτυχία της θα εξαρτηθεί και το μέλλον Της! Εμείς πιστεύουμε – και το ποθούμε διακαώς- ότι θα επιτύχει. Και ασφαλώς και η δική Σας αγωνιστική συμβολή θα είναι ύψιστης σημασίας!

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β΄
ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ
ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ**

ΑΘΗΝΑ 18 -20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Με αισθήματα ιδιαίτερης συγκίνησης ευρίσκομαι ανάμεσα σε αγαπητούς Αδελφούς, προκειμένου να χαιρετίσω τη Διεθνή αυτή Διάσκεψη, με θέμα:

**«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ»**

Το πρόβλημα τού θρησκευτικού και πολιτιστικού πλουραλισμού, το οποίο επί αιώνες πολλούς λειτούργησε άψογα και δημιουργικά στις χώρες τής Μέσης Ανατολής, δυστυχώς, εσχάτως εξελίχτηκε σε μια χαίνουσα πληγή, η οποία μας δημιουργεί μεγάλες αγωνίες για το μέλλον των λαών τής Μέσης Ανατολής.

Τέτοια συνέδρια τιμούν, όντως, το Υπουργείο Εξωτερικών, γιατί η Ελλάδα ιστορικά είναι η χώρα που γέννησε τις πανανθρώπινες ιδέες τής ζωής για την ειρήνη, την ελευθερία, την πολυπολιτισμικότητα, την πολυθρησκευτικότητα, και συνεπώς είναι η χώρα που τής αρμόζουν τέτοιες ευγενικές πρωτοβουλίες. Ως εκ τούτου συγχαίρουμε θερμά τον Υπουργό των Εξωτερικών κ. Νικόλαο Κοτζιά για την αναληφθείσα πρωτοβουλία και εκφράζουμε την ενδόμυχη ευχή για την επιτυχία αυτής.

Σήμερα, με το ειρηνικό πνεύμα που καλλιεργήθηκε και καλλιεργείται από της λήξεως τού Β΄ παγκοσμίου πολέμου και εφεξής και κορυφώθηκε με την ίδρυση της Ε. Ε. είναι πρόδηλον ότι κανένας λαός δεν μπορεί, ούτε πολεμικά, και προπαντός, ούτε ηθικά να επιβληθεί πάνω σ' ένα άλλον,

καταστρέφοντας τον διαχρονικό του πολιτισμό και επιβάλλοντας, δια της δυνάμεως των όπλων, τη δική του θέληση.

Έχω την πεποίθηση ότι εκφράζομαι βιωματικά. Στη μικρή μου πατρίδα, την Κύπρο, ζήσαμε ειρηνικά και δημιουργικά με το σύνοικο τουρκικό στοιχείο για αιώνες. Ποτέ δεν είχαμε πρόβλημα θρησκευτικό. Όταν γιορτάζαμε τις δικές μας θρησκευτικές γιορτές οι Τουρκοκύπριοι γίνονταν μέτοχοι τής δικής μας χαράς. Και όταν εκείνοι γιόρταζαν τις δικές τους θρησκευτικές γιορτές εγενόμεθα και εμείς μέτοχοι τής δικής τους χαράς. Μεταξύ μας υπήρχε ένας παραδοσιακός αλληλοσεβασμός, ο οποίος λειτουργούσε κατά έναν τρόπο απόλυτα φυσιολογικό.

Δυστυχώς, η εξτρεμιστική φιλοσοφία τού τουρκοκύπριου ηγέτη Ντεκτάς, να δημιουργήσει και τουρκοκυπριακό κράτος στον Βορρά, συντέλεσε στην τουρκοκυπριακή ανταρσία με απρόβλεπτες επιπτώσεις για την ειρηνική συμβίωση των δύο κοινοτήτων· και δυστυχώς φτάσαμε στην εισβολή τού 1974, η οποία διαίρεσε την πατρίδα μας στα δύο, πού Κύριος οίδε πότε θα επανέλθουμε στην αγαστή εκείνη συνεργασία. Και έκτοτε, στην άλλοτε «**μακαρία νήσο**» βασιλεύει ο διχασμός, ο πόνος αλλά και ο πόθος για την ειρηνική μας συμβίωση.

Οι ίδιες καταστάσεις, αδελφικής συμβίωσης, επικρατούσαν και στις χώρες τής Μέσης Ανατολής, μεταξύ Χριστιανών και Μουσουλμάνων. Επίσης από τον 11ον αιώνα υπήρχε και μια αλληλοκατανόηση μεταξύ ορθοδόξων και όλων των χριστιανικών δογμάτων. Συνεπώς ένας πραγματικός θρησκευτικός πλουραλισμός υπήρχε και λειτουργούσε δημιουργικά στη Μέση Ανατολή, μεταξύ Ιουδαίων, Χριστιανών και Μουσουλμάνων.

Σήμερα, εν ονόματι τής Αραβικής Άνοιξης δημιουργήθηκε ένα τραγικό κονφούσιο και λυπούμαι να παρατηρήσω ότι, όχι μόνο με απάθεια στάθηκε η Ευρώπη και οι Μεγάλες Δυνάμεις έναντι τού θέματος τούτου, αλλά συμπαρίσταντο στους εξτρεμιστές, για να φέρουν δήθεν τη Δημοκρατία στις χώρες αυτές. Και αντί της Δημοκρατίας έφεραν την αιματοχυσία με τις σημερινές τραγικές καταστάσεις.

Θέλω να πιστεύω ότι για να επικρατήσει ο θρησκευτικός και πολιτιστικός πλουραλισμός και η πολυπόθητη ειρηνική συνύπαρξη στη Μέση Ανατολή, οφείλουν οι μεγάλες δυνάμεις να απομονώσουν και να αφοπλίσουν τους εξτρεμιστές και να βοηθήσουν, **μέσω τής ψυχοτρόφου παιδείας**, να

αναμορφώσουν πνευματικά τους λαούς αυτούς τής Μέσης Ανατολής. Τότε και μόνο η αληθινή Δημοκρατία και η Αραβική Άνοιξη, που ήταν ο στόχος των Μεγάλων Δυνάμεων, θα βασιλεύσει πραγματικά στη Μέση Ανατολή.

Με αυτές τις σκέψεις χαιρετίζω τη Διεθνή αυτή Διάσκεψη και εύχομαι όπως τα πορίσματα αυτής συμβάλουν θετικά στον θρησκευτικό και πολιτιστικό πλουραλισμό και δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για μια ειρηνική και δημιουργική ζωή, χάριν των οποίων συνήλθαμε όλοι εδώ, με την ευγενική πρόσκληση τού Υπουργού των Εξωτερικών κυρίου Νικολάου Κοτζιά, τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά.

Πιστεύουμε ότι αυτό είναι και το θέλημα τού πανάγαθου Θεού.

ΠΩΣ ΤΟΡΠΙΛΙΣΕ Η ΑΓΓΛΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ, ΘΕΟΛΟΓΟΥ- ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η τουρκική εισβολή τον Ιούλιο του 1974 ανακαλεί στή μνήμη μας τή στάση τής Ἀγγλίας ἔναντι τοῦ δικαίου αἰτήματος τής Κύπρου γιά αὐτοδιάθεση. Ἡ Κύπρος ζητοῦσε ἀπό τόν ἀποικιοκράτη Βρετανό τό αὐτονόητο. Ὡστόσο ὁ δεύτερος στάθηκε στό αἶτημα τής Κύπρου ὄχι ἀπλῶς ἀρνητικός, ἀλλά καί ἐχθρικός.

Ἄς πάρουμε ὅμως τά πράγματα ἀπό τήν ἀρχή. Ἐνῶ συνεχιζόταν ὁ Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος, οἱ ἡγέτες τής τότε Μεγάλης Βρετανίας Οὔϊνστον Τσῶρτσιλ καί τῶν Η.Π.Α Φραγκλίνος Ροῦζβελτ, προκειμένου νά συγκεντρώσουν στρατιῶτες ἀπό τίς ἀποικίες καί δίνοντας ὑποσχέσεις ὅτι ἀγωνίζονται γιά τήν ἐλευθερία τῶν λαῶν, συναντήθηκαν τόν Αὐγούστο τοῦ 1941. Ἡ συνάντηση ἔγινε στή μέση τοῦ Ἀτλαντικοῦ πάνω στό ἀγγλικό θωρηκτό «Πρίγκιπας τής Οὐαλλίας». Ἐκεῖ προέβησαν στή λεγόμενη «**Διακήρυξη τοῦ Ἀτλαντικοῦ**». Τό δεύτερο ἀπό τά ὀκτώ ἄρθρα τής διακηρύξεως ἐκείνης ἔλεγε ὅτι θά σέβονταν τό δικαίωμα τῶν λαῶν νά ἐκλέγουν τήν κυβέρνηση τής ἀρεσκείας τους. Ἡ ἴδια διακήρυξη ἐπαναλήφθηκε ἀργότερα μέ τή συμμετοχή καί τοῦ τότε ἡγέτη τής Σοβιετικῆς Ἐνώσεως **Ἰωσήφ Στάλιν στή Γιάλτα, στήν Τεχεράνη καί στό Πότσταμ**. Οἱ ἀποικιακοί λαοί πίστεψαν στή διακήρυξη αὐτή. Γι' αὐτό καί οἱ Κύπριοι κατατάχθηκαν στόν ἀγγλικό στρατό καί ἀποτέλεσαν τό **Cyprus Regiment (Κυπριακό Σύνταγμα)**.

Ὡστόσο, τό Νοέμβριο τοῦ 1942 ὁ Τσῶρτσιλ, μιλώντας στό Δημαρχεῖο τοῦ Λονδίνου καί ἀναιρώνοντας τίς ἐπίσημες διακηρύξεις του, δήλωσε ὅτι ἡ Βρετανία εἶχε τήν πρόθεση νά διατηρήσει ἀκέραη τήν βρετανική αὐτοκρατορία! Τά ἴδια δήλωσε καί ὁ διάδοχός του στήν πρωθυπουργία ὁ ἐργατικός Κλέμεντ Ἀττλεε (Ἄτλη). Νίκησαν τόν φασισμό καί τόν ναζισμό, κράτησαν ὅμως γιά τόν ἑαυτό τους ἀκέραιο τόν ἡγεμονισμό!

‘Ωστόσο οί λαοί ξύπνησαν καί άπαιτούσαν τά δίκαιά τους. Έτσι τό 1945, λίγους μήνες μετά τή λήξη του πολέμου, οί ήγέτες τών διαφόρων χωρών άναγκάστηκαν νά ιδρύσουν τόν ‘Οργανισμό ‘Ηνωμένων Έθνών (ΟΝΕ), γιά τήν έξασφάλιση, όπως διακήρυξαν, καί τήν έδραίωση τής παγκόσμιας ειρήνης. Ψήφισαν μάλιστα κατά τή Γενική Συνέλευση τής 10ης Δεκεμβρίου του 1948 καί τήν Παγκόσμια Διακήρυξη γιά τά Άνθρώπινα Δικαιώματα. Σύμφωνα μ’ ατή κάθε άνθρωπος γεννιέται ελεύθερος καί δικαιούται νά έχει μιά ελεύθερη πατρίδα. Τήν αυθαιρεσία τών ισχυρών άντικαθιστούσε πιά ό ελεύθερος δρόμος πρós ένα πανανθρώπινο διεθνές δίκαιο.

Οί έλπίδες τών λαών αναπτερώθηκαν. Όμως ό ήγεμονισμός δέν ύποχωρούσε. Ο Τσώρτσιλ, πού έπανήλθε στην πρωθυπουργία τό 1951 σέ ηλικία 77 έτών, ήταν άπόλυτα υπεύθυνος γιά τήν άλαζονική καί περιφρονητική στάση τών μελών τής κυβερνήσεώς του έναντι του αίτήματος τής Κύπρου. Τήν άλαζονεία ατή εξέφραζε κυρίως ό ύπουργός έξωτερικών τής Άγγλίας Άντονυ Ήντεν. Στή Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τής 11ης Νοεμβρίου του 1952 ό Άγγλος ‘Υπουργός τών Έξωτερικών καί μετέπειτα πρωθυπουργός τής Βρετανίας Ήντεν, είπε ξεκάθαρα ότι ή χώρα του δέν δέχεται καμιά επέμβαση στό άποικιακό ζήτημα. ‘Ωστόσο, παρά τίς ένστάσεις του Ήντεν, ή Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ τής 16ης Δεκεμβρίου του 1952 διακήρυξε μέ ψήφισμά της ότι οί λαοί έχουν τό δικαίωμα νά αποφασίζουν γιά τόν τρόπο διακυβερνήσεώς τους. Τότε ή Κύπρος υπέβαλε τόν Αύγουστο του 1953 προσφυγή στόν ΟΗΕ γιά τήν αυτοδιάθεση του λαού της. Η προσφυγή της όμως άπορρίφθηκε, επειδή ή Κύπρος δέν ήταν ανεξάρτητο κράτος καί δέν είχε δικαίωμα νά προσφύγει στόν ΟΗΕ.

Είναι χαρακτηριστικό καί τό ακόλουθο περιστατικό. Τό 1953, ό τότε πρωθυπουργός τής Ελλάδος **Άλέξανδρος Παπάγος** επισκέφθηκε τόν Ήντεν, πού ήρθε στην Ελλάδα γιά νά αναρρώσει μετά από ασθένειά του, καί του μίλησε γιά τό θέμα τής Κύπρου. Διηγείται ό Παπάγος: «Μετά από μιά φιλική συνομιλία, πρίν άποχωρήσω, του εξέφρασα τήν έπιθυμία, σέ άλλη εύκαιρία, νά έξετάσουμε τό θέμα τής Κύπρου, πού είχε πάρει δυσάρεστες διαστάσεις. Ο Ήντεν μέ διέκοψε άπότομα καί σέ έντονο ύφος μου είπε: Δέν βλέπω διά ποίον λόγον ή Έλλάς ένδιαφέρεται διά τήν Κύπρον». «Τότε γιά πρώτη φορά», λέει ό Παπάγος, «αισθάνθηκα τό χάσμα πού μάς χώριζε».¹

1 Γ. Ν. Παπαθανασοπούλου, ‘Η Κύπρος καί ό Τσώρτσιλ, έφημ. Έστία 27.4.2015.

Στις 16 Αυγούστου του 1954 ή Έλλάς υπέβαλε προσφυγή στά Ένωμένα Έθνη, ζητώντας τήν αυτοδιάθεση του Κυπριακού λαού. Αντέδρασε όμως έντονα ή Άγγλική Διπλωματία καί μέ τήν υποστήριξη των Η.Π.Α. ή έλληνική προσφυγή απορρίφθηκε στις 17 Δεκεμβρίου του 1954!...

Τό 1954 ό ύφυπουργός Άποικιών τής Άγγλίας Χένρυ Χόπκινσον είπε στή Βουλή των Κοινοτήτων ότι ή Κύπρος «οὐδέποτε» μπορεί νά έλπίζει σέ ανεξαρτησία. Διαμαρτυρήθηκε τότε ό Αρχιεπίσκοπος Μακάριος καί όσες έφημερίδες δημοσίευσαν τή διαμαρτυρία του, κλειστηκαν. Ό Τσώρτσιλ «κάλυψε» τό «οὐδέποτε» του ύπουργού του, ώστόσο έδωσε έντολή σέ έφημερίδες νά κυκλοφορήσουν καί πάλι...

Τόν Άπρίλιο του 1955 παραιτήθηκε ό Τσώρτσιλ καί έγινε πρωθυπουργός τής Άγγλίας ό άλαζόνας Ήντεν. Τότε αναγκάστηκε ή Κύπρος νά διεκδικήσει τά δικαιώματά της μέ τόν ένοπλο άγώνα τής ΕΟΚΑ του 1955-1959.

Οί «εὐγενείς» καί «φιλελεύθεροι» Βρετανοί δέν συγχώρεσαν ποτέ τήν Κύπρο γιά τόν άγώνα εκείνο, στόν όποιο ταπεινώθηκαν!... Ή όλη πολιτική τους ήταν νά έμπλέξουν τήν Τουρκία στό Κυπριακό ζήτημα, πράγμα πού πέτυχαν μέ τήν όλέθρια συνθήκη Ζυρίχης-Λονδίνου τής 19ης Φεβρουαρίου 1959. Ήταν όλέθρια, διότι αποδείχθηκε ό ύπουλος φαρισαϊσμός των Βρετανών, οί όποιοι μέ βάση αυτή τή συνθήκη άνοιξαν τό δρόμο στους Τούρκους τόν Ίούλιο-Αύγουστο του 1974 νά πραγματοποιήσουν τήν πειρατική εισβολή στην Κύπρο καί νά τή διχοτομήσουν, μέ πρόσχημα ότι κινδυνεύει ή Τουρκική μειονότητα!...

Άλλά ή Άγγλία ποτέ δέν έπαυσε νά έχθρεύεται τήν Κύπρο καί νά υποστηρίζει τήν Τουρκία. Τελευταία έχθρική κίνησή της κατά τής Κύπρου ήταν τόν περασμένο Οκτώβριο-Νοέμβριο του 2014. Όταν οί Τούρκοι άλώνιζαν αυθαίρετα στην ΑΟΖ τής Κύπρου καί ή ΕΕ έξέδωσε έντονο ψήφισμα κατά τής Τουρκίας, ό πρωθυπουργός τής Βρετανίας Κάμερον, άδιαφορώντας προκλητικά γιά τό ψήφισμα καί τήν πειρατική στάση τής Τουρκίας, έριχνε σωσίβιο στην υποψήφια γιά ένταξη στην ΕΕ Τουρκία. Ή Κύπρος άποφάσισε τό πάγωμα του συνόλου των ένταξιακών διαπραγματεύσεων τής Τουρκίας μέ τήν ΕΕ, αλλά τό Λονδίνο άντέδρασε. Από τίς 15.10.2014 λειτούργησε ώς συνήγορος των θέσεων του ληστοπειρατή Έρντογάν. Άμφισβήτησε τήν ύπόσταση τής Κυπριακής ΑΟΖ καί τορπίλλισε κάθε προσπάθεια πού καταβλήθηκε εκ μέρους τής ΕΕ γιά διενέργεια διαβήματος προς τόν ΟΗΕ,

ἀναφορικά με τήν τουρκική εισβολή στή θαλάσσια περιοχή τῆς Κύπρου. Μόνιμοι δορυφόροι τῆς Ἀγγλίας σ' αὐτή τήν προσπάθεια ἡ Σουηδία καί ἡ Φινλανδία.

Αὐτή ὑπῆρξε καί συνεχίζει νά εἶναι ἡ στάση τῆς Ἀγγλίας ἔναντι τῆς Κύπρου. Μόνιμα ἐχθρική!...

1 Ιανουαρίου 1942

Διακήρυξη από τα Ηνωμένα Έθνη

Την 1^η Ιανουαρίου 1942, εκπρόσωποι από 26 Συμμαχικά κράτη που πολεμούσαν κατά των Δυνάμεων του Άξονα συναντήθηκαν στην Ουάσιγκτον για να εκφράσουν την υποστήριξή τους στον **Χάρτη του Ατλαντικού** με την υπογραφή **«Διακήρυξη από τα Ηνωμένα Έθνη»**. Το έγγραφο αυτό περιείχε για πρώτη φορά επίσημα τον όρο **«Ηνωμένα Έθνη»**, το οποίο προτάθηκε από τον Πρόεδρο Ρούζβελτ.

Σημείωση: Τά βασικότερα στοιχεία τοῦ παρόντος ἄρθρου δανειστήκαμε ἀπό τό βιβλίο τοῦ Μιχαλάκη Ἰ. Μαραθεύτη, φιλολόγου-παιδαγωγοῦ, πρώην Διευθυντοῦ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Κύπρου, Κοινωνικός Ἀνθρωπισμός, ἔκδ. Ὀμίλ. Πνευματικῆς Ἀνανεώσεως, Λευκωσία 2013, σελ. 90-93.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
κ. ΗΛΙΑ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Εορτάζοντας για μία ακόμη φορά την επέτειο του ΟΧΙ καλό θα ήταν να εστιάσουμε στην ανάλυση και στην υπόμνηση, των αιτιών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου πιστεύοντας ότι θα μπορούσε ίσως, να μας οξύνει τη σκέψη και να μας οδηγήσει σε ρεαλιστικότερες, σταθερές και βιώσιμες θέσεις, για το μέλλον της ανθρωπότητας. Η Γερμανία εξέρχεται ηττημένη και ταπεινωμένη, από τον Α' παγκόσμιο πόλεμο, καθώς η Συνθήκη των Βερσαλλιών της έχει επιβάλλει ιδιαίτερα σκληρούς όρους. Ο λαός απογοητευμένος και οργισμένος από την έκβαση του πολέμου και την επαχθή ήττα, έρχεται αντιμέτωπος με βαθειά οικονομική και πολιτική κρίση, η οποία με τη σειρά της θα επιφέρει την έξαρση ενός άκρατου εθνικισμού. Στο πλαίσιο αυτό βρίσκει τη ρίζα της και αναπτύσσεται η θεωρία του «ζωτικού χώρου», η οποία γίνεται η βάση της εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας. Οι συνθήκες ειρήνης μετά τον Α' παγκόσμιο πόλεμο άφησαν έντονο το αίσθημα του ανικανοποίητου στους ηττημένους. Οι εδαφικές διεκδικήσεις της Ιταλίας και της Γερμανίας δεν έλαβαν το ποθητό αποτέλεσμα. Οι βλέψεις για αύξηση της εδαφικής τους επιρροής τις οδηγεί σε κινήσεις που προοιωνίζουν έναν ακόμη πόλεμο. Σημαντικά ζητήματα, εδαφικά και μειονοτικά, απαιτούν λύση. Οι διπλωματικές κινήσεις και συμμαχίες που λαμβάνουν χώρα κάθε άλλο παρά αντιμετωπίζουν τα θέματα σφαιρικά και με μακροπρόθεσμη προοπτική. Τα Διεθνή Όργανα που συστάθηκαν για τον σκοπό της αποφυγής των πολεμικών συγκρούσεων και της ειρηνικής επίλυσης των διαφορών

μεταξύ των κρατών, για άλλη μια φορά, αποτυγχάνουν να παρέμβουν και να φέρουν εις πέρας το ειρηνικό τους έργο. Απλοί θεατές των εξελίξεων του μεσοπολέμου παρακολουθούν αμήχανα την κήρυξη του πολέμου. Η πολιτική αυτή θα οδηγήσει την 1η Σεπτεμβρίου 1939 τη Γερμανία να εξαπολύσει επίθεση κατά της Πολωνίας, και να καταλάβει το μεγαλύτερο μέρος της χώρας. Η Ρωσία, σε εφαρμογή του γερμανοσοβιετικού συμφώνου, επιτίθεται στα ανατολικά σύνορα της Πολωνίας και καταλαμβάνει το υπόλοιπο τμήμα της χώρας. Οι Γάλλοι και οι Άγγλοι αιφνιδιάζονται και αναγκάζονται να κηρύξουν τον πόλεμο κατά της Γερμανίας. Από εκεί και πέρα η κλιμάκωση του πολέμου είναι ραγδαία. Οι περισσότερες χώρες η μία μετά την άλλη εισέρχονται στον πόλεμο. Ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος είναι, δυστυχώς, γεγονός.

Οκτώβριος 1940, η Ιταλία κηρύσσει τον πόλεμο στην Ελλάδα και τα ξημερώματα της 28ης επιτίθεται στην ελληνοαλβανική μεθόριο. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες η Ελλάδα εισέρχεται στον καταστροφικότερο πόλεμο όλων των εποχών. Εκεί στα χιονισμένα βουνά της ελληνοαλβανικής μεθορίου γράφεται το ηρωικό έπος του 40. Ο ελληνικός στρατός αγωνίζεται με σθένος, θάρρος και αγάπη για την προστασία και την ελευθερία της πατρικής γης.

Τα μικρά παιδιά, οι γυναίκες ο άμαχος πληθυσμός με μια ψυχή στέκονται δίπλα στον Έλληνα στρατιώτη βοηθώντας τον με κάθε δυνατό τρόπο και μέσο για να αντιμετωπίσει την επίθεση. Η ίδια ψυχική ορμή και τόλμη διακρίνει και τους πολίτες της Κύπρου. Σε όλο το νησί οι πολίτες συνεισφέρουν στους εράνους που διοργανώνονται για την ενίσχυση του αγώνα στην Ελλάδα. Εθελοντές φοιτητές κατατάσσονται στον Ελληνικό Στρατό. Οργανώνεται το Κυπριακό Σύνταγμα Στρατού και αποστέλλονται στρατιώτες να πολεμήσουν τις δυνάμεις του Άξονα. Η υπέρτερη στρατιωτική μηχανή της Ιταλίας, δεν υποτίμησε μόνο την αδύναμη στρατιωτική δύναμη της Ελλάδας, αλλά υποτίμησε το δυνατότερο σημείο του Έλληνα, **την ψυχή του**, τη δύναμη της οποίας δεν μπόρεσε να εκτιμήσει και να υπολογίσει. Την ψυχή εκείνη που δεν γνωρίζει όρια, περιορισμούς και αναστολές, όταν πρόκειται να αντιμετωπίσει την επιβουλή και την υπεροψία της επεκτατικής πολιτικής των ισχυρών. Των δυνάμεων εκείνων που κινούμενοι από το κέρδος και το συμφέρον αδιαφορούν για την ανθρώπινη ύπαρξη και τη θέτουν σε δεύτερη μοίρα.

Ο ιταλικός στρατός, σε μια νέα προσπάθεια ανακατάληψης στο πλαίσιο της Εαρινής Επίθεσης, αντεπιτίθεται τον Μάρτιο του 1941, χωρίς όμως ουσιαστικό αποτέλεσμα. Τον Απρίλιο του 1941 η Γερμανία έρχεται προς

βοήθεια της συμμάχου Ιταλίας. Το μέτωπο καταρρέει, η Ελλάδα συνθηκολογεί και παραδίδεται στα γερμανικά στρατεύματα κατοχής.

Οι Γερμανοί, μέσα στην έπαρση της ανωτερότητας τους, δεσμεύουν τα πάντα ακόμη και τα αναγκαία τρόφιμα για την επιβίωση του λαού. Περιορίζουν την κυκλοφορία των πολιτών, την ελευθερία έκφρασης, συλλαμβάνουν και στέλνουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης Έλληνες και Εβραίους, καίουν χωριά και φονεύουν αμάχους.

Όμως μέσα από αυτές τις συνθήκες γεννήθηκε, στο εσωτερικό της χώρας, η αντίσταση του λαού κατά του ισχυρού κατακτητή. Οι συνθήκες της άδικης κατάκτησης, της υποδούλωσης της χώρας, της εκμετάλλευσης του πλούτου της και της θανάσιμης πείνας, έδωσαν το έναυσμα για την οργάνωση της κοινωνικής αλληλεγγύης και υποστήριξης μεταξύ των πολιτών.

Η 28η Οκτωβρίου 1940 δεν είναι απλά μια ένδοξη ημερομηνία ανάμεσα στις τόσες άλλες μέσα στη λαμπρή ιστορία του ελληνισμού. Η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940 σηματοδοτεί, για τον σύγχρονο ελληνισμό την άνιση στρατιωτική μάχη που έδωσε ένας μικρός πληθυσμιακά λαός για την υπεράσπιση της πατρίδας και της ελευθερίας του. Αγωνίστηκε θαρραλέα για την τιμή του, για την αγάπη του προς την πατρίδα, για την ελευθερία του, για τη δημοκρατία. Είναι ο αγώνας ενός λαού που πολέμησε και πολεμά σκληρά για να προασπίσει τα θεμελιώδη εκείνα ιδανικά που χαρίζουν μια αξιοπρεπή ζωή και χαρακτηρίζουν ένα πολιτισμένο και ανήσυχο λαό. Ένα λαό που θέλει να ζήσει στηριζόμενος στις αξίες της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ισότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της προσφοράς. Αγωνιά για την τύχη της πατρίδας του, για το μέλλον των παιδιών του. Μετά από 6 χρόνια ανελέητης καταστροφής ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος φτάνει στο τέλος του.

Οι συνέπειες είναι γνωστές σε όλους μας. Οι ανθρώπινες απώλειες, είτε από βομβαρδισμούς, είτε από πείνα, είτε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είτε από τη χρήση της ατομικής βόμβας μετρώνται σε εκατομμύρια, οι καταστροφές των υποδομών είναι τεράστιες. Η Ελλάδα βγαίνει, από τον πόλεμο, κατεστραμμένη και δυστυχώς διχασμένη.

Αρκετά χρόνια μετά από το ηρωικό και ένδοξο έπος του 40, η Ελλάδα μέσα από δύσκολες πολιτικές διαδικασίες και ψυχική φθορά κατάφερε σιγά-σιγά να αποκαταστήσει τις υλικές ζημιές και να επουλώσει τις ανθρώπινες πληγές. Ανέπτυξε την οικονομία της, αποκατάστησε την κοινωνική συνοχή,

σταθεροποίησε το πολιτικό της σύστημα.

Η οικονομική ανάπτυξη μέσα στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον και στους νέους κανόνες της οικονομικής πολιτικής οδήγησε, όμως, σε μια επίπλαστη οικονομική ευμάρεια στηριγμένη στον υπέρμετρο δανεισμό και στην εξίσου υπέρμετρη κατανάλωση. Δυστυχώς τα αποτελέσματα αυτής της άλογης οικονομικής και πολιτικής συμπεριφοράς βιώνουμε έντονα τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο. Σήμερα ζούμε σε ένα κόσμο που όλο και μεταβάλλεται. Στο διεθνές περιβάλλον εμφανίζεται μια πρωτοφανής γεωστρατηγική αστάθεια, οι περιφερειακές διενέξεις και συγκρούσεις διαδέχονται η μία την άλλη, τα σύνορα μεταβάλλονται, η τυφλή βία βρίσκεται σε έξαρση, οι πολίτες εκδιώκονται από τις εστίες τους και δολοφονούνται, πολιτισμοί καταστρέφονται. Μέσα σ' αυτό το επισφαλές και εύθραυστο διεθνές περιβάλλον, μετά συσσωρευμένα προβλήματα, μία ακόμη πρόκληση για τις δημοκρατικές αξίες της δυτικής κοινωνίας έρχεται να προστεθεί. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι και παρατηρούμε σχεδόν απαθείς την εξέλιξη μίας ακόμη ανθρωπιστικής κρίσης. Το προσφυγικό ζήτημα. Ένα ακανθώδες πρόβλημα που απαιτεί θαρραλέες αποφάσεις, σωστή διαχείριση που θα πρέπει όμως να στηρίζεται στις αξίες και τις αρχές της Ευρώπης και του πολιτισμού της.

Επί πλέον η όλο και αυξανόμενη ανάγκη για την εξασφάλιση των απαραίτητων ενεργειακών πόρων εντείνει τον ανταγωνισμό που προωθεί νέα δεδομένα και ισορροπίες.

Μέσα σ' αυτό το σύγχρονο ασταθές περιβάλλον, οι δύο χώρες μας, Ελλάδα και Κύπρος αποτελούν πόλο σταθερότητας σ' αυτή την ευαίσθητη περιοχή της Μεσογείου και καλούνται από κοινού να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα του παρελθόντος, να ξεπεράσουν τις δυσκολίες του παρόντος και να δώσουν πειστικές και βιώσιμες λύσεις για το μέλλον. Και να είμαστε όλοι σίγουροι, ότι ο στόχος θα επιτευχθεί.

Η σημερινή επέτειος του 40, για άλλη μία φορά εορτάζεται κάτω από το βάρος της διαιρεμένης Κύπρου. Η Κυπριακή Δημοκρατία ένα σύγχρονο και ανεξάρτητο κράτος χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής ένωσης δικαιούται ισότιμη μεταχείριση και αντιμετώπιση όπως και οι λοιπές χώρες- μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τούτο, η Κυπριακή Δημοκρατία, εργάζεται με αποφασιστικότητα, σε συντονισμό με την ελληνική πολιτεία, για την επίτευξη λύσης, δίκαιης,

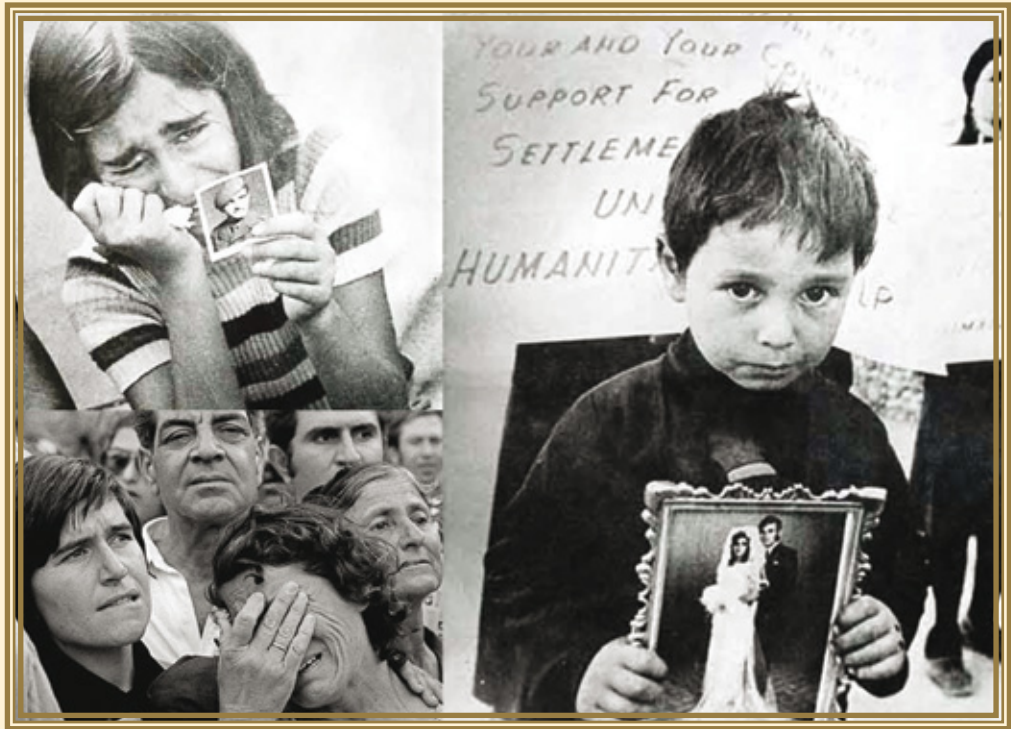
βιώσιμης και λειτουργικής. Λύσης σταθερής και με διάρκεια που θα βασίζεται στις αποφάσεις των Η.Ε και στο Ευρωπαϊκό κεκτημένο, ώστε να καταστεί η Κύπρος ανεξάρτητη και κυρίαρχη χώρα, χωρίς το ατελέσφορο σύστημα των εγγυήσεων και την παρουσία των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής.

Κλείνοντας, προτρέπω όλους μαζί να κρατήσουμε ψηλά τον πήχυ, συντεταγμένα, με ορθολογική σκέψη και με γνώμονα τις αξίες και τις αρχές μας, και να απαντήσουμε, στις μεγάλες προκλήσεις.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940!

"Πορεία στη χιονοθύελλα". Πίνακας τού Αλέξανδρου Αλεξανδράκη για το έπος του 1940.

«ΗΜΕΡΑ ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΩΝ»

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΔΕΗΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων της Κύπρου έχει ορίσει την **29η Οκτωβρίου** κάθε έτους ως Ημέρα Αγνοουμένων. Η ημερομηνία αυτή ήταν η ημέρα κατά την οποία αφέθηκαν ελεύθεροι και οι τελευταίοι ελληνοκύπριοι αιχμάλωτοι από τον τουρκικό στρατό, το 1974.

Παρά τις καθημερινές και αγωνιώδεις προσπάθειες της Κυπριακής Δημοκρατίας, η τύχη πολλών εκατοντάδων Ελληνοκυπρίων εξακολουθεί ακόμη και σήμερα να είναι άγνωστη. Η Ημέρα των Αγνοουμένων θέλει να τονίσει αυτή τη συγκλονιστική πτυχή του κυπριακού δράματος.

Η Μητέρα Εκκλησία για να εκφράσει την ένθερμη συμπαράστασή της προς τις οικογένειες των Αγνοουμένων μας τέλεσε στον καθεδρικό ναό δέηση

για ανεύρεση των αγνοουμένων μας, στην οποία προέστη ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος Β΄.

Μετά τη δέηση ο Επίτροπος Προεδρίας για ανθρωπιστικά θέματα και θέματα αποδήμων κύριος **Φώτης Φωτίου** ανέγνωσε την ομιλία τού προέδρου της Δημοκρατίας κυρίου Αναστασιάδη, ο οποίος για λόγους ανώτερους τής βουλήσεώς του δεν ηδυνήθη να παρευρεθεί.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Μακαριώτατε,

Κυρίες και Κύριοι,

«Ημέρα Αγνοουμένων» σήμερα. Μια δύσκολη μέρα για όλους μας, ειδικά για τις οικογένειες των αγνοουμένων μας που βιώνουν καθημερινά και καρτερικά το μαρτύριο της αβεβαιότητας της τύχης των αγαπημένων τους. Μια μέρα θύμησης και τιμής, αλλά και ευθύνης. Θυμόμαστε και τιμούμε σήμερα όλους εκείνους που πιστοί στο καθήκον παρέμειναν στις επάλξεις και αγωνίστηκαν **«τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι»**. Είναι όμως και μια μέρα ευθύνης για όλους εμάς να συνεχίσουμε μαζί με τις οικογένειές τους τον δύσκολο, αλλά και ιερό αγώνα για τη σωστή διακρίβωση της τύχης ενός εκάστου, ώστε να δοθεί ένα τέλος στο μαρτύριο που βιώνουν οι οικογένειες για τόσες δεκαετίες.

Ο καθορισμός της 29ης Οκτωβρίου ως **"Ημέρα Αγνοουμένων"** φέρνει στη μνήμη μας την **29η Οκτωβρίου 1974, ημέρα που ολοκληρώθηκε στην Κύπρο η ανταλλαγή των αιχμαλώτων της τουρκικής εισβολής**. Ήταν η ημέρα που άρχισε για τον Κυπριακό Ελληνισμό μια νέα τραγική περίοδος αγωνίας και αναζήτησης των εκατοντάδων συμπατριωτών μας, που ουδέποτε επέστρεψαν στις οικογένειες τους και έκτοτε η τύχη τους αγνοείται. Μιας τραγωδίας, που, κατά απαράδεκτο τρόπο, συνεχίζεται για εκατοντάδες οικογένειες μέχρι σήμερα. Μιας τραγωδίας που βίωσαν και βιώνουν και δεκάδες άλλες οικογένειες αγνοουμένων μας της περιόδου 1963-'67.

Η επίλυση του ανθρωπιστικού προβλήματος των αγνοουμένων και του δράματος που βιώνουν οι οικογένειές τους για τόσες δεκαετίες, αποτελούσε και αποτελεί για την Κυβέρνηση ύψιστη προτεραιότητα. Είναι πάγια η θέση

μας ότι η κάθε οικογένεια αγνοουμένου δικαιούται να πληροφορηθεί για την τύχη του αγαπημένου της προσώπου με πειστικά και αποδεικτικά στοιχεία. Θέλω να διαβεβαιώσω όλους ότι, παρόλα τα προβλήματα και παρ' όλες τις δυσκολίες, θα συνεχίζουμε να εργαζόμαστε άοκνα για να τεθεί επιτέλους τέρμα στο ανθρωπιστικό αυτό θέμα που εξακολουθεί όλα αυτά τα χρόνια να προκαλεί πόνο και οργή.

Κυρίες και Κύριοι,

Το τιτάνιο έργο της διερεύνησης και εξακρίβωσης της τύχης των αγνοουμένων της τουρκικής εισβολής ανέλαβε να διεκπεραιώσει η Διερευνητική Επιτροπή Αγνοουμένων (ΔΕΑ), η οποία συστάθηκε το 1981, λειτουργώντας υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών. Το έργο που επιτέλεσε η ΔΕΑ, από το 2006 που άρχισαν οι ανασκαφές και εκταφές τόσο στις ελεύθερες, όσο και στις κατεχόμενες περιοχές του νησιού, αποτελεί θετική εξέλιξη.

Η Κυπριακή κυβέρνηση, με οικονομικούς και άλλους τρόπους στήριξε, στηρίζει και θα συνεχίσει να στηρίζει το έργο της Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε το έργο της να καταστεί αποτελεσματικό. Η στήριξη μας όμως προς την Επιτροπή με κανέναν τρόπο δεν υποδηλώνει και την ικανοποίησή μας για τους ρυθμούς ή και για τα μέχρι τώρα αποτελέσματα.

Για να ευοδωθεί με επιτυχία το έργο της ΔΕΑ, χρειάζονται να γίνουν πολλά ακόμη, αφού ένας πολύ μεγάλος αριθμός Ελληνοκυπρίων, της Τουρκικής εισβολής, όπως και της περιόδου 1963- '67 ακόμα αγνοούνται. Για να προχωρήσει το πρόγραμμα εκταφών της ΔΕΑ θα πρέπει να αντιμετωπιστούν συγκεκριμένα προβλήματα τα οποία, κατά κύριο λόγο, οφείλονται στην έλλειψη ικανοποιητικής συνεργασίας της τουρκικής πλευράς.

Ένα από τα προβλήματα είναι η άρνηση και οι περιορισμοί που θέτει ο κατοχικός στρατός για απρόσκοπτη πρόσβαση για εκταφές και πραγματοποίηση ερευνών στις λεγόμενες «στρατιωτικές ζώνες» που δημιούργησε στις κατεχόμενες μας περιοχές. Σας διαβεβαιώνω ότι η πλευρά μας θα συνεχίσει να εργάζεται και να προβάλλει με κάθε δυνατό τρόπο το θέμα, έτσι ώστε να πεισθεί η Τουρκία να συμβάλει ενεργά στο έργο της ΔΕΑ και να της παράσχει την αναγκαία συνδρομή για την ταχύτερη επίτευξη αποτελεσμάτων.

Η έλλειψη συνεργασίας από τουρκικής πλευράς ενισχύεται και από το γεγονός ότι η Τουρκία δεν επιτρέπει την πρόσβαση σε στοιχεία και πληροφορίες για την τύχη Ελληνοκυπρίων και Ελλαδιτών αγνοουμένων που υπάρχουν στα αρχεία του τουρκικού στρατού, όπως ζήτησε επιτακτικά και με τον πιο επίσημο τρόπο η πλευρά μας. Ενδεικτικά αναφέρω ότι ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ σε επιστολή που είχε αποστείλει πριν μερικά χρόνια στους ηγέτες των δύο κοινοτήτων είχε ζητήσει να κατατεθούν στη ΔΕΑ όλες οι πληροφορίες που αφορούν τις περισυλλογές που πραγματοποιήθηκαν από τα πεδία των μαχών μετά το τέλος των εχθροπραξιών. Δυστυχώς, μέχρι τώρα δεν υπήρξε η αναμενόμενη ανταπόκριση από την τουρκική πλευρά και στο αίτημα αυτό.

Ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι οι μετακινήσεις οστών από πολλούς πρωτογενείς χώρους ταφής στις κατεχόμενες περιοχές, όπως των αγνοουμένων της Άσσιας, Κορνόκηπου, Αγίου Ιλαρίωνα αλλά και σε άλλες περιοχές. Οι μετακινήσεις αυτές έγιναν σκόπιμα και οργανωμένα μετά από οδηγίες με αποτέλεσμα να δημιουργούνται τεράστια λειτουργικά και οικονομικά προβλήματα στο πρόγραμμα της ΔΕΑ όπως επίσης, φυσικά, να προκαλείται και τεράστιος ψυχολογικός πόνος στους συγγενείς των αγνοουμένων, αφού σε αυτούς παραδίδονται μόνο τεμάχια μικρών οστών των αγαπημένων τους. Θέλω να τονίσω και να ξεκαθαρίσω την πάγια θέση μας ότι η παράδοση μεμονωμένων οστών ή ακόμα και ολοκληρωμένων λειψάνων δεν αποτελεί για εμάς σωστή και πλήρη διευκρίνιση της τύχης των αγνοουμένων. Οι οικογένειες δικαιούνται και πρέπει να έχουν ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη ενημέρωση για όλες τις πτυχές της τύχης των αγαπημένων τους προσώπων.

Η κυβέρνηση έχοντας επίγνωση όλων των προβλημάτων που καθυστερούν τις προσπάθειες για διευκρίνιση της τύχης των αγνοουμένων προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες, τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό, για επίλυση τους, προς όφελος των οικογενειών, τόσο των Ελληνοκυπρίων και Ελλαδιτών αλλά και των Τουρκοκυπρίων.

Στο κρίσιμο αυτό στάδιο που διέρχεται το τραγικό πρόβλημα των αγνοουμένων επείγει η υλοποίηση από πλευράς Τουρκίας της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για το πρόβλημα των αγνοουμένων, όπως επίσης και των προνοιών των ενδιάμεσων ψηφισμάτων που υιοθετήθηκαν από την Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων

του Συμβουλίου της Ευρώπης. Επιπρόσθετα, ζητούμε από όλες τις χώρες και ειδικά από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εντατικοποιήσουν τις προσπάθειες τους προς την Τουρκία, ώστε η χώρα αυτή να συνεργαστεί, ουσιαστικά και αποτελεσματικά, στην επίλυση του ανθρωπιστικού προβλήματος των αγνοουμένων.

Παράλληλα με το πρόγραμμα της ΔΕΑ, λειτουργεί από το 1999 και το πρόγραμμα εκταφών και αναγνώρισης λειψάνων της Κυπριακής Δημοκρατίας στις ελεύθερες περιοχές. Το πρόγραμμα αφορά την εκταφή και αναγνώριση λειψάνων Ελληνοκυπρίων και Ελλαδιτών που τάφηκαν ως «άγνωστοι» στις ελεύθερες περιοχές.

Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος εντάσσεται και η ανεύρεση και εκταφή λειψάνων των Ελλαδιτών αδελφών μας που επέβαιναν στο καταρριφθέν από φίλια πυρά αεροσκάφος ΝΟΡΑΤΛΑΣ τον τραγικό Ιούλιο του 1974. Από πλευράς κυβέρνησης, και στην περίπτωση του προγράμματος αυτού, καταβάλλονται όλες οι δυνατές προσπάθειες, προς όλες τις κατευθύνσεις, για ολοκλήρωση του προγράμματος προς όφελος των δοκιμαζόμενων οικογενειών.

Κυρίες και Κύριοι,

Αγωνιζόμαστε για να απαλλαγούμε από την τουρκική κατοχή, να επανενώσουμε την πατρίδα μας και να δημιουργήσουμε τις συνθήκες εκείνες όπου θα προστατεύονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι βασικές ελευθερίες όλων των νομίμων κατοίκων της Κύπρου. Αυτό είναι το καθήκον μας απέναντι σε όσους έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία, τη δημοκρατία, την αξιοπρέπεια αυτού του λαού, αλλά και το καθήκον μας στις παρούσες και, ιδιαίτερα, στις μέλλουσες γενεές.

Παραμένουμε προσηλωμένοι στον ειρηνικό διάλογο και με αποφασιστικότητα θα εργαστούμε για μία λειτουργική και βιώσιμη λύση, η οποία θα προέλθει στη βάση του κοινού πλαισίου που έχει συμφωνηθεί, των Συμφωνιών του 1977 και του 1979, της Συμφωνίας της 8ης Ιουλίου του 2006 και του κοινού ανακοινωθέντος της 14ης Φεβρουαρίου του 2014. Σε αυτή τη βάση θα συνεχίσω να εργάζομαι άοκνα μέχρι που η πατρίδα μας να επανενωθεί και να γίνει μια χώρα σύγχρονη, ευρωπαϊκή που να χωρά όλους, και Τουρκοκύπριους και Ελληνοκύπριους, και να διασφαλίζει τις προοπτικές του μέλλοντος, της ειρήνης και της δημιουργίας.

Όπως έχουμε τονίσει, δεν μπορεί να υπάρξει λύση με παραγνώριση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι γι αυτό τον λόγο που έθεσα, και θα συνεχίσω να θέτω, στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων το θέμα των αγνοουμένων. Το θέμα έχει ήδη περιληφθεί σε κοινή δήλωση των ηγετών τον περασμένο Μάιο, υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, για προώθηση μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης, στην οποία υπογραμμίζεται ότι «το θέμα των αγνοουμένων αποτελεί ένα από τα πιο οδυνηρά κεφάλαια στην ιστορία της Κύπρου και ότι η επούλωση αυτής της ανοιχτής πληγής το συντομότερο είναι σημαντική για να μειωθεί ο πόνος των συγγενών των αγνοουμένων». Υπενθυμίζω ότι στην ίδια ανακοίνωση απευθύνθηκε έκκληση, έτσι ώστε οποιοσδήποτε έχει πληροφορίες για πιθανά σημεία ταφής αγνοουμένων να μοιραστεί αυτές τις πληροφορίες με την Διερευνητική Επιτροπή για τους Αγνοούμενους χωρίς δισταγμό. Θέλω όμως να ξεκαθαρίσω ότι το πρόβλημα των αγνοουμένων δεν μπορεί να επιλυθεί χωρίς την ουσιαστική και αποτελεσματική συνεργασία της Τουρκίας.

Το δράμα των αγνοουμένων αποτελεί μια ανοιχτή πληγή για την Κύπρο και το λαό της. Η σημερινή ημέρα μας επιβάλλει, περισσότερο από ποτέ, να συνεχίσουμε τον διαρκή αγώνα που δίνει η Κυβέρνηση και ο λαός της Κύπρου για την διακρίβωση της τύχης όλων των αγνοουμένων και να εκφράσουμε για ακόμα μια φορά την συμπάρασταση και συμπάραταξή μας στις δοκιμαζόμενες οικογένειες των αγνοουμένων μας όπως και σε αυτές που οι δικοί τους έχουν ήδη ταυτοποιηθεί. Σας διαβεβαιώνω ότι θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μέχρι τέλους, για την αποκατάσταση της αξιοπρέπειας, για να θέσουμε τέλος στον πόνο, για να σκουπίσουμε τα δάκρυα και να κλείσουμε πραγματικά τις πληγές του μαρτυρικού νησιού μας.

Ευχαριστώ.

**ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΣΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΚΥΘΡΕΩΤΗ
ΗΡΩΑ ΤΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΤΗΣ ΕΟΚΑ 1955-59
ΣΠΥΡΟΥ ΧΑΤΖΗΓΙΑΚΟΥΜΗ.**

**ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ, 11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕΣΣΑΟΡΙΑΣ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

«Δίκαιος εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει ἔσται·
γῆρας γάρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον
οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται·
πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις
καὶ ἡλικία γήρωσ βίος ἀκηλίδωτος.
Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη
καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη·
ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος
ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ·» (Σοφία Σολομῶντος, 4, 7-12)

«Ο δίκαιος, ακόμα κι αν πεθάνει πρόωρα, θα είναι αναπαυμένος. Γιατί έντιμα γηρατειά δεν είναι τα μακρόβια, ούτε εκτιμούνται με βάση το πλήθος των ετών. (...) Ο άνθρωπος που έζησε θεάρεστα αγαπήθηκε απ' τον Θεό, κι επειδή ζούσε ανάμεσα στους αμαρτωλούς, μετατέθηκε σ' άλλη ζωή. Αρπάχτηκε, μην τύχει κι η κακία αλλοιώσει τη σύνεσή του ή η δολιότητα τον εξαπατήσει» (Σοφία Σολομῶντος, 4, 7-12).

Αγαπητοί μου,

Η μνήμη, η θύμηση των ηρώων και των μαρτύρων «για του Χριστού την Πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία», ανασύρουν στο προσκήνιο της συνειδησής μας το νόημα της ανωτέρω φράσεως από το βιβλίο της Σοφίας Σολομώντος, κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης.

Τιμούμε σήμερα ένα άξιο τέκνο της πατρίδας μας, **τον Σπύρο Χατζηγιακουμή**, έναν άνθρωπο της καθημερινότητας του Πενταδακτύλου και του κάμπου της Μεσσαορίας. Έναν οικογενειάρχη της Κυθρέας, που γεννήθηκε το έτος 1932 στην ενορία της Αγίας Άννας Συρκανιάς, και ο οποίος για μια στιγμή της ζωής του, καταγράφηκε ως τεκμήριο αυθεντικού ανθρώπου του Απελευθερωτικού αγώνα του 1955–59 στο έναστρο στερέωμα του πλήθους των ηρώων ανά τους αιώνες υπέρ της Κυπριακής Ελευθερίας.

Ο αγώνας του 1955-59, τόσο εγγύς σε όλους μας. Μόλις εξήντα έτη από την έναρξή του συμπληρώνονται κατά το παρόν έτος 2015. Ο αγώνας αυτός προσκάλεσε με ενθουσιασμό τους νέους και περιέλαβε στις τάξεις του ολόκληρο τον κυπριακό λαό. Ο Σπύρος Χατζηγιακουμής υπήρξε ένας απλοϊκός ποιμήν, βοσκός αλόγων προβάτων ἑντούτοις δε στέρησε από τον εαυτό του όλα εκείνα τα σπουδαία και μεγάλα της φυλής μας.

Αλήθεια, πόσο νόημα και βάθος σοφίας, ήθους, αξιοπρέπειας, επισημαίνει ο σημερινός άνθρωπος, του 21ου αιώνα, όταν με πνεύμα μαθητείας, με ταπείνωση και αυτοπαραίτηση από τις περγαμινές του πλησιάζει και θεληματικά διδάσκεται από το σχολείο της ζωής, το απόσταγμα του κόπου, της θυσίας και του πόνου από έναν άνθρωπο της εργασίας και της φιλοπατρίας;

Ο Σπύρος Χατζηγιακουμής φρόντιζε την οικογένεια που του πρόσφερε ο Θεός με τη σύζυγό του, την ηρωίδα Ειρήνη, κόρη του Ιωάννη Ζήσιμου από τον Λάρνακα της Λαπήθου, ενώ ταυτόχρονα μεριμνούσε για την επιμέλεια και ασφάλεια του ποιμνίου του, της μάνδρας του. Παράλληλα τον θέρμαινε επιτακτικά η φλόγα του πόθου της απαλλαγής της πατρίδας από τους αποικιοκράτες και κατ' επέκταση η ανατροφή των παιδιών του, Ανδρέα, Κώστα, Ιωάννη, που κατόπιν μετονομάστηκε σε Σπύρο, καθώς και της Χρυστάλλας.

Εντάχθηκε αθόρυβα στην Ε.Ο.Κ.Α. το 1955. Το έπραξε, όπως και πολλοί

άλλοι Έλληνες Κύπριοι, προσφέροντας τις υπηρεσίες του «εν τω κρυπτώ», ως σύνδεσμος και τροφοδότης των ανταρτικών ομάδων της περιοχής του Πενταδακτύλου. Όπως είχα επισημάνει, κατά τη Δημοσιογραφική διάσκεψη, με την ευκαιρία της έναρξης των εκδηλώσεων για τα εξηντάχρονα του απελευθερωτικού αγώνα, είναι πολλοί οι αδελφοί μας, που φεύγουν από το μάταιο τούτο κόσμο χωρίς να αποκαλύψουν ή να υπερηφανευτούν για τα ανδραγαθήματα και τις θυσίες τους στο ηρωικό εκείνο Έπος του 55–59, διότι αγωνίστηκαν «εν τω κρυπτώ».

Σήμερα, είναι η κατάλληλη ευκαιρία στο πρόσωπο του πατέρα, του παππού, του οικείου και συγχωριανού, του συμπατριώτη Σπύρου Χατζηγιακουμή, να μνημονεύσω ζώντες και τεθνεώτες, ανώνυμους διακόνους της Ελευθερίας της Πατρίδας.

Ο Σπύρος, ως άλλη «γη αγαθή» της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, που φύτρωσε στην ψυχή του και καλλιεργήθηκε σε όλη την ύπαρξη του η φιλοθεΐα και φιλοπατρία, ανέλαβε ειδικό έργο στον ιερό αγώνα. Μαρτυρείται η επιμέλεια εκ μέρους του στην αποστολή που ανέλαβε μέχρι την ημέρα της προδοσίας, της σύλληψης, καθώς και των ποικίλων βασανιστηρίων, μέσω των οποίων νόμιζαν οι βασανιστές του ότι θα ενδώσει και θα καταδώσει τους συνεργάτες και συμπατριώτες του αγωνιστές.

Αντιστάθηκε μέχρι την τελευταία του αναπνοή. Συμπαραστάθηκε και στους άλλους συγκρατούμενούς του. Ιδιαίτερα στους ολιγόψυχους νεαρούς. Κράτησε αντίσταση στην ψυχή και στο σώμα μέχρι που παρέδωσε την ψυχή του ελεύθερη, αγνή στο δίκαιο Κριτή, τον Θεάνθρωπο Λυτρωτή της ζωής και της Ανάστασης.

«Ότε κατήλθες προς τόν θάνατον, ή ζωή ή άθάνατος, τότε τόν Άιδην ένέκρωσας, τή άστραπή τής Θεότητος· ότε δέ καί τούς τεθνεώτας έκ τών καταχθονίων άνέστησας, πᾶσαι αί Δυνάμεις τῶν έπουρανίων έκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ό Θεός ήμῶν, δόξα σοι.»

Το τροπάριο αυτό, το Αναστάσιμο Απολυτίκιο του Β' Ήχου, το ακούμε κάθε όγδοη Κυριακή, αφού έχουμε κυλιόμενους οκτώ ήχους στην Εκκλησιαστική Μουσική και υμνολογία μας.

Με τον ύμνο αυτό ομολογούμε ότι με την ενανθρώπιση του Ζωοδότη Χριστού, προσφέρεται ζωή όχι μόνο στον επουράνιο και επίγειο κόσμο, αλλά

με την τριήμερη εκ νεκρών ανάστασή Του χαρίζει ζωή και στα καταχθόνια, στους τεθνεώτες. Πλέον «νεκρός ουδείς επί μνήματος» σύμφωνα με τον Ιερό Χρυσόστομο.

Πλέον η κάθε μετάβασή μας από αυτή τη ζωή δεν είναι στο κράτος του Άδη, αλλά στο Φως της αιωνιότητας και της Ανάστασης.

Ο βασανισμένος και κατατσακισμένος Σπ. Χατζηγιακουμής διαλαλεί αυτό το αληθινό γεγονός με το μαρτύριο, με το θάνατό του στις 16 Οκτωβρίου και με την Εξόδιο Ακολουθία στην Αγ. Άννα Συρκανιάς στις 17 Οκτωβρίου 1958, την οποία τέλεσε ο παπα-Πολύκαρπος Βρυωνίδης από τις Κυβίδες.

Η σύζυγός του Ειρήνη αναφωνεί με αρχοντιά «χαλάλι της πατρίδας ο σύζυγός μου». Μια θαρραλέα γειτόνισσα επιμένει να ξεσκεπαστεί το σκήνωμα για να φανεί η απάνθρωπη συμπεριφορά αποικιοκρατών στα τσακισμένα μέλη του σώματος του μάρτυρα της πατρίδας.

Αργότερα, τον μαύρο Ιούλιο του 1974, ο πρωτότοκος υιός του Σπύρου και της Ειρήνης, ο Ανδρέας, γέννημα του 1954, μιμούμενος το ήθος και τις αξίες των γονέων του, θα σπύσει με προθυμία να μεταφέρει μαζί με εθνοφρουρούς, τραυματίες από τα πεδία των μαχών στην Κερύνεια. Ήταν στις 22 Ιουλίου του 1974, που χάθηκε μέσα στον πόλεμο, και πριν λίγο καιρό, βρέθηκαν στην περιοχή του χωριού Καζάφани τα ιερά οστά του και τελέστηκε η εξόδιος ακολουθία σαράντα και πλέον έτη μετά το μαρτυρικό του επίγειο τέλος.

Ιδού από πού αντλούμε σήμερα τη βεβαιότητα ότι, ο ήρωας Σπύρος Χατζηγιακουμής διαλαλεί μέσα στους αιώνες, έως της συντέλειας του κόσμου τούτου την πίστη στα μεγάλα ιδανικά της Ορθοδόξου Πίστεως και της ανιδιοτελούς αγάπης προς την πατρίδα.

Καλούμαι και καλούμαστε όλοι αυτή τη μνήμη των ηρώων της θεοφιλούς αγάπης για την πατρίδα, να τη διατηρούμε κι εμείς για να αντλούμε διδάγματα, κουράγιο και δύναμη στον προσωπικό μας αγώνα. Να αντιστεκόμαστε σε κάθε επιβουλή και διαβολή του αντικειμένου, που έργο του είναι να αντιστρατεύεται το καλό, το τίμιο, το ηθικό, τις αξίες, την αλήθεια, το Φως.

Οι πειρασμοί και οι ποικίλες αντιξοότητες διαρκώς περιφέρονται και αναζητούν τόπο να κατασκηνώσουν. Καλούμαστε να αντιστρατευτούμε και να αντέξουμε, αφού μεταλαμπαδεύσουμε τον εντός μας θησαυρό, την

παράδοση μας, την Ορθόδοξη Εκκλησία στη νέα γενιά που κατεξοχήν αυτή η νέα γενεά ζει το μαρτύριο των ενδεχόμενων λαθών του παρελθόντος.

Υπάρχει χρόνος για ανάνηψη, ενδοσκόπηση, μετάνοια και επιστροφή. Αρκεί να το θέλουμε. Αρκεί τα ιερά μνημόσυνα των κεκοιμημένων ηρώων μας να ζωντανεύουν και να αναθερμαίνουν ολόκληρη τη ψυχοσωματική μας οντότητα.

Τίποτα δεν κατακτάται χωρίς προσπάθειες, χωρίς αγώνες, χωρίς θυσίες και κόπους. Αγωνίζομαι σήμερα για την πατρίδα μου, εν έτει 2015, σημαίνει γνωρίζω την πατρίδα μου, διατηρώ με ενότητα τη μνήμη και τη νοσταλγία της σκλαβωμένης πατρώας γης, πέρα και πάνω από ιδεολογίες και ό,τι άλλο διχάζει. Προσδοκώντας την ημέρα της ελευθερίας και της αποκατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλο το τουρκοκρατούμενο τμήμα της πατρίδας μας.

Μελετώντας και αποτιμώντας τα σημερινά δεδομένα, οφείλουμε να έχουμε οδηγό τη θυσία και τον πόθο της ελευθερίας του Σπύρου Χατζηγιακουμή και όλων των ηρώων μας.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του μακαριστού ήρωα Σπύρου Χατζηγιακουμή, της συζύγου Ειρήνης, των γονέων τους, του υιού τους Ανδρέα και όλων των προαπελθόντων αδελφών μας.

Αιωνία αυτών η μνήμη!

ΟΜΙΛΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΒΑΡΝΑΒΑ
ΣΤΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ,
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ «ΝΕΑΠΟΛΙΣ» ΠΑΦΟΥ.

«Λειτουργούντων δέ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον (Παῦλον) εἰς ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς» (Πράξ' ΙΓ' 2).

«Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθὲν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον» (Πράξ' ΙΓ' 4).

«Διελθόντες δέ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦ» (Πράξ. ΙΓ' 6).

«Σαῦλος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτόν εἶπεν» (Πράξ. ΙΓ' 9).

Όλα τα ανωτέρω εἶναι μέσα ἀπὸ τὴν περιγραφή που κάνει ο συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν Αποστόλων, ο ευαγγελιστὴς Λουκάς, ἐπισημαίνοντας σε ὅλους τὴν Θεία κλήση τῶν μόνων, ἐκτός ἀπὸ τοὺς 12 που ὀνομάστηκαν Ἀπόστολοι, δηλαδή του Βαρνάβα καὶ του Παύλου, καθὼς καὶ τὴν πρώτη τους ἐπίσκεψη σε Ευρωπαϊκὸ ἔδαφος, που ἦταν ἡ Κύπρος.

Ο Βαρνάβας «ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως» (Πράξ. ΙΑ', 23-24). Καταγόταν ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ ἦταν Λευίτης· «Ἰωσῆς δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον υἱὸς παρακλήσεως, Λευίτης, Κύπριος τῷ γένει» (Πράξ. Δ' 36). Ἀνήκε δηλαδή στο Ἰουδαϊκὸ Ἱερατεῖο καὶ κατεῖχε μεγάλη κτηματικὴ περιουσία, τὴν ὁποία πουλώντας τὴν, δώρησε τὰ χρήματα γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς πρώτης ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων (Πράξ. Δ' 37).

Ο Βαρνάβας συμμαρτυρείται στην ομάδα των 70 Αποστόλων. Γνωρίζει και βιώνει προσωπικά ο ίδιος την παρουσία του Κυρίου μας, και έτσι μπολιάζεται στην πρώτη ομάδα δράσης της Ιεραποστολής και γίνεται δεκτός με εμπιστοσύνη. Εκείνος διαβεβαιώνει για την καθαρότητα και αληθινή πίστη, τού μέχρι χθες διώκτη των χριστιανών, Σαύλου, σημερινού Παύλου (Πράξ. Θ' 26-27).

Έτσι, αφού ξεκινούν μαζί την ιεραποστολική τους δράση από την Αντιόχεια, έρχονται κατόπιν εις νήσον Κύπρον για να διδάξουν και να κηρύξουν Χριστόν Εσταυρωμένον. Έρχονται βεβαίως με μεγάλα εφόδια. Τον φωτισμό από το Άγιο Πνεύμα, την θεοπτία του Παύλου καθώς και τη δύναμη που λαμβάνουν από τη νηστεία και την προσευχή. «Τούτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ» (Ματθ. ΙΖ' , 21). Είπε ο ίδιος ο Κύριος, όταν οι μαθητές του δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στην πνευματική ανάγκη να εκδιώξουν το δαιμόνιο. Εκείνος τους προτρέπει να τον μιμηθούν και να πάρουν δύναμη μέσα από την προσευχή και τη νηστεία, όπως και ο ίδιος έπραξε πριν αναλάβει το κοσμοσωτήριο ιεραποστολικό του έργο.

Έτσι, με αυτόν τον τρόπο οι δύο κορυφαίοι Απόστολοι μιμούνται τον Κύριον Τους και με την προσπάθεια αυτή λειτουργεί το Άγιο Πνεύμα μέσα τους, τους ανακαινίζει και τους καθιστά αξίους να επιτελέσουν Έργον Υψηλόν, αφού και οι δύο με τον δικό τους προσωπικό τρόπο προσκλήθηκαν από τον ίδιο τον Χριστό, γι' αυτήν την ιερή Αποστολή.

Και έτσι, έρχονται στην Κύπρο, και καταλήγουν στην Πάφο, όπου το Άγιο Πνεύμα οδηγεί τα βήματα τους και καθορίζει τις πράξεις τους, για να αντιμετωπίσουν τις δοξασίες και την ειδωλολατρική στάση των συνανθρώπων τους.

Και όντως· έρχονται, σχεδόν αμέσως, αντιμέτωποι με την αισχύνη του διαβόλου, που μέσα από τους μάγους και τους ειδωλολάτρες αντιμετωπίζουν ένα απολιθωμένο κατεστημένο, με το οποίο ο διάβολος κρατά υπόδουλους τους ανθρώπους, μέσα από τα μαγικά τεχνάσματα των ψευδοπροφητών του .

Εκείνοι έρχονται να διδάξουν την ελευθερία και την πίστη προς τον Θεό, καθώς και την απελευθέρωση του ανθρώπου από τις ειδωλολατρικές ραδιουργίες.

Βρίσκουν δυσκολίες και υφίστανται βιαιότητες «**εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν**» (Ιωάν, ΙΕ', 20). Ὅμως ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ ὁποία τοὺς συνοδεύει, τοὺς καθιστᾷ ἀξιότιμους κήρυκες τῆς Ἀληθείας, τοὺς γεμίζει με ἱεραποστολικό ζήλο, γιὰ νὰ Ευαγγελίσουν τὸ κοσμοσωτήριο μήνυμα τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ, ὅπου συμμετοχὸς μπορεῖ νὰ γίνῃ σὲ αὐτὴ τὴν χαρὰ ὁ καθένας, ποὺ θὰ πιστέψῃ σὲ Εκείνον.

Αὐτὴ ἡ Ἱερὴ Ἀποστολή, τοὺς φέρνει κοντὰ καὶ σὲ ἀνθρώπους ποὺ δέχονται με περισσὴ χαρὰ αὐτὸ τὸ νέο μήνυμα τῆς σωτηρίας, καὶ ἔτσι καὶ οἱ ἴδιοι λαμβάνουν τὴν χαρὰ τῆς εγκαθίδρυσης τῆς νέας ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας σ' αὐτὸν τὸν ἱερό τόπο τῆς Κύπρου. Στὸν τόπο αὐτό, ἀργότερα, τὸ 52 μ.Χ., λιθοβολοῦν τὸν Ἀπόστολο Βαρνάβα. Ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος τὸ 477 μ.Χ. δια τῆς θαυμαστῆς τοῦ παρουσίας, καθιστᾷ τὴν ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἀξία νὰ λάβῃ ἐκκλησιαστικὰ προνόμια, ἀφοῦ ἤδη ἀπὸ τὴν Γ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο εἶχε λάβῃ τὸ Ἀυτοκέφαλο καθὼς καὶ τὴν αυτοκρατορικὴ ἀναγνώριση.

Βλέπουμε, λοιπόν, ὅτι μέχρι καὶ σήμερα αὐτὴ ἡ θυσιαστικὴ προσφορὰ τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, συνεργούντος καὶ τοῦ Ευαγγελιστῆ Μάρκου, ἀξιώνει ὅλους ἐμᾶς νὰ γινόμαστε κοινωνοὶ μίας μεγάλης Ἀποστολικῆς διαδοχῆς.

Σεῖς, Μακαριώτατε, ἀλλὰ καὶ ἡ περὶ τοῦ Τιμίου προσώπου Σας Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καθὼς καὶ ὅλο τὸ ευλαβὲς τίμιο πρεσβυτέριο μεταφέρετε καὶ χαριτώνετε σὲ ὅλους ἐμᾶς τὴν εὐλογία τῶν πρώτων, σὲ τούτο τὸν Τόπο, Ἀποστόλων.

Λαμβάνοντας σοβαρὰ ὑπόψη τὴν στάση ζωῆς τῶν δύο ἱερῶν προσώπων, τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Παύλου, σὲ κάθε τοὺς ἱερὴ ἀποστολὴ βλέπουμε ὅτι μέσα τοὺς ὑπάρχει ἡ φλόγα γιὰ τὴν Ἀγάπη τοὺς πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Αὐτὸ δυναμώνει με τὴν προσωπικὴ τοὺς νηστεία καὶ τὴν προσευχὴ ποὺ τοὺς χαρίζουν καθαρότητα καὶ τοὺς καθιστοῦν «**σκευὴ ἐκλογῆς**», καὶ παρὰ τὶς ἀπάνθρωπες συνθήκες καὶ κινδύνους ποὺ βιώνουν, Εκείνοι δὲν κλονίζονται, γιὰτὶ μέσα τοὺς λειτουργεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. «**ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός**» (Γαλ. Β', 20).

Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀς διδάξῃ καὶ ἐμᾶς, ἐκζητώντας καὶ τὴ δικὴ Τοὺς πρεσβεία, ὥστε νὰ ὀδηγηθεῖ ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς στὴν ἱερὴ ἀποστολή, ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς ἀνέθεσε.

Καὶ δὲν μιλῶ μόνο γιὰ μᾶς τοὺς κληρικοὺς καὶ μοναχοὺς· μιλῶ γιὰ ὅλους,

κλήρο και λαό. Ότι και όπου διακονούμε. Γιατί ο καθένας από εμάς, είτε είναι οικογενειάρχης είτε είναι λειτουργός, σε κάθε λειτούργημα, είτε ζει την καθημερινή απλότητα στη ζωή του, έχει μια ιερή Αποστολή. Να βιώσει την ελευθερία της πίστης του Χριστού, και να ζήσει μέσα σ' αυτό το **θεο-ίδρυτο οικοδόμημα που λέγεται Εκκλησία**. Να ζήσει βίο άγιο δια της πίστεως και της αγάπης του, διά της συμμετοχής του στα Μυστήρια· και να θέσει ως στόχο της ζωής του τη σωτηρία του αδελφού του. Άλλωστε, όταν λέμε ότι αγαπάμε και τιμούμε τους Αγίους μας, η καλύτερη απόδειξη γι' αυτό είναι η μίμηση της δικής τους βιοτής.

Εδώ, λοιπόν, σ' αυτό το νησί των Αγίων που μυροβλύζει τη Χάριν και την παρουσία τόσων μυριάδων γνωστών και άγνωστων Αγίων, ας εκζητήσουμε αυτήν την παρουσία της θείας φλόγας των Αποστόλων, για να πυρώσει τις καρδιές μας, να φωτίσει τον νουν μας, να καθαρίσει τον λογισμό μας, και να μας οδηγήσει στο σίγουρο λιμάνι, που λέγεται Εκκλησία.

Και ιδιαίτερα σ' αυτόν τον ιερό και ευλογημένο τόπο, σ' αυτήν την αρχέγονη και πρωτοχριστιανική Εκκλησία, που μεταλαμπαδεύει τόσους αιώνες τώρα το μήνυμα της Ανάστασης του Χριστού, από γενιά σε γενιά, κρατώντας την Αποστολική παράδοση, την αγιοπνευματική εμπειρία και την παρακαταθήκη των μεγάλων αγίων σ' αυτό το νησί.

Και όλα αυτά χάρη στις δύο αυτές Αποστολικές μορφές, του Μεγάλου των Εθνών Παύλου και του ισαποστόλου Βαρνάβα.

Εκείνοι μας δίδαξαν, να κατανοήσουμε τη διπλή ευθύνη, να κρατήσουμε καθαρή αυτή την αρχέγονη παράδοση στην εκκλησιαστική μας ζωή, στις συνήθειές μας, στην προσωπική και οικογενειακή μας σχέση με την Εκκλησία, καθώς και να διαφυλάξουμε αυτήν την ιερά παρακαταθήκη, που έχουμε ως ορθόδοξο γένος.

Ευχηθείτε, Μακαριώτατε, τούτη η εόρτιος ημέρα να αποβεί και ευφρόσυνη ημέρα πνευματικού φωτισμού και ανακαινίσεως για τον καθένα από μας, και η ιερή αποστολή που συνοδεύει τη ζωή μας, να γίνει φως σωτηρίας, όχι μόνο για μας, αλλά, μέσω της Εκκλησίας, για όλη την οικουμένη.

Αυτό άλλωστε μάς λέγει και ο Μεγάλος των Εθνών Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του, όταν προτρεπτικά αναφέρει για το πώς θα πρέπει να βιώνουμε την καθημερινότητα μας, η οποία ως χριστιανική είναι βέβαια λαμπροφόρα, αφού είναι λουσμένη στο Φως της Αναστάσεως, αλλά πολλάκις,

στο διάβα τής ζωής, μας φέρνει δυσκολίες, θλίψεις και αντιξοότητες.

«Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν· καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν» (Ρωμ. Ε' 1-6).

Δικαιωθήκαμε λοιπόν από την πίστη, και έχουμε ειρήνη προς τον Θεό, μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσω του οποίου έχουμε και την είσοδο με την πίστη στη Χάριν αυτήν, στην οποία έχουμε σταθεί. Και καυχόμαστε για την ελπίδα της δόξας του Θεού. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και καυχόμαστε μέσα στις θλίψεις, ξέροντας ότι η θλίψη κατεργάζεται υπομονή, και η υπομονή δοκιμασμένο χαρακτήρα, και ο δοκιμασμένος χαρακτήρας ελπίδα. Και η ελπίδα δεν καταντροπιάζει, γιατί η αγάπη του Θεού έχει ξεχυθεί στις καρδιές μας με το Πνεύμα το Άγιο που μας δόθηκε» (Ρωμ.Ε',1-5).

Αυτά τα υπέροχα διδάγματα και προτροπές του θείου Παύλου, ας γίνουν για τον καθένα από μας, προσωπικά και ξεχωριστά, βιωματικές αξίες, που θα μας βοηθήσουν στην καθημερινή μας ζωή, μέσα από τη βοήθεια τής πρεσβείας των αγίων μας, Παύλου και Βαρνάβα, ώστε να γίνουμε μιμητές της δικής τους αγωνιστικής και αγιοπνευματικής ζωής.

Τότε και μόνο, όντως, τους τιμούμε. Και τότε μόνο δικαιούμαστε να ελπίζουμε, χαίροντες, ότι η Χάρις του Κυρίου μας θα μας καταστήσει **«σκεύη ἐκλογῆς»**.

ΘΕΟΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Πρόλογος

Στὸ διάβα τῶν αἰώνων ὁ τίτλος τοῦ θεολόγου, μέ κριτήριο τό πτυχίο Θεολογικῆς Σχολῆς, δόθηκε σέ ἀμέτρητα πρόσωπα. Ἡ ἐκκλησιαστική συνείδηση ὅμως τόν ἐπίζηλο τίτλο τοῦ Θεολόγου τόν χάρισε σέ τέσσερα μόνο ἅγια πρόσωπα. Εἶναι ἐκεῖνα πού συνδύασαν βίωμα καί γνώση, πίστη καί ἐμπειρία, συγγραφή καί φωτισμό. Καρποί τῆς προσπάθειάς τους εἶναι τά συγγράμματά τους. Ἡ προσφορά τους ὄχι μόνο σὰ θεολογικά γράμματα, ἀλλά καί στήν ἐν Χριστῷ διαπαιδαγώγησή μας, εἶναι τεράστια.

Συγκεκριμένα, Θεολόγοι ὀνομάσθηκαν οἱ πιό κάτω:

Ἰωάννης, ὁ Εὐαγγελιστής τῆς Ἀγάπης

Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός,

Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί

Συμεών, ὁ νέος Θεολόγος.

Εὐαγγελιστής Ἰωάννης

Εἶναι ὁ Θεολόγος πού μᾶς διδάσκει τόν Θεό καί μᾶς λέγει ὅτι ἡ οὐσία Του εἶναι ἡ Ἀγάπη «**Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν**»¹ Μέ τά γλαφυρά κείμενά του μᾶς βοηθά νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι ὁ Θεός δέν ἔχει ἀπλῶς ἀγάπη,

1 Α' Ἰωάν. Δ' 8

ἀλλά ὅτι εἶναι ἡ ἀγάπη. Μας δείχνει μέ λόγια λίγα καί οὐσιαστικά τόν δρόμο νά Τόν συναντήσουμε, ζώντας μ' αὐτήν. Ἀποστομώνει τούς ἀνά τούς αἰῶνες «ζηλωτές» πού δέν μποροῦν νά βιώσουν τόν Θεό ὡς ἀγάπη καί Τόν παρουσιάζουν ὡς τιμωρό, ὡς κακό, ὡς ἐκδικητή. Ἰδιότητες παντελῶς ξένες μέ τόν Θεό.

Ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης γεννήθηκε στή Βηθσαιῖδα τῆς Γαλιλαίας καί ἦταν ψαράς. Δέχθηκε τήν κλήση ἀπό τόν Ἰησοῦ καί Τόν ἀκολούθησε μέχρι καί τόν Γολγοθά. Ὁ ἱεραποστολικός ἀγρός πού τοῦ δόθηκε, κατόπιν κλήρωσης, ἦταν ἡ Ἐφεσος· τόν ὄργωσε μέ τόν καλύτερο τρόπο· δέχθηκε διωγμούς ἀκόμα καί ἐξορία στήν Πάτμο. Στό θεόπνευστο συγγραφικό του ἔργο συμπεριλαμβάνεται ἕνα ἐκ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων, τρεῖς ἐπιστολές καί τό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως. Μέ χαρά καί ἀγάπη πολλή ἀκολούθησε τόν Θεάνθρωπο Χριστό· ἦταν ὁ ἐπιστήθιος φίλος Του² καί μαθητής Του ἀγαπημένος.³ Διὰ τόν λόγο αὐτόν καί ὁ Χριστός προτοῦ ἐκπνεύσει ἐπί τοῦ σταυροῦ, τοῦ ἐμπιστεύτηκε καί τήν ἴδια τή μητέρα Του⁴.

Μέ τό βιβλίο πού κλείνει ἡ Καινή Διαθήκη -τήν Ἀποκάλυψη- ὁ Εὐαγγελιστής προμηνύει καί περιγράφει τή δεύτερη, ὀριστική καί θριαμβευτική ἔλευση τοῦ Θεοῦ. Μέ τή φώτισή Του ἔγραψε γιά νά εἰδοποιήσει καί ὄχι νά τρομοκρατήσει, νά βοηθήσει καί ὄχι νά ταλαιπωρήσει. Ἀρκετοί ἐκμεταλλεύτηκαν στούς καιρούς μας τό ἔργο τοῦ Ἀπόστολου Ἰωάννη, προκειμένου νά ἐπιδείξουν τό ἐγώ τους, ὡς δήθεν γνήσιοι ἐρμηνευτές τῆς Ἀποκάλυψης, ξεχνώντας ὅτι εἶναι βιβλίο βαθιά θεολογικό, προφητικό ἄρα καί δυσερμήνευτο. Γιά νά τό προσεγγίσει κάποιος καί πολύ περισσότερο γιά νά τό ἐρμηνεύσει χρειάζεται βαθύτατη ταπεινοφροσύνη καί συνεχῆς μελέτη τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Χρειάζεται **«ἡ Χάρις καί ὁ φωτισμός τῆς Τρισηλίου Θεότητος» «προσευχή καί στοργική χειραγωγία τῶν θεοσόφων Πατέρων»⁵**

Κοιμήθηκε ὀσιακά τό 105 ἢ 106 μ.Χ. σέ ἡλικία 100 ἐτῶν. Κατά τήν ἀρχαία ἐκκλησιαστική παράδοση τό μνήμα του βρέθηκε κενό, ἄρα μετέβη στόν οὐρανό θαυματουργικά.

2 Ἰωάν. ΙΓ' 21-26.

3 Ἰωάν. ΙΓ' 23

4 Ἰωάν. ΙΘ' 26-27

5 Βασιλειάδη Νικολάου, Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου. Ἑρμηνεία – Σχολιασμοί – Πατερικές Γνώμες – Διδάγματα. Αθήνα 2011, σ. 7-8.

Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός

Εἶναι ὁ πῖο ταλαντοῦχος ρήτορας μεταξύ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Μέ τό ὄλο ἔργο του βοήθησε στή διαμόρφωση τῆς περί Ἁγίας Τριάδας θεολογίας. Γιά τόν λόγο αὐτό ἔμεινε γνωστός ὡς «**Τριαδικός Θεολόγος**».

Γεννήθηκε σέ χωριό τῆς Καππαδοκίας τό 329 μ.Χ. Σπούδασε ρητορική καί φιλοσοφία σέ ἀρκετές πόλεις. Τό 361 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, τό 372 Ἐπίσκοπος Σασίμων καί τό 374 ἀναλαμβάνει πλήρως τή διοίκηση τῆς Ἐπισκοπῆς τῆς Ναζιανζοῦ. Τό 378 μεταβαίνει στήν Κων/πολη γιά ἱεραποστολικούς λόγους, ὅπου ἀναδεικνύεται καί Ἐπίσκοπός της. Μετεῖχε, τήν ἀνοιξη τοῦ 381, στή Β΄ Οἰκουμενική Σύνοδο στή διάρκεια τῆς ὁποίας παραιτήθηκε τῆς θέσης του καί ἐπέστρεψε στή Ναζιανζό ὡς Ἐπίσκοπός της, παλεύοντας ἐνάντια στήν ἀσθένεια τοῦ σώματος καί τήν ἀρρώστια τῆς Ἐκκλησίας, τήν αἴρεση τοῦ ἀρειανισμοῦ. Παρέδωσε τήν ψυχή του στόν Κύριο στίς 25 Ἰανουαρίου 390, ἡμέρα τῆς μνήμης του.

Ἡ θεολογία του ἔχει νά κάνει περισσότερο μέ τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό **Ἅγιο Πνεῦμα «πού συγκροτεῖ τόν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας»**.⁶ Ἐξηγεῖ γραπτά καί προφορικά στήν Ἐκκλησία ὡς Σῶμα τήν ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπόρευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τίς ιδιότητές Του, τήν αἰωνιότητά Του καί τό ὁμοούσιό Του. Ἐμβάθυνε σέ δύσκολα καί «ἐπικίνδυνα» θεολογικά θέματα. Εἶχε θεία βοήθεια καί ἔμπνευση. Λόγω βιοτῆς, βοήθησε τούς νεώτερους νά κατανοήσουν δύσκολα θεολογικά θέματα καί ἔτσι νά ἀντικρούσουν αἱρέσεις, ὅπως ὁ ἀρειανισμός τῆς ἐποχῆς του. Ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς ἄλλωστε, ἦταν γιά τόν Ἅγιο Γρηγόριο ὄρος γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τῆς διδαχῆς. Ἡ διόρθωση τῆς ἀνθρωπότητας ἀρχίζει ἀπό τήν ἐσωτερική μας ἀλλαγή «Νά καθαρισθεῖς πρῶτα, μετά νά καθαρῖσεις. Νά γίνεις φῶς, μετά νά φωτίσεις. Νά ἀγιασθεῖς, μετά νά ἀγιάσεις»⁷ μᾶς ὑπογραμμίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος. Ἡ διάσταση λόγων καί ἔργων ἔχει ἀρνητική ἐπίδραση στό ὄλο ἐκκλησιαστικό μας ἔργο καί σίγουρα δέν θά ἀποβεῖ ἀγιοπνευματικό· οὔτε καί ὠφέλιμο· οὔτε καί σωτηριῶδες.

Πρέπει τέλος, νά σημειώσουμε ὅτι δέν ἦταν γνωστός μόνο γιά τίς θεολογικές γνώσεις ἀλλά εἶχε καί εὐγένεια ψυχῆς. Καρπός τῆς εὐαισθησίας

6 Στιχηρόν Ἰδιόμελον Κεκραγαρίων, Δευτέρας Ἁγίου Πνεύματος, Ἀπό το Πεντηκοστάριον.

7 Γρηγόριος Θεολόγος, Μ. Ρ.Γ .25, 480.

αὐτῆς εἶναι τὰ ἀξιόλογα ποιητικά του ἔργα μέ θεολογικά καί ἠθικά θέματα. Τό ἐπίθετο «**Θεολόγος**» τοῦ δόθηκε τό 451 στήν Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνας γιά τήν ὄλη συμβολή του στήν **Τριαδική θεολογία**, Ἀνατολῆς καί Δύσης.

Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς

Ἄλλον ἓνα θεολόγο πού ἀσχολήθηκε μέ τό **Ἅγιο Πνεῦμα καί τήν ἐκπόρευση Του**, μνημονεῦει ἡ Ἐκκλησία μας στίς 14 Νοεμβρίου καί στή Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν. Πρόκειται γιά τόν Γρηγόριον τόν Παλαμᾶ. Γεννήθηκε τό 1296 μ.Χ. στήν Κωνσταντινούπολη καί ἀναδείχθηκε δεινός θεολόγος, ἄριστος ρήτορας καί ὀρθόδοξος φιλόσοφος, Ὡς τόπο ἄσκησης καί ζωῆς διάλεξε ἀρχικά τό Ἅγιο Ὄρος. Ἡ νυχθημερόν προσευχή καί ἡ μελέτη ἔγιναν βίωμα καί ὄρος ζωῆς γιά ἐκεῖνον.

Μέ αὐτά τὰ πνευματικά ἐφόδια ἀντιμετώπισε γραπτῶς τόν Βαρλαάμ καί τή θεωρία του, πού ἔλεγε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ οὔτε νά γνωρίσει, οὔτε καί νά ἐνωθεῖ μέ τόν Θεό. Ἄρα ἦταν μάταιος ὁ ἀγώνας τῶν χριστιανῶν καί τῶν μοναχῶν, οἱ ὁποῖοι μέ καθαρή τήν καρδιά τους καί τήν **«καρδιακή προσευχή»** θά προσπαθοῦσαν νά ἀντιληφθοῦν τό ὄντως φῶς καί νά δοῦν Θεοῦ πρόσωπο. Τίς ἀπόψεις του κλήθηκε νά ὑποστηρίξει σέ τέσσερις Συνόδους. Ἡ Ἐκκλησία, καί σύμφωνα μέ τήν πατερική διδασκαλία, ἐπικύρωσε ὅσα ὁ Ἅγιος Γρηγόριος δίδασκε, δικαιώνοντας ἔτσι τόν μοναχισμό ὡς τρόπο ἄσκησης καί ὄχι ὡς ἀφορμή γιά ραστώνη.

Ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ὅπου συνέχισε τήν πνευματική καί θεολογική ἐργασία του καί τούς ἀγῶνες του περί τήν πίστη καί κατά τῶν αἰρετικῶν. Ἀναχώρησε γιά τόν οὐρανό τό 1376 μ.Χ. καί ἀμέσως ἡ Ἐκκλησιαστική συνείδηση τόν ἀναγνώρισε ὡς ἅγιο καί τόν ὀνόμασε **Θεολόγο**.

Διακρίθηκε **ὡς δογματικός θεολόγος, ὡς θεολόγος τοῦ ἀκτίστου Φωτός**: εἶχε πίστη ἐγκάρδια καί ἀταλάντευτη στόν Κύριο πού εἶπε τήν περίφημη ρήση **«ἐγὼ εἰμι τό Φῶς τοῦ κόσμου»**⁸ καί φωτισμένος πλέον διέπρεψε ὡς συγγραφέας καί κήρυκας τῶν εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν.

8 Ἰωάν. Η΄ 12.

Συμεών ὁ νέος Θεολόγος

Γεννήθηκε τό 949 μ.Χ. στή Γαλάτη τῆς Παφλαγονίας ἀπό γονεῖς εὐσεβεῖς, οἱ ὁποῖοι τοῦ προσέφεραν χριστιανική παιδεία. Σέ πολύ μικρή ἡλικία (14 ἐτῶν) προσῆλθε στή μονή τοῦ Στουδίου, ὅπου ἐπιδόθηκε σέ νηστείες, προσευχή, σέ μελέτες βιβλίων ψυχωφελῶν καταρτίζοντας τόν ἑαυτόν του «ἐν παιδείᾳ καί νουθεσίᾳ Κυρίου»⁹ μέ τόν καλύτερο τρόπο, ὅλη σχεδόν τήν ἡμέρα.

Χαρακτηριστικό, θεόθεν σημεῖο, ὅτι εἶχε ἄμεση ἐμπειρία θείας ἔλλαμψης μέσα στό κελί του ἦταν ἡ «**θεία ἀρπαγή**» πού τοῦ συνέβη κραυγάζοντας «**Κύριε Ἐλέησον**». Παρ' ὄλες τίς πνευματικές του αὐτές προόδους, λόγω τοῦ πολύ νεαροῦ τῆς ἡλικίας του δέν τόν ἔκειρε ὁ ἡγούμενος καί θεῖος του μοναχός, παρά τίς παρακλήσεις του. Ἐφυγε ἀπό τό μοναστήρι, ἀλλά δέ σταμάτησε νά ζεῖ ἀγιοπνευματικά. Ἐπόμενος σταθμός, σέ ὥριμη πλέον ἡλικία, εἶναι ἡ μονή Ἁγίου Μάμαντος Ξηροκερίων. Μετά ἀπό διετία δοκιμασίας, ἐκάρη μοναχός, χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος, καί ἀνέλαβε τήν ἡγουμενία τῆς Μονῆς.

Ὅλη αὐτή ἡ βιοτή του καί ἡ πνευματική του πρόοδος, ἦταν τέτοια, ὥστε συνεχίζει νά δέχεται συχνά τήν ἐπίσκεψη τοῦ Θεοῦ φωτός καί μάλιστα κατὰ τή Θεία Λειτουργία, τήν ὁποία τελοῦσε καθημερινά. **Διέθετε καθαρότητα ψυχῆς, ζῶσα πίστη**, καί ζοῦσε -κατὰ τήν ὁμολογία τῶν συμμοναστῶν του- **ὡς ἐπίγειος ἄγγελος καί οὐράνιος ἄνθρωπος, ἔχοντας εἰσδύσει στά οὐράνια θεάματα**.

Μέ τά σκληρά πνευματικά παλαίσματά του κατέστησε τόν νοῦ του ἀπερίσκεπτο ἀπό κάθε ὑλικό, ἐφάμαρτο καί κοσμικό. Μέ καθαρή καρδία προετοίμασε τό ἔδαφος, ὥστε νά δεχθεῖ **τό ἄκτιστο φῶς καί ὅλος φωτισμένος νά ἐνωθεῖ μέ τόν Χριστό διά τῆς προσευχῆς, τῆς κάθαρσης, τῆς μετάνοιας, τῆς νηστείας**.

Κοιμήθηκε εἰρηνικά τό 1023 μ.Χ. Γιά τό θεολογικό του ἔργο, τή θεολογική του κατάρτιση καί δεινότητα ὀνομάσθηκε «**Νέος Θεολόγος**», «**ὁ Θεολόγος τοῦ Φωτός**», ἢ ὁ «**Ἅγιος τοῦ Φωτός**». Ἀναδείχθηκε ἐπάξια ὡς «**φωστήρ εἰς τόν κόσμον λαμπρότατος**»¹⁰ πού διαλύει τό πνευματικό σκοτάδι τοῦ κόσμου

9 Ἐφ. ΣΤ' 4.

10 Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

καί φέρνει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων τὸ ἐλπιδοφόρο καὶ λαμπροφόρο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας.

Ἐπίλογος

Καθένας ἀπὸ τούς προαναφερθέντες νηπτικούς Πατέρες καὶ Θεολόγους ἔχει νὰ μᾶς διδάξει πολλά. Συνέστησαν τὸν Θεὸ στὸν κόσμο, περιέγραψαν τίς ιδιότητές Του, τὴ φύση Του καὶ γενικά ἀπέδειξαν ποικιλότροπα τὴν ὕπαρξή Του. Ἡ Δογματικὴ τοὺς ὀφείλει πολλά καὶ ἡ Ἐκκλησία τοὺς τιμᾷ δεόντως, ὄχι μόνο τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τους, ἀλλὰ καὶ κάθε φορά πού καταφεύγει στὸ ἔργο τους καὶ τὸ χρησιμοποιοεῖ ὡς μέσον ἱερῆς κατήχησης, διδασκαλίας καὶ φωτισμοῦ τῶν λεπτῶν καὶ δυσκόλων θεολογικῶν προβληματισμῶν.

Ὅλοι τους ἀναδείκτηκαν με τὴν ἀγία βιοτὴ τους «τὸ κάτοπτρο πού ἀντανακλᾷ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ»¹¹, γι' αὐτὸ καὶ ἔχουμε χρέος ὄχι μόνο νὰ τοὺς πιστεύουμε, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς τιμοῦμε, ὅπου καὶ ὅπως πρέπει. Δέν μπορούμε καὶ δέν πρέπει νὰ σχοινοβατοῦμε μὲ θεωρίες πού μπορεῖ νὰ μᾶς ρίξουν στὸ κενό τῆς αἵρεσης ἢ τῆς ὕβρεως.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, μὲ χειραγωγούς τοὺς ἀγίους Πατέρες Της, εἶναι δρόμος, πού ὅταν τὸν βαδίζουμε συνετά καὶ προσεκτικά θὰ καρποφοροῦμε ἐν Κυρίῳ· θὰ ἔχουμε Θεοῦ θέα· θὰ ἔχουμε γίνουμε κατὰ Χάριν θεολόγοι.

Καὶ θὰ αισθανόμεθα τὴν ἐν Κυρίῳ «πεπληρωμένην χαρὰν» (Ἰωάν. 17, 13).

11 Γρηγόριος Παλαμᾶς, Ἑλληνες Πατέρες Ἐκκλησίας, 11,650.

ΤΟ ΚΘ' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΦΡΙΞΟΥ Γ. ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ, ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ,
ΤΕΛΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 423 του τεύχους Ιουλίου-Αυγούστου 2015).

Ακολούθως, οι δύο Σεβασμιώτατοι ομιλητές του Συνεδρίου παρουσίασαν τις δικές τους εισηγήσεις.*

Πρώτος εισηγητής ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος, ο οποίος και ανέπτυξε το θέμα:

**«Μηνύματα και διδάγματα από τη ζωή
και τη διδασκαλία του Αγίου Πορφυρίου Κausοκαλυβίτου».**

Στην εισήγησή του ο Σεβασμιώτατος είπε τα εξής:

Πανιερώτατε Άγιε Ταμασού,
Πανιερώτατε Άγιε Λεμεσού,
Σεβασμιώτατε Άγιε Βόστρων,
Σεβαστοί πατέρες και αγαπητοί μου αδελφοί,

Για μένα, το να πω δυο λόγια για τον άγιο Πορφύριο είναι κρίση, γιατί ο άγιος Πορφύριος υπήρξε πατριώτης μου. Γεννήθηκε στον τόπο τον δικό μας, έζησε στον τόπο το δικό μας, έζησε στην πόλη τη δική μας, περπάτησε στους δρόμους μας, και, κατά συνέπεια, δεν αφήνει σ' εμάς τους μεταγενέστερους

* Τα κείμενα των δύο εισηγήσεων είναι καρπός απομαγνητοφώνησης.

καμία δικαιολογία· γιατί ουσιαστικά υπάρχει μόνο ένα ερώτημα : «Εκείνος ναι, εμείς γιατί όχι;».

Θεωρώ ότι είναι ευλογία μεγάλη και θεόπνευστη η απόφαση του σεπτού μας Οικουμενικού Πατριαρχείου, σ' αυτούς τους έσχατους και δύσκολους χρόνους, να ανακηρύξει αυτό, που πάντα πιστευόταν μέσα στον λαό του Θεού και επίσημα, δηλαδή, **την αγιότητα και του αγίου Πορφυρίου, και του αγίου Παΐσιου**, γιατί και οι δυο τους είναι σημεία του Θεού μέσα στον κόσμο σήμερα.

Συνήθως, όταν διαβάζουμε το συναξάρι ενός αγίου, μπορεί να περάσει και από το μυαλό μας ένα ερώτημα: «Μήπως υπάρχουν πράγματα υπερβολικά;». Όμως, αυτές τις δυο αγιασμένες μορφές, τις γνωρίσαμε, τις είδαμε, τις ακουμπήσαμε, τούς μιλήσαμε. Δεν υπάρχει τίποτε το υπερβολικό. Αντίθετα, αυτά που λέμε εμείς, ίσως να υπολείπονται αυτού που ήταν εκείνοι, και αυτού που φανέρωναν Εκείνοι. Και είναι πάρα πολύ σημαντικό το ότι ζούμε σήμερα σ' έναν κόσμο, ο οποίος δεν έχει τίποτε άλλο να δώσει. Ο κόσμος ό,τι είχε να δώσει, το έδωσε. Δεν υπάρχει πουθενά αλλού ελπίδα. Και αν θελήσουμε, για ένα λεπτό, να δούμε τον κόσμο χωρίς τον Θεό, θα τρομάξουμε, γιατί τότε πρώτοι εμείς στην πραγματικότητα δεν είμαστε τίποτε άλλο παρά ένα ωραίο ζώο, που κυνηγάμε σανό, για να καταλήξουμε στο τέλος και να γίνουμε ένα πεθαμένο κουβάρι, που μας πετάνε στη γη, για να μη βρομίσει ο τόπος.

Χωρίς τον Θεό, η μοναδική ουσία του ανθρώπου, είναι η σκουπιδοποίησή του. Τι είναι, όμως, ο άνθρωπος «έν Χριστώ»; Μας το δείχνουν ολοκάθαρα, την ίδια εποχή, οι άγιοι. Ο άγιος Πορφύριος και ο άγιος Παΐσιος. Έτσι, λοιπόν, σ' έναν κόσμο χωρίς ελπίδα ανθρώπινη, έρχεται η αγάπη του Θεού και φανερώνει την αξία και τη μοναδικότητα του κάθε ανθρώπου στα πρόσωπα αυτών των δυο τελευταίων αγίων.

Ποιος είναι ο άγιος Πορφύριος; Πρώτα, με τη γλώσσα του υμνωδού της Εκκλησίας, είναι ο **«νεοφώτιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ»**, ο οποίος διέλαμψε με την ένθεο σοφία, τη διάκριση, την άοκνη ευχή, τη συμπάθεια, τη νήψη, την άφατο αγάπη. Είναι **«διοράσεως ὁ κανὼν, συμπαθείας καὶ ἀγάπης ὁ θησαυρός, ὁ ἀρτίως εὐχῆ καὶ διακρίσει ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, ὁ πεπονημένος Θεοῦ Πνεύματος δωρεαῖς, ὁ ταχύτατος βοηθὸς τῶν ἐμπεριστάτων, τῶν τεθλιμμένων ἢ χαρμονῆ, τῶν ἀδικουμένων ὁ προστάτης, τῶν νοσοῦντων ὁ θεραπευτής, ὁ χαρίτων πλεύστης πολλῶν ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, καὶ ἰθύνας**

πιστούς πρὸς λειμῶνας θείους»!

Με λίγα λόγια, ο ιερός υμνωδός, «έν κοντῶ», περιέχει ὅλη τη ζωή του, την πραγματικά θαυμαστή και μοναδική, γιατί ὅσο γνωρίζει κανείς τον ἅγιο Πορφύριο, νιώθει ὅτι ἀπὸ μια ἐκρηξη ἔχει ἀπανωτές, πολλαπλές εκρήξεις, των ὁποίων ἡ ἔκταση και το βάθος εἶναι δύσκολο να υπολογιστεῖ.

Ὅπως ἀκούσατε, γεννήθηκε στην Εὐβοία. Πιο συγκεκριμένα, στον Ἅγιο Ἰωάννη Ἀλιβερίου, το 1906, ἀπὸ πολυμελή οικογένεια, ἀπὸ φτωχοὺς γονεῖς, που με δυσκολία συντηροῦσαν την οικογένειά τους. Πλην ὁμως, ευσεβεῖς γονεῖς. Ο πατέρας του ἦταν ψάλτης στο χωριό και εἶχε ἀξιωθεί να γνωρίσει και τον Ἅγιο Νεκτάριο. Φεύγει ο πατέρας στον Παναμά, γιατί ἡ φτώχεια εἶναι μεγάλη. Ο Εὐάγγελος, ὅπως ἦταν τότε το ὄνομά του -το τέταρτο παιδί της οικογένειας- πήγε μόνο στην πρώτη τάξη του Δημοτικού Σχολείου. Σε ηλικία επτά ετῶν, πηγαίνει στη Χαλκίδα, για να δουλέψει. Στα ἔντεκα πηγαίνει στον Πειραιά. Ἀλλά, ταυτόχρονα, ο ἀγράμματος ἔχει διαβάσει και ἔχει κλείσει στην καρδιά του τον βίο του ἁγίου Ἰωάννη του Καλυβίτη, και θέλει να τον μιμηθεῖ. Στα δώδεκα χρόνια φεύγει για το Ἅγιο Ὄρος, γιατί θέλει να γίνει μοναχός!

Μια στάση ἐδῶ μόνο. Τόσα λίγα χρόνια, τόσο μικρό παιδί και τόσα πολλά καταφέρνει! Και εἶναι πολύ σημαντικό αὐτό, μιας και μιλάμε για μηνύματα, για τον τρόπο που μεγάλωσαν ἐκεῖνα τα παιδιά και μπόρεσαν να σταθούν στη ζωή, για τον τρόπο που μεγαλώνουμε τα παιδιά μας και τα κάνουμε ερείπια πριν καν μεγαλώσουν.

Στο Ἅγιο Ὄρος γνωρίζει τους δυο γεροντάδες αὐστηροὺς ἀλλά γεμάτους ἀγάπη, και ἀποφασίζει την **ἀπόλυτη υπακοή σ' αὐτούς. Την πρόθυμη υπακοή, τη χαρούμενη υπακοή!** Ἀπὸ την ἄλλη μεριά, στα δεκατέσσερα γίνεται μοναχός, με το ὄνομα Νικήτας, και σε δυο χρόνια μεγαλόσχημος. Ἐκεῖ, στο Ἅγιο Ὄρος βιώνει αὐτὴν την ατμόσφαιρα τη θεία. Εἶναι σημαντικό να δείτε και να διαβάσετε -και αν δεν το ἔχετε κάνει, σας το συνιστώ- τα ὅσα γράφει, πόσο τον ἐπηρέασε το τραγούδι ἐνὸς ἀηδονιού για να σκεφθεῖ: **«Για ποιόν αὐτό το ἀηδόνι ξελαρυνγιάζεται; Για ποιόν κελαηδαί; Πού εἶναι το ἀκροατήριό να τον ἀκούσει;».** Ὅλα τα κάνει για τον Θεό! Και αὐτό το κελάηδημα ἐνὸς ἀηδονιού, ἀποκαλύπτει στον μικρό μοναχό τα πάντα, και τον οδηγεί να μιμηθεῖ τη ζωή αὐτοῦ του ἀηδονιού, για να μπορεῖ πάντα να υμνεῖ και να δοξάζει τον Θεό!

Στα δεκαεννέα του χρόνια, ἀρρωσταίνει σοβαρά. Ἀναγκάζεται να

επιστρέφει πίσω, με την ευλογία των γερόντων του, και η αίσθηση που έχει κανείς, βλέποντας όλη τη ζωή και το τέλος του, είναι ότι όλη αυτή η έξοδος του από το Άγιο Όρος ήταν μια έξοδος «έν υπακοή συνεχεῖ», που τελικά τον οδηγεί πάλι από εκεί που ξεκίνησε. Εγκαθίσταται πάλι στην Εύβοια, στο Μοναστήρι του αγίου Χαραλάμπους των Λευκών, στην αρχή, του αγίου Νικολάου Βάθειας, ύστερα, ενώ σε ηλικία είκοσι ενός ετών, ο τότε παρεπιδημών Αρχιεπίσκοπος Σιναίου Πορφύριος εκπλήσσεται από την προσωπικότητα ενός τόσο νεαρού. Τον χειροτονεί ιερέα, τον κάνει πνευματικό και στην ηλικία των είκοσι ενός ετών έχει, ήδη, ο Θεός χαρίσει το χάρισμά του -και όλα τα υπόλοιπα χαρίσματα- **το διορατικό του χάρισμα.**

Αργότερα, το 1940, παραμονές πολέμου, κατεβαίνει στην έρημο των Αθηνών, όπως ακούσατε προηγουμένως, **εκεί στην Πολυκλινική.** Εκεί εμείς, για πρώτη φορά, ακούσαμε για έναν παππούλη, που είναι στην Πολυκλινική. Εκεί εμείς, ως φοιτητές τότε, ακούσαμε για πρώτη φορά τους Καθηγητές του Πανεπιστημίου να υποκλίνονται σ' έναν αγράμματο καλόγερο και να εκκλησιάζονται στο εκκλησάκι της Πολυκλινικής. Και θυμούμαι κάποτε, σε μια σύναξη μας νεανική, έναν παππούλη, με ένα πρόσωπο χαμογελαστό, ειρηνικό -δεν τον ήξερα- να παρακολουθεί θεολογικά θέματα, και ρωτώ:

-Ποιος είναι αυτός ο παππούλης;

-Ο πατήρ Πορφύριος, μου απαντούν, που είναι στην Πολυκλινική!

Είναι η πρώτη γνωριμία! Αυτός ο παππούλης ενδιαφέρεται για όλα, κι όχι μόνο για τα θεολογικά. Αναγνωρίζει τα πάντα. Ενδιαφέρεται να μαθαίνει. Μελετά, ο απόφοιτος της πρώτης Δημοτικού! Και, τελικά, γίνεται ένας ευλογημένος και χαριτωμένος άνθρωπος!

Γνωρίζετε τον αγώνα του να κτίσει το Μοναστήρι, όπου ζει υπό άθλιες συνθήκες. Σε ένα τροχόσπιτο στην αρχή, σε ένα κελλάκι φτιαγμένο με τσιμεντόλιθους στη συνέχεια. Σε άθλιες συνθήκες. Και μαζί με όλα αυτά, βασανιζόμενος από πλήθος ασθενειών! Το 1990 βλέπει το όνειρό του να γίνεται πραγματικότητα: Θεμελιώνεται ο ναός του Μοναστηριού. Και από εκεί και πέρα, η πορεία του είναι γνωστή. Δεν θέλω να χάσω χρόνο, γιατί χρειάζεται πολύς χρόνος, για να μιλήσεις για τα τόσα πολλά.

Ένα βήμα, τώρα, να κάνουμε παρακάτω. Είπαμε προηγουμένως ότι, ήδη, από πολύ μικρός, αποκτά ένα χάρισμα. Το χάρισμα, όμως, δεν είναι μια προσωποληψία του Θεού. Είναι «άντιμισθιον», όπως λέγει πάλι ο υμνωδός, **«πόνων και βιοτής εύκλεους».** Με άλλα λόγια, από τη μικρή του ηλικία, από

την παιδική του ηλικία, αγαπά τον πόνο, αγαπά τον κόπο. Όπως είπαμε, κάνει υπακοή. Κόβει το δικό του θέλημα, πρόθυμος να υπηρετήσει τους πάντες, μη ζητώντας τίποτε από τον εαυτό του. Κάνοντας τις πιο δύσκολες δουλειές, ακόμη κι εκεί που εργαζόταν. Τελικά, όλα αυτά γίνονται από αγάπη. Από αγάπη για τον Χριστό! Αυτόν αγαπά. Με Αυτόν ζει. Εκείνον αποκαλύπτει και για Εκείνον κοπιάζει. Για Εκείνον δέχεται τα πάντα!

Έτσι, λοιπόν, καρπός αυτών των πόνων και των αγώνων της αγάπης του για τον Θεό είναι εκείνο, που τελικά, σε ηλικία τριάντα τριών ετών, τον οδηγεί σε μια διαρκή διακονία, στην Πολυκλινική. Εκεί στους ανθρώπους, εκεί στους αρρώστους! Στον πόνο των ασθενών, των συγγενών, αναπαύει τους ανθρώπους! Και εκείνος ξέρει πολλούς τρόπους, όχι μόνο με την προσευχή του, αλλά και με τη Χάριν του Θεού. Εκείνος ξέρει πού και πώς επεμβαίνει και θεραπεύει τους ανθρώπους.

Ο άγιος Πορφύριος φωτίζει την πορεία μας σε κρίσιμα ζητήματα της πνευματικής μας ζωής, αλλά και της καθημερινής μας ζωής. Αναδεικνύεται, έτσι, ως ένας γνήσιος πνευματικός πατέρας! Ο άγιος έχει μια καρδιά, που αγαπά όλους, που προσεύχεται για όλους, που δεν κάνει διακρίσεις για κανέναν, που καλύπτει όλους με την προσευχή του! Είναι ο άνθρωπος, που διακονεί ένα αναρίθμητο πλήθος ανθρώπων με αγάπη και με ελευθερία.

Ο άγιος Πορφύριος είναι το πρότυπο του αληθινού πνευματικού πατέρα. Έχουν ένα κοινό γνώρισμα ο π. Πορφύριος και ο π. Παΐσιος: Είναι πατέρες πολλών πνευματικών παιδιών, χωρίς όμως να έχουν ούτε έναν οπαδό, και ούτε να επιδιώξουν να φτιάξουν οπαδούς μέσα από την πνευματική πατρότητα. Είναι η διακονία τους **«διακονία έν ελευθερία»!**

Ο άγιος Πορφύριος παιδαγωγεί τους ανθρώπους. Μιλά με αγάπη και με καθαρότητα. Γνωρίζει τα λάθη των ανθρώπων. Στηρίζει τα λάθη των ανθρώπων. Στηρίζει τους ανθρώπους εκεί που δεν το περιμένουν.

Στο Μοναστήρι μου, στον άγιο Γεώργιο Αρμά, στην Εύβοια, είχα έναν άνθρωπο ο οποίος έψαλλε χρόνια, ο οποίος μού αφηγήθηκε το εξής γεγονός.

- Τρεις η ώρα τη νύκτα, κτυπάει το τηλέφωνό του:
- Έλα, Γιάννη παιδί μου, ο γέροντας είμαι, τι κάνεις;
 - Γέροντα, τι να κάνω; Μεσάνυκτα είναι, έχω μεροκάματο αύριο...
 - Παιδί μου, κοιμάσαι και το παιδί σου κινδυνεύει;

- Κινδυνεύει το παιδί μου; Όχι...

- Σήκω, παιδί μου, να κάνεις προσευχή. Εσύ εκεί, κι εγώ από εδώ.

Σηκώθηκε ο άνθρωπος, έκανε την προσευχή του, δεν είχε ιδέα τίποτε. Το Σαββατοκυριακό το παιδί επιστρέφει. Το μεσημέρι, στο τραπέζι, ο πατέρας ρωτά:

- Τι κάνεις, παιδάκι μου, πώς πας; Πώς πάει η ζωή σου;

Το παιδί τον κοιτάζει. Του λέγει:

- Πατέρα, με ρωτάς κιόλας; Τι να σου πω τώρα; Να σου πω ψέματα; Ε, λοιπόν, δεν είμαι καλά. Και να σου πω κάτι; Θα σε στενοχωρήσω, αλλά θα σου το πω. Την εβδομάδα που μας πέρασε, εγώ αποπειράθηκα να αυτοκτονήσω. Επιχείρησα τρεις φορές να πηδήξω από το μπαλκόνι, αλλά κάθε φορά που πήγαινα, ένιωθα ένα δυνατό χέρι στον ώμο να με καθηλώνει. Τόσο έντονο, ώστε γύρισα να δω ποιος είναι. Δεν βλέπω κανέναν. Επιχειρώ δεύτερη φορά, το ίδιο. Επιχειρώ τρίτη φορά, το ίδιο. Εκεί εγκατέλειψα την προσπάθεια...

Και ο πατέρας κλαίγοντας του λέγει:

- Δεν μου λες, παιδί μου, αυτό έγινε την περασμένη Τετάρτη, τρεις η ώρα τη νύκτα;

Τώρα είναι ο γιος που εκπλήσσεται.

- Ναι, πατέρα, αλλά εσύ πού το ξέρεις;

- Μου το είπε, παιδί μου.

- Ποιος στο είπε;

- Αυτός που σε κρατούσε από τον ώμο!

Αυτό δείχνει πώς ζει, πώς λειτουργεί και τι κάνει ένας άνθρωπος, που είναι εξ ολοκλήρου δοσμένος στον Θεό. Επισημαίνει τα λάθη στους ανθρώπους με έναν τρόπο πανέμορφο, χωρίς να διστάζει να τους πει την αλήθεια, ακόμη κι όταν αυτή η αλήθεια δεν τους τιμά. Και όμως, εκείνοι την δέχονται, διότι δεν έχουν απέναντί τους έναν σκληρό πατέρα, έναν κριτή, αλλά ένα γεμάτο αγάπη άνθρωπο του Θεού!

Ένα άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα του γέροντα, είναι το γεγονός ότι ο γέροντας, κι ας μην ήξερε γράμματα, **όμως τη Θεολογία του την κατείχε**. Τού την είχε αποκαλύψει το Πνεύμα το Άγιο στην καθαρή του καρδιά. Συναντούμε, έτσι, έναν γέροντα με ένα **αληθές εκκλησιαστικό φρόνημα!**

Η Εκκλησία είναι η μεγάλη του αγάπη! Είναι η ζωή της ζωής του! Βλέπει, πέρα και πάνω από πρόσωπα, την Εκκλησία και τον αληθινό της τιμονιέρη, τον Χριστό! Δεν παρασύρεται από ευσεβισμούς. Εμπιστεύεται την Εκκλησία

και αποδέχεται πάντα τις αποφάσεις της. Λέγει χαρακτηριστικά για εμάς όλους: «Για να διατηρήσουμε την ενότητά μας, πρέπει να κάνουμε υπακοή στην Εκκλησία και στους Επισκόπους της. Υπακούοντας στην Εκκλησία, υπακούμε στον ίδιο τον Χριστό. Ο Χριστός θέλει να κάνουμε μια Εκκλησία, με έναν Ποιμένα. Να πονάμε για την Εκκλησία. Να την αγαπάμε πολύ. Να μη δεχόμαστε να κατακρίνουν τους εκπροσώπους της». Είναι ξεκάθαρος. Σε μια εποχή ισχυρής εκκλησιαστικής δίνης, όπου η ευσέβεια συναγωνίζεται την ασέβεια σε λόγους και λέξεις, που αφορούν Αρχιεπισκόπους, Επισκόπους κλπ., ο γέροντας στηρίζει την Εκκλησία και τον Αρχιεπίσκοπο, όταν οι υπέρλιαν ευσεβείς πολεμούν και χυδαιολογούν πολλές φορές! Και αυτό, όχι για τότε, για μας σήμερα! Γιατί εύκολα, σεβαστοί μου πατέρες κι αγαπητοί μου αδελφοί, παρασυρόμαστε -συγχωρέστε μου τη λέξη- απ' αυτήν που εγώ ονομάζω «εκκλησιαστική αλητεία», που δεν έχει καμία σχέση με το ήθος του αγίου Πορφυρίου. Πότε ο άγιος Πορφύριος και ο άγιος Παΐσιος μίλησαν με τη γλώσσα των πολλών, από τους σημερινούς, που δοκούν ότι είναι στύλοι της Εκκλησίας;

Εδώ θα μου επιτρέψετε μια παράφραση, που δείχνει ότι οι άνθρωποι του Θεού είναι πάντοτε οι ίδιοι. Στους δυο, στο θέμα αυτό, στον άγιο Παΐσιο και στον άγιο Πορφύριο, θα σας προσθέσω για ένα λεπτό, έναν άλλον άνθρωπο του Θεού, που φέτος κλείνει σαράντα χρόνια από την κοίμησή του: Τον μακαριστό **Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο**, που με χειροτόνησε διάκονο, αποδίδοντας Του την τιμή. Είναι ένας από αυτούς που εκδιώχθηκαν, αλλά επειδή ήταν άνθρωπος του Θεού, κάποτε είπε: «Πατέρ Παύλε, πιστέψαμε πως εμείς θα σώσουμε την Εκκλησία και ο Χριστός μας έδωσε μια κατραπακιά και μας ταπεινώσε!» Αυτό είπε!

Τα χαρίσματα του αγίου Πορφυρίου ήταν χαρίσματα με τα οποία διακόνησε την Εκκλησία. Δεν τα χρησιμοποίησε, για να καυχηθεί. Αυτό που είναι εκπληκτικό είναι ότι ξέρει τα δώρα, αλλά τα θεωρεί ότι είναι δώρα του Θεού, και τίποτε δικό του. Όλα είναι του Θεού! «Μόνο οι αμαρτίες», λέγει, «είναι δικές του»! Και αυτά τα λέγει πάρα πολύ απλά σε όλους. Στόχος του είναι η σωτηρία του ανθρώπου, και όχι η εμμονή στους τύπους. Βλέπει μακριά και θέλει τη σωτηρία του.

Κάποτε μια νεαρή Καθηγήτρια, που όλη της η οικογένεια σεβόταν τον γέροντα, κυκλοφορεί στην πόλη της. Είναι χειμώνας. Κάποια στιγμή σταματά ένα αυτοκίνητο. Είναι η παρέα της. Της λένε:

-Πάμε στον γέροντα. Έρχεσαι;

Η κοπέλα διστάζει. -Βρε παιδιά, λέγει, βγήκα έξω για δουλειές, φοράω παντελόνι. Πώς να έρθω;

Τελικά συμφωνούν να πάνε, κι εκείνη να τους περιμένει στο αυτοκίνητο...

Μιλήσανε μαζί του όλες οι άλλες, εκτός από εκείνη. Και καμιά δεν του είπε τίποτα για κείνη.

Όταν φεύγουν, παίρνουν την ευχή του. Στην τελευταία, που βγαίνει από το κελλάκι του, τής λέει:

-Πες στη Δέσποινα να έρθει μέσα!

Πάνε και της το λένε.

-Βρε παιδιά, σας είπα, μην του πείτε τίποτε...

-Μα δεν του είπαμε τίποτε!

Εκείνη πήγε διστακτική. Κάθισε. Άρχισε να την ρωτά:

-Τι κάνεις; Πώς είσαι;

Και κάποια στιγμή της λέγει κιόλας:

-Καλά έκανες κι έβαλες παντελόνι, γιατί σήμερα κάνει κρύο!

Συγκρίνετε τη συμπεριφορά του αγίου Πορφυρίου και τη συμπεριφορά σύγχρονου ιερωμένου, ο οποίος, επειδή η μαθήτριά του Κατηχητικού φόρεσε παντελόνι, τη βρήκε στον δρόμο και δεν της είπε ούτε καλημέρα...

Εκείνη τον χαιρέτησε. Κι αφού δεν πήρε απάντηση, διαμαρτυρήθηκε:

-Σας είπα καλημέρα, του είπε.

Κι εκείνος της είπε:

-Αν έβρισκα ένα ψόφιο σκυλί, μια γάτα κτυπημένη, θα την φρόντιζα, εσένα όχι!

Μπορείτε, λοιπόν, να κρίνετε, και να συγκρίνετε, ποιος είναι άνθρωπος του Θεού, και ποιος είναι άνθρωπος που υπηρετεί τον εαυτό του. Ποιος νοιάζεται για τη σωτηρία των ψυχών, και ποιος νοιάζεται για την προβολή τη δική του.

Ερχόμαστε σ' ένα άλλο, που είναι συγκλονιστικό: Πώς αντιμετώπισε τις αρρώστιες του; Το ερώτημα δεν είναι, «ο πατήρ Πορφύριος τι αρρώστια είχε;». Είναι, «τι αρρώστια δεν είχε;»! Γιατί ήταν γεμάτος από ασθένειες σοβαρότατες, με προεξάρχοντα τον καρκίνο!

Άσθενεί από καρκίνο! Και τώρα ακόμη, και μετά από την κοίμησή του, ξέρω προσωπικά, από περιστατικά γνωστά μου. Ήταν εκείνος, που ποτέ δεν έκανε προσευχή για τον εαυτό του, για να απαλλαγεί από τις αρρώστιες του! Κι έλεγε σαν μικρό παιδί ντροπιασμένο:

-Ντρέπομαι να προσευχηθώ στον Χριστό να με κάνει καλά...

Τι να του ζητήσει; Τον εμπιστευόταν απόλυτα. Ό,τι είχε κι ό,τι ήταν, ήταν ο Χριστός! Τι να ζητήσει, λοιπόν; Έτσι, έζησε με τις ασθένειές του! Χρόνια ολόκληρα ταλαιπωρήθηκε, πόνεσε, υπέφερε, αλλά **«τις ημάς χωρίσει από τής αγάπης του Χριστού;»!**

Εκείνος, λοιπόν, έβλεπε τις αρρώστιες ως αφορμές, για να αγαπά περισσότερο τον Χριστό! Για να ταπεινώνεται! Να νιώθει ότι στα χέρια Του βρίσκεται ανά πάσα στιγμή! Ο Θεός τον χάρισε στην Εκκλησία, παρά το πλήθος των ασθενειών του, χρόνια ολόκληρα, για να μπορεί να φωτίζει τον λαό του Θεού και να τον οδηγεί.

Από την όλη ζωή του αγίου Πορφυρίου, εκπέμπεται ένα μήνυμα. Το βασικό του βίωμα, που είναι και το βασικό του μήνυμα: **«Ο Χριστός είναι η αγάπη μας, ό έρωτας μας! Ο Χριστός είναι τὸ πᾶν»!** Το έλεγε πολλές φορές αυτό. Ο Χριστός είναι η χαρά, το φως το αληθινό, η ευτυχία! Ο Χριστός είναι η ελπίδα μας! Η σχέση με τον Χριστό είναι αγάπη, είναι έρωτας, είναι ενθουσιασμός, είναι λαχτάρα του βίου! Ο Χριστός είναι το παν! Είναι η αγάπη μας, ο έρωτάς μας! Είναι έρωτας αναφαίρετος. Ο έρωτας του Χριστού. Από εκεί πηγάζει η χαρά.

Αυτός ο ασθενικός, ο ταπεινός, ο αγράμματος, μιλάει γι' αυτό που ζει. Και με τον τρόπο που μιλά, φαίνεται πόσο το ζει!

Πολλές φορές, αγαπητοί αδελφοί, ρωτώ τους χριστιανούς: Αν σας ρωτήσω, αν πιστεύετε στον Χριστό, ίσως να μου πείτε:

-Μα, πάτερ, γιατί μας ρωτάς; Γιατί είμαστε εδώ;

Αν σας ρωτήσω, «αγαπάτε τον Χριστό;», εδώ δεν ξέρω ποια θα είναι η απάντησή σας, αν είστε ειλικρινείς.

Και τώρα ρωτώ, ακούγοντας πώς μιλούσε εκείνος:

-Είναι πολλοί εκείνοι που μιλούν σήμερα, έτσι, για τον Χριστό που πιστεύουν; Που τον ζουν έτσι, που τον αγαπούν. Όπως εκείνος; Ή, ουσιαστικά, ψάξαμε για κάποια θρησκεία και βουλευτήκαμε; Πόσο ζούμε αυτόν τον έρωτα;

Γιατί αυτός ο έρωτας -ο αληθινός έρωτας- αλλάζει τον άγιο. Αυτό άλλαξε τον άγιο. Αυτό έκανε εκείνο το μικρό παιδί να δοθεί με τόση αγάπη για μια ζωή ολόκληρη.

Δόθηκε όλος στον Χριστό, κι ο Χριστός του δόθηκε ολόκληρος! Έτσι, λοιπόν, αυτό είναι το βασικό του μήνυμα, αλλά κι η βασική αλήθεια. Εμείς πολλές φορές αντιμετωπίζουμε ασθένειες, αντιμετωπίζουμε δοκιμασίες. Πώς τις

αντιμετωπίζουμε; Με γκρίνια, με παράπονο, με την αίσθηση της αδικίας.
-Γιατί σε μένα; Αλλά γιατί όχι σε σας;

Πόσο ξέρουμε, τι πραγματικά μας χρειάζεται; Τι μας έχει λείψει; Είναι αυτή η εμπιστοσύνη και η αγάπη. Αυτό έχει ο άγιος, και γι' αυτό αντιμετωπίζει τις αρρώστιες του, τους ανθρώπους, τα πάντα, με ένα και μοναδικό κριτήριο: **τον Χριστό και την αγάπη Του!**

Πόσο όμορφα μιλούσε για τα παιδιά: **«Αυτά τα έρημα τα παιδιά, λέγει. Όλα τα έχοντε κάνει, αλλά εγώ τα αγαπάω, τα αγαπάω πολύ»!**

Και θέλω, στο σημείο αυτό, να σας πω ακόμα δυο λόγια, ξέροντας κι εσείς και τα δικά μου ενδιαφέροντα, και την ευαισθησία μου για κάποια πράγματα, που ο γέροντας έστελλε ως μηνύματα σε όλους τους γονείς, και σε όλους εμάς τους μεγαλύτερους, για τα παιδιά. Κι όταν τον ακούς να σου μιλάει, τότε θυμάσαι αυτήν την αίσθηση, που είχε για τον Χριστό ο κόσμος.

Ο Χριστός μιλούσε ως «ό εξουσίαν ἔχων». Και ο γέροντας μιλάει ως «ἐξουσίαν ἔχων», δηλαδή ξέροντας τι λέγει, ως ακριβής γνώστης των πραγμάτων. Στην οικογένεια βρίσκεται μεγάλο μέρος της ευθύνης για την κατάσταση του ανθρώπου. Ποιος μπορεί να αμφιβάλλει γι' αυτό; Ο Άγιος το ξέρει από την εμπειρία και την αγάπη του. Κι εμείς το ξέρουμε, όμως από τα παθήματά μας πολλές φορές.

Κι όμως, πόσο φροντίζουμε σήμερα αυτό που είναι η οικογένεια; Γιατί, από αυτό θα εξαρτηθεί η ζωή των παιδιών μας, κι όχι από τα λεφτά που θα τους δώσουμε, ή από τα πτυχία που θα πάρουνε.

Πόσο ξεκάθαρος είναι, όταν λέγει ότι: **«Η αγωγή τῶν παιδιῶν ξεκινάει ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μητέρας τους»!**

Πώς περνάει η μητέρα εκείνη την εποχή; Είναι ήρεμη; Είναι προσευχόμενη; Χαϊδεύει την κοιλιά της με αγάπη στο βρέφος που κυοφορεί.; Γιατί όλα αυτά περνούν και πηγαίνουν στα παιδιά Και γι' αυτό θα γεννηθούν ευλογημένα παιδιά!

Ζει, η μητέρα, στην ένταση, στον θυμό, στην ταραχή, στα πάθη; Όλα αυτά έχουν περάσει στα παιδιά. Κι όταν εμείς μετά, αργότερα, διερωτηθούμε «μα τι συνέβη σ' αυτό το παιδί», πού να υποψιαστούμε, πού βρίσκεται η αιτία...

Ποιος, αλήθεια, είναι ο επόμενος λόγος και το μήνυμά του: **«Εκείνο πού σφάζει καὶ φτιάχνει καλὰ παιδιά, εἶναι ἡ ζωὴ τῶν γονιῶν μέσα στο σπίτι»!**

Μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει; Ο άγιος αποφαινεται, δεν υποθέτει. Ξέρει, βεβαιώνει, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα. Όπως, ακριβώς, ξέρει πολύ

καλά -γιατί το έχει ζήσει- ότι αυτή η υπερπροστασία των γονιών κάνει τα παιδιά ανώριμα, μέχρι και το θάνατό τους ακόμη. Γιατί, ακριβώς, δεν υπάρχει η αγάπη του παιδιού, ως δώρο του Θεού, αλλά ως εγωιστικό απόκτημα δικό μας!

Αυτή η διαφορά είναι τεράστια και καλύπτει όλο το φάσμα της ζωής και της αγωγής. Ποια, αλήθεια, είναι η επόμενη επισημάνσή του; «Το παιδί», τονίζει, «θέλει τους γονείς του ανθρώπους θερμής προσευχής. Όχι χρημάτων, όχι ωραίων σπιτιών, όχι ανθρώπους, που προσφέρουν εύκαιρίες, αλλά ανθρώπους θερμής προσευχής»!

Βλέπετε πώς επενέβη στη ζωή αυτού του ανθρώπου, που ήταν άνθρωπος προσευχής. Και εδώ είναι, ίσως, η δικαιολογία, και η απορία, σ' ένα δικό σας ερώτημα: «Γιατί δεν παρέμβηκε και σε άλλους;».

Διότι, ακριβώς, εκείνοι οι γονείς ήταν άνθρωποι θερμής προσευχής. Δεν εμπόδισαν, δηλαδή, την επέμβαση της Χάριτος του Θεού μέσα στη ζωή των παιδιών τους! Και γι' αυτό, τονίζει στη συνέχεια, **«ή αγιότητα τών γονιών είναι ή καλύτερη άγωγή τών παιδιών»!**

Θα μας πει και κάτι ακόμη και θα έρθει σε πλήρη σύγκρουση με την εποχή μας, ακόμη και με μερικούς, που παριστάνουν τους παιδαγωγούς επιστήμονες: «Τα παιδιά με τους συνεχείς επαίνους δεν οικονομούνται!»! Γι' αυτό χαλάσαμε τα παιδιά μας.

Μα η Ψυχολογία λέγει... Ποια Ψυχολογία; Η Ψυχολογία, που λέγει, ξέρει τι είναι η ψυχή του ανθρώπου; Ας δώσει πρώτα απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, «τι είναι ή ψυχή;», για να δούμε μετά τι είναι εκείνο που λέγει.

Είπα και προηγουμένως, ότι μόνο τρέχοντας κι επιγραμματικά μπορεί κανείς να μιλήσει για τον άγιο και τα μηνύματά του. Ο άγιος είναι ένα μήνυμα, ένα βασικό, ουσιαστικό, μήνυμα. Ο άγιος είναι η απάντηση του Θεού στη ζωή του ανθρώπου. Αφού αυτός είναι άγιος, ο Θεός είναι μαζί μας. Αυτό είναι εκείνο, το οποίο μπορεί κανείς να βγάλει, στο τέλος, ως συμπέρασμα: Αφού αυτός είναι άγιος, ο Θεός έχει στήσει τη σκηνή Του ανάμεσά μας. Αφού αυτός μπόρεσε κι έγινε άγιος, κι έζησε ως άγιος, δηλαδή ως ενωμένος με τον Θεό, αυτό σημαίνει ο άγιος. Ο άγιος δεν είναι αυτός που κάνει καλές πράξεις. Άγιος είναι ένας. Το ακούσατε στη Θεία Λειτουργία, το πρωί. «Εἷς Ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός»! Εἶσαι ενωμένος με τον Χριστό; Εἶσαι μέτοχος της αγιότητάς Του, την οποία φανερώνεις στην καθημερινή σου ζωή.

Αυτό έκανε ο άγιος Πορφύριος! Ο άνθρωπος της προσευχής της ασταμάτητης, της ακαταπόνητης. Η ευχή διαρκώς στο στόμα. Έτσι αντιμετώπιζε τα πάντα. Έτσι αντιμετώπιζε όλα τα περιστατικά, που του συνέβησαν. Θα μπορούσε να πει κανείς πράγματα και περιστατικά πάρα πολλά. Αυτό που έχει σημασία, πιστεύω, είναι να μπορέσουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι ο άγιος Πορφύριος, με τον τρόπο της ζωής του, όπως κι ο άγιος Παΐσιος, που θα ακούσουμε τώρα αμέσως, με τον τρόπο της δικής του ζωής, αστέρια και οι δυο, φωτιζόμενα μέσα από τον λαμπρό ήλιο, τον ήλιο της δικαιοσύνης, ο καθένας μέσα από τον δικό του τύπο και τρόπο, φανέρωσαν την ίδια αλήθεια: Ο καθένας φανέρωνε **«τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ αὐτοῦ»**. Και σ' αυτόν τον τρόπο της ζωής, και σ' αυτήν την κλίση, καλούν όλους μας.

Θα τελειώσω, λέγοντας αυτό που είπα στην αρχή: Δεν έχουμε τίποτε πια να περιμένουμε από τον κόσμο τον δικό μας. Όλα τελείωσαν. Όλα έδωσαν εξετάσεις. Ταμπό πια δεν υπάρχουν. Έχουμε το προνόμιο -αν θέλετε- να είμαστε αληθινά απελπισμένοι. Και αλλοίμονό μας, αν δεν έχουμε ακόμη απελπιστεί τελείως από τα ανθρώπινα συστήματα και από τους όποιους ανθρώπους. **Ο άγιος Πορφύριος κι ο άγιος Παΐσιος μάς δείχνουν και με τον λόγο τους και προ παντός με την αγία βιοτή τους ποιος αποτελεί την τελευταία και ουσιαστική μας ελπίδα και πού βρίσκεται η αληθινή ζωή. Εύχομαι ολόψυχα όλοι μας να τους καταλάβουμε και όλοι να τους μιμηθούμε στις χριστιανικές τους Αρετές!**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤ. ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΣΚΟΥ

Εἴθισται, ὅταν ἀρχίζει κανεὶς μιὰ ὁμιλία, νὰ ὀρίζει κατὰ πρῶτον τὶς ἔννοιες, μὲ τὶς ὁποῖες θὰ ἀσχοληθεῖ. Οἱ ἔννοιες, μὲ τὶς ὁποῖες ἐν προκειμένῳ θὰ ἀσχοληθοῦμε, εἶναι οἱ ἔννοιες “Ἐκκλησία” καὶ “σωτηρία”. Τίθεται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: Μποροῦμε νὰ ὀρίσουμε αὐτὲς τὶς ἔννοιες καὶ ἰδιαίτερα τὴν ἔννοια τοῦ ὄρου “Ἐκκλησία” ἢ ὄχι; Ἡ ἀπάντηση, ἐφόσον θέλουμε νὰ εἴμαστε συνεπεῖς μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ἀρνητική. Γιατὶ οὔτε στὴν Καινὴ Διαθήκη οὔτε στὰ ἔργα τῶν ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων συναντᾶται ὁποιοσδήποτε ὀρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας. Μόνο κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνες, ἐξ ἐπιδράσεως τῆς σχολαστικῆς θεολογίας τῆς Δύσεως¹, ἐμφανίστηκαν στὰ ὀρθόδοξα ἐγχειρίδια Δογματικῆς ὀρισμοὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐννοιες ὅπως αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔννοια τῆς σωτηρίας, δὲν ὀρίζονται, παρὰ μόνο περιγράφονται μέσα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ἐμπειρία. Γιατὶ ὀρισμὸς σημαίνει περιορισμὸς καὶ εἶναι παντελῶς ἀδύνατο νὰ περιορίσει κανεὶς εἴτε τὴν ἔννοια τῆς Ἐκκλησίας εἴτε τὴν ἔννοια τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ζωὴ καὶ κανένας δὲν μπορεῖ μέσα σ’ ἓναν ὀρισμὸ νὰ περιλάβει ὅλες τὶς διαστάσεις τῆς ζωῆς. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ πλήρωμα τῆς ζωῆς, εἶναι τύπος καὶ εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ Παναγάρχου Τριαδικοῦ Θεοῦ,

Τὸ κείμενο αὐτὸ στὴν ἀρχικὴ του μορφή ἐκφωνήθηκε ὡς ὁμιλία τὴν 15ῃ Ὀκτωβρίου 1996 κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ΚΒ’ Συνεδρίου Στελεχῶν τῆς Ἐφορείας Κατηχητικῶν Σχολείων Παλουριωτίσης. Τὸ ἀρχικὸ κείμενο τῆς ὁμιλίας ἔτυχε μεταγενέστερης ἐπεξεργασίας.

1 Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς σχολαστικῆς σκέψεως στὴν περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλία ἀποτελεῖ ἡ γνωστὴ φράση τοῦ Robert Bellarmín, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία εἶναι μίᾳ κοινότητα ἀνθρώπων, ἡ ὁποία εἶναι τόσο ὀρατὴ καὶ ψηλαφητὴ ὅσο καὶ ἡ κοινότητα τοῦ ρωμαϊκοῦ λαοῦ, τὸ Βασίλειο τῆς Γαλλίας ἢ ἡ Δημοκρατία τῆς Βενετίας. “Ecclesia enim est coetus hominum ita visibilis et palpabilis, ut est coetus populi Romani, vel Regnum Galliae, aut Respublica Venetorum” (De conciliis et ecclesia III, 2).

κατὰ τὸν ἅγιο Μάξιμο τὸν Ὁμολογητῆ², καὶ συνεπῶς δὲν μπορεῖ νὰ χωρέσει μέσα σ' ἓναν ὀρισμὸ. Πῶς θὰ ἦταν δυνατὸν μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο νὰ περιορίσει κανεὶς τὴν ἔννοια τῆς Ἐκκλησίας, πού κατὰ τὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο εἶναι “τοῦ οὐρανοῦ ὑψηλότερα” καὶ “τῆς γῆς πλατυτέρα”³;

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ μαζί μ' αὐτὸν ὀλόκληρη ἡ χορεία τῶν ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων κάνουν λόγο γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ. Τόσο στὴν Καινὴ Διαθήκη ὅσο καὶ στὰ ἔργα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ κανεὶς νὰ βρεῖ πλήθος εἰκόνων, μὲ τίς ὁποῖες περιγράφεται ἡ πραγματικότητα τῆς Ἐκκλησίας (κιβωτός, ἄμπελος, λιμὴν, οἶκος, νύμφη, βασίλισσα, μήτηρ, Σιών κ.ο.κ.). Ὅταν ὁμως γίνεται λόγος γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὡς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου “μέλη ἐκ μέρους” (Α' Κορ. 12, 27) εἴμαστε ὅλοι, ὅσοι λάβαμε τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ Βάπτισμα, τότε δὲν ἔχουμε μιὰ ἀπὸ τίς πολλὰς εἰκόνες, μὲ τίς ὁποῖες περιγράφεται ἡ πραγματικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ μιὰ εἰκόνα. Καὶ ὁ λόγος πρὸς τοῦτο εἶναι ὅτι ἡ ἔννοια τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σώματος Χριστοῦ συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ τὸ μέγα Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ὅταν κανεὶς λαμβάνει τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ Βάπτισμα ἐνσωματώνεται στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, γίνεται μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ παραμένει ζωντανὸ μέλος μόνο ἐφόσον τρέφεται συνεχῶς μὲ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου, μόνο ἐφόσον μετέχει στὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ ταυτοχρόνως ζεῖ τὴ ζωὴ τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν· ἀκριβῶς ὅπως, κατ' ἀντιστοιχίαν, ζωντανὸ μέλος τοῦ δικοῦ μας σώματος εἶναι τὸ μέλος ἐκεῖνο, στὸ ὁποῖο κυκλοφορεῖ τὸ αἷμα διὰ μέσου τῶν αἰμοφόρων ἀγγείων.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀρχίζει μὲ σαφήνεια νὰ διαφαίνεται ἡ σχέση ἀνάμεσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ζωντανὸ Σῶμα τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔπεται, ὅτι ἡ Ἐκκλησιολογία, ἡ περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλία δηλαδή, δὲν μπορεῖ νὰ χωριστεῖ ἀπὸ τὴ Χριστολογία, καὶ συνεπῶς οὔτε ἀπὸ τὴ Σωτηριολογία, ἀφοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς σωτήρας τῆς ἀνθρωπότητος⁴. Ὁ Ἰησοῦς

2 Βλ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ, Μυσταγωγία Α, PG 91,664D κ.έ.

3 ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, “Ὅτε τῆς Ἐκκλησίας ἔξω εὐρεθεὶς Εὐτρόπιος ...” 6, PG 52,402.

4 “... οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς” (Πράξ. 4,12).

Χριστός είναι ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού, είναι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, που έγινε άνθρωπος, για να καταστήσει τον άνθρωπο θεό κατά χάριν⁵, για να τον σώσει δηλαδή. Με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού ή ανθρωπίνη φύση ενώθηκε με τη θεία φύση στο πρόσωπο του Θεανθρώπου και με το όλο επί της γης έργο Του, κυρίως όμως με τον σταυρικό θάνατό Του και την τριήμερη εκ νεκρών Ανάστασή Του, πραγματοποιήθηκε ή σωτηρία της ανθρωπότητας. Για να μπορέσει όμως ο καθένας από εμάς να σωθεί, πρέπει να γίνει μέτοχος της εν Χριστώ σωτηρίας. Και μέτοχος της εν Χριστώ σωτηρίας δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο μέσα στην ζωή της Εκκλησίας, που είναι το Σώμα του Θεανθρώπου, ζωοποιημένο από τη διαρκή παρουσία και επενέργεια του Αγίου Πνεύματος, το Όποιο από την ημέρα της Πεντηκοστής κατέστη ή ψυχή της Εκκλησίας. Με την ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού πραγματοποιήθηκε ή θέωση της ανθρωπίνης φύσεως. Μέσα στην Εκκλησία με την ενέργεια και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος πραγματοποιείται ή θέωση κάθε ανθρωπίνου προσώπου.

“Τί είναι ή σωτηρία;” διερωτάται ο σύγχρονος σέρβος Άγιος Ίουστίνος Πόποβιτς, μια άναμφιβόλως μεγάλη πατερική μορφή του 20ου αιώνας. **“Είναι ή ζωή εν τη Εκκλησία. Και τί είναι ή ζωή εν τη Εκκλησία; Είναι ή ζωή εν τῷ Θεανθρώπῳ. Και τί είναι ή ζωή εν τῷ Θεανθρώπῳ; Είναι ή ζωή εν τη Αγία Τριάδι”**⁶. Η σωτηρία δεν είναι τίποτε άλλο παρά ή ενσωμάτωση του ανθρώπου στην Εκκλησία με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, ή εκκλησιαστικοποίησή του και συνεπώς ή θεανθρωποποίηση και ή τριαδοποίησή του. Ο άνθρωπος σώζεται μόνο ως ζωντανό και οργανικό μέλος του Σώματος του Σωτήρος Χριστού, δηλαδή της Εκκλησίας⁷. Έτσι σε τελευταία ανάλυση οι έννοιες “Εκκλησία” και “σωτηρία” είναι ταυτόσημες⁸, αφού σωτηρία είναι ή εκκλησιαστικοποίηση του ανθρώπου. Σωτηρία είναι ή ίδια ή Εκκλησία, στην οποία καλούμαστε όλοι να ενσωματωθούμε ως ζωντανά και οργανικά μέλη.

5 “... αὐτὸς ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν” (ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου 54, PG 25,192B).

6 ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΠΟΠΟΒΙΤΣ, Άνθρωπος και Θεάνθρωπος. Μελετήματα Ὁρθοδόξου Θεολογίας, Μετ. Άθ. Πέβτιτς, Ε΄ έκδ., Άθήναι: Άστήρ 1987, σ. 174.

7 “Ενθ’ άνωτ., σ. 169.

8 “Η ταύτιση τών δύο έννοιών είναι σαφέστατη στο έξής χωρίο: “ώς γάρ τὸ θέλημα αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ) ἔργον ἐστὶ και τοῦτο κόσμος ὀνομάζεται, οὕτω και τὸ βούλημα αὐτοῦ ἀνθρώπων ἐστὶ σωτηρία και τοῦτο Εκκλησία κέκληται” (ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ, Παιδαγωγός Ι 6, PG 8, 281C).

Όλα, όσα αναφέραμε μέχρις εδώ, μοιάζουν πολύ θεωρητικά και θα μπορούσε κανείς να διερωτηθεί ποιά είναι ή πρακτική τους σημασία για τόν κάθε άνθρωπο με τις συγκεκριμένες ανάγκες και τὰ συγκεκριμένα προβλήματά του. Για να καταστήσουμε σαφές, ότι καθόλου θεωρητικά δέν είναι όσα λέχθηκαν σχετικά με τις έννοιες “Εκκλησία” και “σωτηρία”, θα καταφύγουμε σ’ ένα πολύ σημαντικό χωρίο του Ίεροϋ Χρυσοστόμου: **“Ίατρείον γάρ έστι πνευματικόν ή εκκλησία, και δεϊ τούς ένταϋθα παραγενομένους κατάλληλα τὰ φάρμακα λαμβάνοντας, και τοϊς οικείοις τραύμασιν επιτιθέντας, ούτως έπανιέναι”**⁹. Η Έκκλησία ως τὸ ζωντανὸ Σῶμα του Χριστοϋ είναι πνευματικὸ ἱατρείο, στο ὁποῖο ὁ τραυματισμένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἄνθρωπος βρίσκει τὰ κατάλληλα για τὴ θεραπεία του φάρμακα. Όταν ὁ ἄνθρωπος τραυματίζεται σωματικά καταφεύγει στοὺς ἱατροὺς τῶν σωμάτων, για να θεραπευθεῖ. Για τὰ τραύματα ὅμως τῆς ψυχῆς, ποῦ θα καταφύγει; Ἀσφαλῶς στο ἱατρείο τῶν ψυχῶν, στο πνευματικὸ νοσοκομεῖο, ποῦ είναι ή Έκκλησία του Χριστοϋ. Η ἁμαρτία είναι ἀσθένεια τῆς ψυχῆς. Ὁ ἁμαρτωλὸς ἄνθρωπος – και ποιὸς ἄνθρωπος δέν είναι ἁμαρτωλός; - είναι ἕνας ἄρρωστος ἄνθρωπος, ποῦ χρειάζεται ἄμεση θεραπεία. Ἀφότου οἱ προπάτορες Ἀδὰμ και Εὐὰ ἐξέπεσαν ἀπὸ τὸν παράδεισο τῆς τρυφῆς και ἀπὸ τὴν ἀδιάλειπτη κοινωνία με τὴν ἄκτιστη χάρη του Παναγάθου Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὁ “κατ’ εἰκόνα” και “καθ’ ὁμοίωσιν” Θεοῦ δημιουργηθεὶς ἄνθρωπος κλυδωνίζεται μέσα στο πέλαγος του παρόντος βίου, βαριά τραυματισμένος ἀπὸ τις ἁμαρτίες του, και ἀναζητεῖ κάποιο λιμάνι σωτηρίας. Κι ή Έκκλησία του Χριστοϋ είναι ἀκριβῶς τὸ πνευματικὸ λιμάνι τῶν ψυχῶν, ὅπου ὁ ἄνθρωπος μπορεί με ἀπόλυτη ἀσφάλεια να ἀγκυροβολήσει. Η Σάρκωση του Υἱοῦ και Λόγου του Θεοῦ μᾶς ἔδωσε αὐτὴν τὴ δυνατότητα, τὴν ὁποία ὁ ἄνθρωπος για αἰῶνες μάταια ἀναζητοῦσε, καταφεύγοντας σὲ ψεύτικα λιμάνια, ὅπου ὄχι μόνο ἀσφάλεια δέν μπορούσε να βρεῖ, ἀλλὰ ἐπιπλέον ὀδηγεῖτο σὲ ὀλοκληρωτικὸ ναυάγιο.

Η Έκκλησία ως πνευματικὸ ἱατρείο τῶν ψυχῶν μᾶς προσφέρει τὰ κατάλληλα φάρμακα και τὴν κατάλληλη θεραπεία για τὴ σωτηρία μας, μᾶς προσφέρει ἕναν συγκεκριμένο τρόπο ζωῆς, τὸν ὁποῖον ἐὰν ἀκολουθήσουμε πιστὰ θα μπορούσαμε να θεραπευθοῦμε και να γίνουμε ἔτσι μέτοχοι τῆς ἐν Χριστῶ σωτηρίας, κοινωνοὶ τῆς θεανθρωπίνης ζωῆς του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοϋ, θεοὶ κατὰ χάριν. Τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ Βάπτισμα δέν είναι παρὰ ή ἀρχὴ του πνευματικοῦ μας ἀγῶνος, γιατί ὅλοι μας, παρὰ τὴν ἐνσωμάτωσή

9 ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Εἰς τὴν Γένεσιν Α' 1, PG 53,22.

μας στο Σώμα του Χριστού με το Μυστήριο του Βαπτίσματος, συνεχίζουμε να είμαστε δούλοι της αμαρτίας¹⁰. Η επί της γης Έκκλησία δεν αποτελείται από αγίους, αλλά από αμαρτωλούς, που αγωνίζονται για τη σωτηρία τους, από ανθρώπους επομένως που χρειάζονται συνεχή θεραπεία. **Έτσι η Έκκλησία είναι ένα πραγματικό θεραπευτήριο ψυχών, όπου ο κάθε άνθρωπος, εφόσον ακολουθήσει τη θεραπευτική αγωγή που του προσφέρεται, μεταμορφώνεται κυριολεκτικά σε καινούργιο άνθρωπο, εξαγιαζεται, γίνεται πολίτης της Βασιλείας των ούρανων από την παρούσα ήδη ζωή.** Μέσα στην Έκκλησία μπαίνει κανείς γεράκι και βγαίνει περιστέρι, μās τονίζει και πάλι ο Ίερὸς Χρυσόστομος. Μπαίνει λύκος και βγαίνει πρόβατο· μπαίνει φίδι και βγαίνει αρνί, ὄχι γιατί αλλάζει ἡ φύση, ἀλλὰ γιατί απομακρύνεται ἡ κακία¹¹.

Ὁ τρόπος ζωῆς, που μās προσφέρει ἡ Έκκλησία, δὲν μπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ περιγραφῆι μέσα σὲ μερικὲς παραγράφους. Ὁ καθένας πορεύεται τῆ στενῆ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς μετῆ βοήθεια καὶ τὴν καθοδήγηση κατ' ἀνάγκην τοῦ πνευματικοῦ του πατρός. Γιατὶ ἡ χριστιανικὴ ζωὴ δὲν μαθαίνεται στὴ θεωρία, ἀλλὰ μόνο στὴν πράξη, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ὑπαρξη πνευματικοῦ ὁδηγοῦ εἶναι ἀναγκαία. Ὡστόσο, ἐντελῶς ἐπιγραμματικὰ μιλώντας, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ὅτι ἡ χριστιανικὴ ζωὴ ἐπικεντρώνεται σὲ δύο κυρίως πλευρές: **στὴ ζωὴ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων καὶ τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς λατρείας καὶ στὴ ζωὴ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς νήψεως.**

Ἡ λατρευτικὴ ζωὴ τῆς Έκκλησίας καὶ κυρίως τὰ Ἱερά Μυστήρια, μετῆ ἀποκορύφωμα τὸ Μυστήριον τῶν Μυστηρίων, τῆ Θεία Εὐχαριστία δηλαδή, ἀποτελοῦν τὴν κατ' ἑξοχὴν δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ ἐπικοινωνία μετὸν Θεό, τὴν κατ' ἑξοχὴν δυνατότητά του γιὰ ἐξαγιασμό¹². Δὲν εἶναι καθόλου

10 "... Τοιοῦτον δὲ τὸ τοῦ βαπτίσματος ἀγαθόν. Οὐ γὰρ ἄγχει τὴν γνώμην οὐδὲ κατέχει, ἀλλὰ δύναμις οὔσα τοὺς μὲν χρωμένους ὦνησε, τοὺς δὲ μὴ χρωμένους οὐδὲν ἐκώλυσε μείναι πονηροῦς, καθάπερ καὶ τὸ σῶν ἔχειν τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἂν προσταίη τοῖς ἐν σκότει ζῆν βουλομένοις..." (ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΛΑ, Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς Β' 60, SC 355,188, PG 150,515D).

11 "... εἰσῆλθέ τις ἰέραξ ἐνταῦθα καὶ ἐξέρχεται περιστέρα· εἰσέρχεται λύκος καὶ ἐξέρχεται πρόβατον· εἰσέρχεται ὄφις καὶ ἐξέρχεται ἀρνίον, οὐ τῆς φύσεως μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς κακίας ἐλαυνομένης" (ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Περὶ μετανοίας Η' 1, PG 49,336-337).

12 Ὁ Γέροντας Σωφρόνιος τοῦ Ἑσσεξ διαβεβαίωσε μέσα ἀπὸ τὴν προσωπικὴ του ἐμπειρία, " ὅτι στὸν σύγχρονον κόσμον δὲν ὑπάρχει τελειότερος τρόπος λατρείας τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆ Θεία Λειτουργία, καὶ ὅτι στὸ ἐπίπεδο τῆς προσευχῆς, ἡ Λειτουργία ἀποδίδει τοὺς ἴδιους καρποὺς μετῆ τὴν ἡσυχαστικὴν προσευχὴν" (Ἄρχιμ. ΖΑΧΑΡΙΑ, Τὸ χάραγμα τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, Ἱερά Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου, Ἑσσεξ Ἀγγλίας 2015, σ. 79).

τυχαῖο, πὸν στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα ὁ ναὸς ὀνομάζεται “ἐκκλησία”. Γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκκλησιάζει τὴν ζωὴ του, καθίσταται καὶ παραμένει ζωντανὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας, μόνο ὅταν μετέχει στὴ λατρευτικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ της. Ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας στὴν Ἑρμηνεία του στὴ Θεία Λειτουργία, ἡ Ἐκκλησία **“σημαίνεται ἐν τοῖς μυστηρίοις”**¹³. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι τὰ Ἱερὰ Μυστήρια εἶναι ἐκεῖνα πὸν συνιστοῦν τὴν Ἐκκλησία. Χωρὶς τὰ Μυστήρια ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι παρὰ ἓνας ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ἀνάμεσα σὲ πολλοὺς ἄλλους. Ὅπως καὶ πὸν πάνω ἀναφέραμε, ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου ὅλοι ἐμεῖς εἴμαστε μέλη, **γιατὶ στὸ μέγα Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας κοινωνοῦμε τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου καὶ γινόμαστε σύσσωμοι καὶ σὺναιμοι Χριστοῦ.**

Πὰ νὰ ἔχει, βεβαίως, ἀποτελέσματα ἢ συμμετοχὴ μας στὴ λατρευτικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαιτεῖται κι ἓνας ἄλλος παράγοντας: ἡ ἄσκησις, ἡ νήψη. Ὅταν ἀκοῦμε λέξεις ὅπως αὐτές, ὁ νοῦς μας ἀμέσως πάει στοὺς μοναχοὺς, ὡς ἐὰν ἡ ἄσκησις καὶ ἡ νήψη νὰ ἀφοροῦν μόνο σ’ αὐτοὺς. Πρόκειται γιὰ μιὰ μεγάλη πλάνη, γιατί με τίς λέξεις αὐτές δὲν ἐννοοῦμε τίποτε ἄλλο, παρὰ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου ν’ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τίς ἀμαρτίες του καὶ ν’ ἀποκτήσει τίς κατὰ Χριστὸν ἀρετές. Καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τίς ἀμαρτίες καὶ ἡ ἀπόκτησις τῶν κατὰ Χριστὸν ἀρετῶν δὲν εἶναι ὑπόθεσις μόνο τῶν μοναχῶν, ἀλλὰ ὑπόθεσις κάθε Χριστιανοῦ. Οἱ χριστιανικὲς ἐντολὲς εἶναι οἱ ἴδιες γιὰ ὅλους τοὺς Χριστιανούς, ἔστω κι ἂν οἱ τρόποι, με τοὺς ὁποῖους μπορεῖ κανεὶς νὰ τίς ἐφαρμόσει στὴν ζωὴ του, εἶναι πολλοί. Ἡ ἀσκητικὴ καὶ νηπτικὴ ζωὴ καὶ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς προσφέρει ἀμύπητα μέσα (φάρμακα) γιὰ τὴ διεξαγωγὴ αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα, πὸν εἶναι ἀγῶνας ἐφ’ ὄρου ζωῆς, ἀγῶνας χωρὶς τέρμα. Δὲν μπορεῖ κανεὶς ν’ ἀπαριθμῆσει αὐτὰ τὰ μέσα (φάρμακα) σὲ λίγες μονάχα γραμμές. Ἄς ἀπαριθμήσουμε μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἐνδεικτικῶς: ἡ γνησιὰ καὶ ἀληθινὴ πίστις, ἡ μετάνοια, ἡ προσευχὴ, ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ φυλακὴ τῶν αἰσθήσεων, ἡ αὐτομεμψία κ.ο.κ. Στόχος πάντοτε ἡ κοινωνία μας με τὸν Πανάγαθο Τριαδικὸ Θεό, ἡ κατὰ χάριν θέωσὴ μας, ἡ μετοχὴ μας στίς ἄκτιστες θεῖες ἐνέργειες, πὸν ἐπιτυγχάνεται, ὅταν ἀνέλθουμε στὴν κορωνίδα πασῶν τῶν ἀρετῶν, πὸν εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ ἄνευ

13 “Σημαίνεται δὲ ἡ Ἐκκλησία ἐν τοῖς μυστηρίοις, οὐχ ὡς ἐν συμβόλοις, ἀλλ’ ὡς ἐν καρδίᾳ μέλη, καὶ ὡς ἐν ρίζῃ τοῦ φυτοῦ κλάδοι, καὶ καθάπερ ἔφη ὁ Κύριος, ὡς ἐν ἀμπέλω κλήματα. Οὐ γὰρ ὀνόματος ἐνταῦθα κοινωνία μόνον, ἢ ἀναλογία ὁμοιότητος, ἀλλὰ πράγματος ταυτότης” (ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΒΑΣΙΛΑ, Ἑρμηνεία τῆς θείας Λειτουργίας ΛΗ, PG 150,452 CD).

ορίων αγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν πλησίον.

Μυστηριακή - λατρευτική καὶ ἀσκητική - νηπτική ζωὴ ἀλληλοσυμπληρώνονται. Ἡ συμμετοχὴ στὰ ἐκκλησιαστικά Μυστήρια καὶ τὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς τὴν προϋπόθεση τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς νήψεως, ὄχι μόνον δὲν ὠφελεῖ τὸν πιστό, ἀλλὰ καὶ τὸν ζημιώνει. Γιατὶ τότε τὰ ἐκκλησιαστικά Μυστήρια καὶ ἡ καθόλου ἐκκλησιαστικὴ λατρεία καθίστανται τύποι χωρὶς οὐσία. Ὁ πιστὸς ἔχει ἥσυχη τὴ συνείδησή του, ὅτι ἐπιτελεῖ δῆθεν τὰ ἐκκλησιαστικά του καθήκοντα, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα παραμένει πνευματικὰ νεκρός. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε, ὅτι, ὅταν μεταλαμβάνουμε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων ἀναξίως, τότε δὲν μεταλαμβάνουμε “εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον”, ἀλλὰ “εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα”. Ὅμως, καὶ ἡ ὁποιαδήποτε ἀσκητικὴ προσπάθεια καὶ τὸ ὁποιοδήποτε ἀσκητικὸ ἀγώνισμα δὲν μᾶς ἐπιφέρουν κανένα κέρδος, ἐὰν δὲν ἔχουν ὡς προϋπόθεσή τους, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπώτερο στόχο τους, τὴ λατρευτικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ. Ἡ ἀσκηση καὶ ἡ νήψη ποτὲ δὲν ἀποτελοῦν αὐτοσκοπὸ. Ὅταν καθίστανται αὐτοσκοπός, ὅταν αὐτονομοῦνται ἀπὸ τὴν καθόλου ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, ὅταν ἀποτελοῦν ἀτομικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ πιστοῦ, ἔξω ἀπὸ τὴ μυστηριακὴ χάρη τῆς Ἐκκλησίας, τότε ὀδηγοῦν στὴν ἔπαρση καὶ τὴν ἀλαζονία καὶ συνεπῶς στὴν πνευματικὴ αὐτοκτονία. Γιατί, ὅπως μᾶς καθιστᾶ σαφὲς στὶς ἐπιστολές του ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι, δὲν εἶναι οἱ ὅποιες ἀρετές μας ποῦ μᾶς σώζουν, ἀλλὰ τὸ ἔλεος καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἐξάλλου, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς τόνισε μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια: “ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διατεταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοὶ ἐσμεν, ὅτι ὁ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιεῖκαμεν” (Λουκ. 10,17).

Συγκεφαλαιώνοντας, θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπαναλάβουμε, ὅτι **ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ πνευματικὸ ἱατρεῖο**, τὸ θεραπευτήριον ψυχῶν, ὅπου ὁ τραυματισμένος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἄνθρωπος βρῖσκει τὰ κατάλληλα φάρμακα γιὰ τὴ θεραπεία του. Μᾶς προσφέρει ἓνα συγκεκριμένο τρόπο ζωῆς, ποῦ ἐπικεντρώνεται σὲ δύο κυρίως πλευρές: **στὴ ζωὴ τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς λατρείας καὶ στὴ ζωὴ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς νήψεως.** Ἀκολουθώντας κανεὶς αὐτὸν τὸν τρόπο ζωῆς, καθίσταται καὶ παραμένει ζωντανὸ μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Μὲ τὴν ὀργανικὴ ἐνσωμάτωσή του δὲ στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σώζεται, γιατί σωτηρία εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ὡς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Συνεπῶς ἡ μοναδικὴ ἀσφαλῆς ὁδὸς σωτηρίας, ἡ μοναδικὴ ἀσφαλῆς ὁδός, ποῦ ὀδηγεῖ στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν,

είναι ή στενή και τεθλιμμένη όδός τής έκκλησιαστικής ζωής.

Μετέχοντας κανείς στην ζωή τής έπιγείου Έκκλησίας, μετέχει ήδη “δι’ έσόπτρου έν αίνιγματι” (Α’ Κορ. 13,12) στην ζωή τής Βασιλείας τών ουρανών. Γιατί ή Έκκλησία είναι εικόνα τής Βασιλείας τών ουρανών, εικόνα όμως με την όντολογική έννοια του όρου, ως “έκ μέρους” μετοχή δηλαδή στην πραγματικότητα τής Βασιλείας τών ουρανών. Δέν είναι καθόλου τυχαίο, πού ή Θεία Λειτουργία αρχίζει με τή φράση **“Εύλογημένη ή Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και Αγίου Πνεύματος”**. Η καθόλου ζωή τής Έκκλησίας με έπίκεντρο τή Θεία Λειτουργία και τó τελούμενο κατ’ αúτην Μυστήριο τής Θείας Ευχαριστίας άποτελεί πρόγευση τής Βασιλείας τών ουρανών. Και ή Βασιλεία τών ουρανών ως ή “πρόσωπον προς πρόσωπον” κοινωνία με τόν Τριαδικό Θεό άποτελεί τόν σκοπό και τó τέρμα όλων τών προσπαθειών μας¹⁴.

14 “Έν ταύτη τή άγία καθολική Έκκλησία διδασκόμενοι τε και άναστρεφόμενοι καλώς, τήν τών ουρανών βασιλείαν έξομεν, και ζών αιώνιον κληρονομήσομεν· δι’ ήν και πάντα κάμνομεν, όπως παρα τού Κυρίου ταύτης άπολαύσωμεν. Ού γάρ περι μικρών ό σκοπός, αλλά περι ζωής αιώνίου τó σπουδαζόμενον” (ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ, Κατήχησις ΙΗ’ 28, ΡG 33,1049).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ - ΟΚΤΩΒΡΙΟ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β' ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος τέλεσε τον καθιερωμένο αγιασμό, με την ευκαιρία της έναρξης του νέου Εκκλησιαστικού έτους, στην Ιερά Αρχιεπισκοπή. Ακολούθως, τέλεσε αγιασμό στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού.

Το απόγευμα παρέστη στην εκδήλωση για το φυσικό περιβάλλον στην αίθουσα τελετών του Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου του Γ'.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Θείας Λειτουργίας στον ιερό Ναό Αγίου Μάμαντος στο Στρόβολο και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΠΕΜΠΤΗ
3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Προήδρευσε της τακτικής συνεδρίας της Ιεράς Συνόδου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Θείας Λειτουργίας στον ιερό Ναό Αποστόλου Ανδρέα στην Πόλη Χρυσοχούς και χειροτόνησε σε διάκονο τον κ. Μιχαήλ Νικολάου, απόφοιτο της Θεολογικής Σχολής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και θεολόγο του Γραφείου Εκκλησιαστικής κατηχήσεως και Διακονίας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Το εσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε, κατά την ακολουθία του εσπερινού, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Παναγίας Χρυσελεούσης στο Στρόβολο.

ΤΡΙΤΗ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη συμπροσευχόμενος στο ιερό Βήμα στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Ιωάννου, κατά την εόρτια ημέρα του γενεσίου της Παναγίας. Ακολούθως δέχθηκε τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Σωκράτη Χάσικο.

Παρακάθησε σε γεύμα με τους θρησκευτικούς ηγέτες της Κύπρου στο Λήδρας Πάλας. Η συνεστίαση έγινε υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Σουηδίας. Στο γεύμα παρακάθησαν επίσης ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Νίκος Αναστασιάδης και ο τουρκοκύπριος ηγέτης κ. Μουσταφά Ακιντζί.

ΠΕΜΤΗ
10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Το απόγευμα αναχώρησε για την Αθήνα, συνοδευόμενος από τον Πρόεδρο της Βουλής των Αντιπροσώπων κ. Γιαννάκη Ομήρου, τον Αρχιμανδρίτη κ. Ιερώνυμο Πηλιώτη, τον Θεολόγο του Γραφείου της Ιεράς Συνόδου κ. Μιχάλη Σπύρου και παρέστη στη φιλανθρωπική εκδήλωση με τίτλο «Κυπριακή Βραδιά», που διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως, υπό την αιγίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, στην παρουσία και του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου Β'.

Προέστη της Θείας Λειτουργίας στον ιερό Ναό Αγίου Παύλου στη Λευκωσία και του εθνικού μνημόσυνου των πεσόντων ηρώων στις μάχες του Αγίου Παύλου το 1974.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Στη συνέχεια τέλεσε, μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τα αποκαλυπτήρια των δύο επιτυμβίων στηλών, πάνω στις οποίες είναι γραμμένα τα ονόματα των ηρώων μας.

Το εσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Τιμίου Σταυρού στο Στρόβολο.

Παρέστη στην εκδήλωση υποδοχής των πολιτιστικών θησαυρών, οι οποίοι επαναπατρίστηκαν από το Μόναχο της Γερμανίας στις 28 Αυγούστου 2015, στο Βυζαντινό Μουσείο του Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ'. Το απόγευμα τέλεσε, στην παρουσία του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας και Μελών της Ιεράς Συνόδου, τα εγκαινία της Θεολογικής Σχολής της Εκκλησίας της Κύπρου.

ΤΡΙΤΗ
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε αγιασμό με την ευκαιρία του νέου εκπαιδευτικού έτους στο Παγκύπριο Γυμνάσιο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ακολούθως, δέχθηκε τον πρέσβη της Συρίας στην Κύπρο κ. MHD Najib ELJI.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Δέχθηκε τον Μουφτή των τουρκοκυπρίων κ. Ταλίπ Αταλάι.

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη αρχιερατικού συλλειτουργού στον Ιερό Ναό της του Χριστού Γεννήσεως στην Τάλα και τέλεσε το μνημόσυνο των αείμνηστων γονέων Του.

- ΤΕΤΑΡΤΗ**
23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη της εξόδιας ακολουθίας του πρώην Υπουργού Άμυνας Κώστα Παπακώστα.
- ΠΕΜΠΤΗ**
24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη της εξόδιας ακολουθίας του πρώην Δημοτικού Συμβούλου Πάφου Τεύκρου Κουλουντή.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε το ιερό μυστήριο του γάμου του Νεοφύτου Στεφάνου και της Αθηνάς Πιάγκου θυγατέρας του κ. Ιωάννη Χρ. Πιάγκου, υπεύθυνου του επίσημου περιοδικού της Εκκλησίας της Κύπρου «Απόστολος Βαρνάβας», στον ιερό Ναό Αρχάγγελου Μιχαήλ στον Αρχάγγελο.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Παρέστη συμπροσευχόμενος στην ακολουθία του εσπερινού της εορτής τού Αγίου Νεοφύτου στην ομώνυμη ιερά Μονή.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη του αρχιερατικού συλλείτουργου στην πανηγυρίζουσα ιερά Μονή Αγίου Νεοφύτου. Τον θείο λόγο εκφώνησε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κορωνείας κύριος Παντελεήμων.
- ΤΡΙΤΗ**
29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Μέσα στα πλαίσια της συνεργασίας της Εκκλησίας και του Υπουργείου Παιδείας παρέθεσε γεύμα στον Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού κ. Κώστα Καδή και στους Διευθυντές των Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης της Επαρχίας Λευκωσίας. Στη συνέχεια μίλησε στους καθηγητές αναφερθείς κυρίως στο μεγάλο χρέος που η Εκκλησία και η Πολιτεία έχουν απέναντι στη νεότητα και στην Πατρίδα μας.
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Το απόγευμα δέχθηκε τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας της Ελλάδος κ. Πάνο Καμμένο.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β΄
ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΠΕΜΠΤΗ
1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος δέχθηκε τον Πρόεδρο του ΔΗΣΥ κ. Αβέρωφ Νεοφύτου. Ακολούθως, δέχθηκε τον χαιρετισμό της στρατιωτικής παρέλασης, μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, με την ευκαιρία της επίσημης ημέρας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Παναγίας Χρυσελευούσης στο Στρόβολο. Ακολούθως, προέστη του μνημοσύνου του αιμνήστου πατρός Κωνσταντίνου Κούκου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Έδωσε συνέντευξη στην εφημερίδα «Cyprus Reporter Newspaper». Στη συνέχεια δέχθηκε τον Πρέσβη της Συρίας στην Κύπρο κ. MHD Najib ELJI, τον Δήμαρχο Κερύνειας κ. Γεώργιο Θεοφίλου, τον Πρόεδρο της Ομοσπονδία Εργοδοτών και Βιομηχάνων (ΟΕΒ) κ. Χρίστο Μιχαηλίδη και τον Πρόεδρο της Σλοβενικής Εθνοσυνέλευσης κ. Milan Brglez. Το βράδυ παρέστη στη δεξίωση που παρέθεσε ο Αποστολικός Νούτσιος στην Κύπρο στην Πύλη Πάφου.

ΤΡΙΤΗ
6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Μετέβη στην κατοικία του Σύρου Πρέσβη κ. . MHD Najib ELJI, όπου είχε συνάντηση με θρησκευτικούς ηγέτες, υπό την αιγίδα του Ειδικού Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών για την Ελευθερία της Θρησκείας ή της Πίστης και Καθηγητή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Πολιτικής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στο Πανεπιστήμιο Ερλάνγκεν-Νυρεμβέργης Prof Dr Heiner Bielefeldt, και εκεί συζήτησαν θέματα των θρησκευτικών ελευθεριών.

Το μεσημέρι παρέθεσε γεύμα στον Υπουργό Υγείας κ. Γεώργιο Παμπορίδη.

ΤΕΤΑΡΤΗ
7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Έδωσε συνέντευξη στο Word Report Napoleon Lacroze.

ΠΕΜΠΤΗ
8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Μετέβη στο Προεδρικό Μέγαρο όπου είχε κατ' ιδίαν συνάντηση με την Α.Ε. τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Νίκο Αναστασιάδη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Θείας Λειτουργίας στον ιερό Ναό Έμπας και τέλεσε το μνημόσυνο του μακαριστού Νεόφυτου Χαριλάου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Δέχθηκε τον Πρέσβη της Παλαιστίνης κ. Walid Hasan, τον Πρέσβη της Αιγύπτου κ. Husscin MUBARAK, τον Δήμαρχο Αγίας Νάπας κ. Γιάννη Καρούσο και την Επιτροπή Κατεχομένων Κοινοτήτων.

ΤΡΙΤΗ
13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Δέχθηκε τον Μητροπολίτη Τριμυθούντος κ. Βαρνάβα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Το απόγευμα παρέστη στην τελετή που πραγματοποιήθηκε στο Μέγα Συνοδικό της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου και απένειμε το χρυσούν παράσημο του Αποστόλου Παύλου, ανώτατη τιμητική διάκριση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, στην Επίτροπο Περιφερειακής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κυρία Corina Crețu, καθώς και στα Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κυρία Renate Sommer και κύριο Reimer Boge για την προσήλωσή τους προς τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σταθερά υποστήριξή τους προς τα ανθρώπινα δικαιώματα του Κυπριακού λαού.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Θείας Λειτουργίας στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό Αποστόλου Λουκά.

Το απόγευμα αναχώρησε για την Αθήνα όπου συμμετείχε στις εργασίες της Διεθνούς Διασκέψεως των Αθηνών με θέμα: «Θρησκευτικός και

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Πολιτιστικός Πλουραλισμός και Ειρηνική Συνύπαρξη στη Μέση Ανατολή», που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα από 18-20 Οκτωβρίου 2015. Σ' αυτήν συμμετείχαν ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος και άλλοι Προκαθήμενοι Εκκλησιών.
 Στην Κύπρο επέστρεψε στις 20 Οκτωβρίου 2015.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Θείας Λειτουργίας στον ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ακροπόλεως. Κατά τη διάρκεια αυτής χειροτόνησε σε διάκονο τον θεολόγο, ιεροψάλτη του εν λόγω ιερού Ναού και υπεύθυνο του βιβλιοπωλείου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου «Φωτοδότες», κ. Σωκράτη Ανδρέου.
 Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας τέλεσε το μνημόσυνο του μακαριστού πατρός Σπυρίδωνος και των δωρητών οργάνων.

ΔΕΥΤΕΡΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Δέχθηκε τον Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδος κ. Νίκο Κοτζιά.

ΤΕΤΑΡΤΗ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της πανηγυρικής Δοξολογίας της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου στον Καθεδρικό ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, κατά την οποία μίλησε ο Πρέσβης της Ελλάδος κ. Ηλίας Φωτόπουλος.

ΠΕΜΤΗ
29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ανέπεμψε δέηση για τους Αγνοούμενους της Κύπρου στην παρουσία πολλών επισήμων, στον Καθεδρικό ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου. Τον πρόποντα λόγο του Προέδρου τής Δημοκρατίας εκφώνησε εκ μέρους του ο κ. Φώτης Φωτίου, Επίτροπος Προεδρίας για ανθρωπιστικά θέματα.
 Το μεσημέρι δέχθηκε την Ιεραρχία του ΓΕΕΦ στην οποία και παρέθεσε γεύμα.
 Το απόγευμα μετέβη στην πρεσβευτική κατοικία του Σουηδού Πρέσβη, όπου είχε συνάντηση με τη Γενική Διευθύντρια του Υπουργείου Εξωτερικών της Σουηδίας και με άλλους Θρησκευτικούς Ηγέτες.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Δέχθηκε τον Πρόεδρο της ΕΔΕΚ κ. Μαρίνο Σιζόπουλο και τη Γενική Διευθύντρια του Υπουργείου Εξωτερικών της Σουηδίας, στην οποία και παρέθεσε γεύμα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κύριος Γεώργιος συλλειτούργησε με τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Αρσινόης κ. Νεκτάριο και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Μάμαντος Περιστερώνας Πάφου.

- ΣΑΒΒΑΤΟ**
5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ Λεμόνας.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ Ανώγυρας.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Χλώρακας.
Στη συνέχεια προσφώνησε την τελετή διδυμοποίησης Σαλαμίνας -Χλώρακας.
- ΤΡΙΤΗ**
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα ιερά μονή Παναγίας Σαλαμιωτίσσης.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Παναγίας.
Το εσπέρας προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Τιμίου Σταυρού παρά την Τοξεύτρα.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα ιερά μονή Τιμίου Σταυρού Ομόδους.
Τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε στο Γυμνάσιο Ομόδους.
- ΤΡΙΤΗ**
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε στα Λύκεια Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' και Αγίου Νεοφύτου Πάφου.
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε στο Λύκειο Κύκκου και στο Νικολαΐδειο Γυμνάσιο Πάφου.
- ΠΕΜΠΤΗ**
17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε στο Λύκειο Γιαννάκη Ταλιώτη και στο Γυμνάσιο Αγίας Παρασκευής Γεροσκήπου.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε στο Γυμνάσιο Αποστόλου Παύλου και στο 12ο Δημοτικό Σχολείο Πάφου.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αποστόλου Ανδρέου Πισσουρίου.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αποστόλου Ανδρέου συνοικισμού Στροβόλου 3 και προέστη του μνημοσύνου των ηρώων της περιοχής Κυθρέας.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Φωκά Αθηαίνου.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίας Μαρίνης Αρμίνου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Έλαβε μέρος στην υποδοχή των ιερών λειψάνων του Αποστόλου Βαρνάβα και στη συνέχεια προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αποστόλων Παύλου και Βαρνάβα Πάφου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΠΑΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΣΑΒΒΑΤΟ
3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κύριος Γεώργιος τέλεσε τα εγκαίνια και τον αγιασμό των εγκαίνιων της πλατείας της Κισσόνεργας που έγινε σε χώρο που παραχώρησε η Εκκλησία.

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Τιμίου Σταυρού στο Φοινί.

ΔΕΥΤΕΡΑ
5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Κενδέου Πάφου.

ΤΡΙΤΗ
6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Αναχώρησε για τη Βιέννη όπου μετέσχε της Ε΄ Προσυνοδικής Διασκέψεως.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργησε με τον Μητροπολίτη Ελβετίας κ. Ειρηναίο και τους εκπροσώπους των Ορθοδόξων Εκκλησιών στο Ιερό Σταυροπήγιο του Αποστόλου Παύλου στη Βιέννη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην ιερά μονή Κύκκου.

ΤΡΙΤΗ
20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τον αγιασμό και μίλησε στη Σχολή Καταναλωτών με θέμα «Δότες Οργάνων».

ΤΕΤΑΡΤΗ
21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Ιλαρίωνος Επισκοπής Πάφου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου στα Κονιά.

Το απόγευμα μίλησε στην παρουσίαση του βιβλίου του κ.Ι.Φάκα για τον υπολογισμό της ημερομηνίας του Πάσχα.

ΣΑΒΒΑΤΟ
24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τον αγιασμό στα εγκαίνια της νότιας πτέρυγας της ιεράς μονής Τιμίου Σταυρού Ομόδους.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Παναγίας Χρυσοαιματούσης Χλώρακας.

Προέστη του εσπερινού και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Νικόκλειας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Κάτω Πλατρών.

ΤΡΙΤΗ
27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη στον πάνδημο εορτασμό της Εθνικής Επετείου στον οποίο μίλησε ο πρέσβης της Ελλάδος κ. Ηλίας Φωτόπουλος.

ΤΕΤΑΡΤΗ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Δοξολογίας στον καθεδρικό ναό του Αγίου Θεοδώρου για την Εθνική Επέτειο στην οποία μίλησε ο Επιθεωρητής Φιλολογικών Μαθημάτων κ. Πέτρος Πέτρου.

ΠΕΜΠΤΗ
29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Έλαβε μέρος σε σύσκεψη με παράγοντες του Πανεπιστημίου Νεάπολης και του Δήμου Πάφου, για τη σύσταση Κέντρου Ιστορικών Μελετών Πάφου, με τη συμμετοχή και της Μητρόπολης Πάφου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Παναγίας Αθηαίνου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΙΤΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κύριος Χρυσόστομος χοροστάτησε στο παρεκκλήσιο του αγίου Μάμαντος στο Καλό Χωριό.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε και κήρυξε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό αγίου Μάμαντος Τρούλλων.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε και κήρυξε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ στην Ορόκλινη.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε στον ιερό ναό Τιμίου Προδρόμου Δρομολαξιάς.

ΤΡΙΤΗ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε και κήρυξε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης στη Λάρνακα.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό ναό αγίας Παρασκευής Λειβαδιών και χειροτόνησε σε διάκονο τον Θεολόγο Ανδρέα Παπαμάρκου. Την Κυριακή εσπέρας προέστη της αγρυπνίας στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου.

ΤΡΙΤΗ
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη στα Εγκαίνια της Θεολογικής Σχολής της Εκκλησίας της Κύπρου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος αναχώρησε για το Buffalo της Αμερικής για να συμμετάσχει ως εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Κύπρου στο Διάλογο Ορθοδόξων – Αγγλικανών.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΙΤΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κύριος Χρυσόστομος λειτούργησε στον ιερό ναό Αποστόλου Λουκά στην Αραδίππου και χειροτόνησε εις διάκονο τον εκπαιδευτικό Πανίκο Ντουρή.

ΔΕΥΤΕΡΑ
12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος παρέστη στην παρουσίαση του βιβλίου «Μελέτιος Μεταξάκης, ο 13ος Απόστολος» στο Πολιτιστικό Κέντρο της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Κοντού στη Λάρνακα.

ΠΕΜΠΤΗ
15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προήδρευσε του Ιερατικού Συνεδρίου της Ιεράς Μητροπόλεως Κιτίου, με ομιλήτη τον Δρα Σταύρο Φωτίου, Καθηγητή του Πανεπιστημίου Κύπρου με θέμα «Ο Θεός της Εκκλησίας και ο Θεός του κόσμου» στον Μητροπολιτικό ναό Σωτήρος στη Λάρνακα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τα εγκαινία του ιερού ναού αγίου Ελευθερίου στο Συνοικισμό Τσιακκιλερού.

ΣΑΒΒΑΤΟ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αποστόλου Λουκά στην Αραδίππου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτούργησε και κήρυξε στον ιερό ναό αγίου Λαζάρου στη Λάρνακα.

ΤΡΙΤΗ
20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος αναχώρησε με ομάδα ιατρών του Παγκύπριου Συνδέσμου για την Καταπολέμηση της Μάστιγας της Πείνας για ιεραποστολικό ταξίδι στην Ζιμπάμπουε.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

ΠΕΜΠΤΗ
3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Έλαβε μέρος στις έργασίες της Ίερας Συνόδου τής Έκκλησίας τής Κύπρου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε και κήρυξε κατά τήν ακολουθία του έσπερινου στον Ίερό Ναό Άγιου Έλευθερίου, Συνοικισμού Αγίου Έλευθερίου Λατσιών.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτούργησε και κήρυξε στον πανηγυρίζοντα ιερό κοιμητηριακό ναό Άρχαγγέλου Μιχαήλ Κοκκινотριμιθιάς.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε και κήρυξε κατά τήν ακολουθία του έσπερινου στον Ίερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, Συνοικισμού Άνθουπόλεως, και παρέστη σε σύναξη τής κοινότητας Δικώμου.

ΤΡΙΤΗ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτούργησε στην πανηγυρίζουσα ιερά Μονή Κύκκου με τους Μητροπολίτες Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρο και Ταμασοῦ και Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐα, και κήρυξε το θεῖο λόγο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη σε συνεδρία τῆς Π.Ο.Σ.Ε.Η..

ΠΕΜΠΤΗ
10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Μετείχε ἀρχιερατικοῦ συλλειτούργου γιά τα ὀνομαστήρια του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Προήδρευσε τῆς Α΄ Κληροκολαϊκῆς Συνέλευσης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυρηναίας.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χαιρέτησε ἡμερίδα διοργανωθεῖσα ὑπό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυρηναίας.

Το ἑσπέρας χοροστάτησε κατά τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ, ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις του, εἰς τὸν ἱερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα Κοκκινότριμιθιάς.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Πρόεστη Ἀρχιερατικοῦ Συλλειτούργου ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις του, συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐου και τοῦ Θεοφιλεστάτου Χωρεπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου. Τὸ ἑσπέρας δέχθηκε τὰς ευχὰς τοῦ κοινοῦ εἰς τα προσωρινὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως και το βράδυ χοροστάτησε και κήρυξε κατά τὴν ἀγρυπνία τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Γεωργίου Μάμμαρι.

ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε και κήρυξε στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Μάμαντος Συνοικισμοῦ Κοκκινότριμιθιάς.

ΤΡΙΤΗ
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε Ἀγιασμό και τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μουσείου Λαϊκῆς Τέχνης Νίκου Σταμάτη στο Μάμμαρι, χοροστάτησε και κήρυξε στὸν ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τῆς Συναξῆς Πάντων τῶν ἐν Κυρηναίᾳ διαλαμπάντων και τιμωμένων Ἁγίων.

ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε και κήρυξε στὸν ἱερό ναό Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Κοκκινότριμιθιάς.

Τὸ ἑσπέρας τέλεσε ἀγιασμό και μίλησε στην ὀμάδα τῆς ΠΑΕΕΚ Κερύνειας.

ΠΕΜΠΤΗ
17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη σε συνεδρία τῆς Π.Ε.Ε.Θ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργῆσε και κήρυξε στὸν ἱερό Μητροπολιτικό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα Κοκκινότριμιθιάς.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε ἀγιασμό στὸν Δικηγορικό Σύλλογο Λευκωσίας.

- ΠΕΜΠΤΗ**
24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Συναντήθηκε με τόν ύπουργό Παιδείας κ. Κώστα Καδή και συζήτησαν θέματα που άφορούν την ΠΟΣΕΗ.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε άγιασμό στο χώρο του μνημείου προς τιμήν τής Εύφροσύνης Προεστού στον Άγιο Άθανάσιο Λεμεσοῦ.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τήν εξόδιο άκολουθία του άγουμένου Άνδρέα Χαραλάμπους Τριπόφρα, από τόν Άγιο έπίκτητο Κερύνειας. Άκολούθως παρέστη σε συνεδρία τής ΠΕΕΘ στη Λεμεσό.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Λειτουργήσε και κήρυξε στον ιερό Μητροπολιτικό ναό Άποστόλου Βαρνάβα Κοκκινότριμιθιάς και προέστη του έτησιου μνημοσύνου του προκατόχου του κυρού Παύλου. Το έσπέρας χοροστάτησε και κήρυξε κατά τήν άκολουθία του έσπερινού στο πανηγυρίζον παρεκλήσιο άγίου Νεοφύτου στο ίδρυμα Άγιος Νεόφυτος στη Λεμεσό.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Συναντήθηκε με τον Δήμαρχο Καραβά κ. Ίωάννη Παπαϊωάννου και τόν κ. Νικόλα Παπαπέτρου.
- ΤΡΙΤΗ**
29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Παρέστη και μίλησε σε δημοσιογραφική διάσκεψη με την ύπουργό Έργασίας κ. Ζέτα Αίμιλιανίδου, για ζητήματα που άφορούν τήν ΠΟΣΕΗ.
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε άγιασμό στο Κολυμβητήριο Λευκωσίας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

- ΠΕΜΠΤΗ**
1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Ό Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Χρυσόστομος τέλεσε τρισάγιο ύπερ άναπαύσεως του προκατόχου του κυρού Παύλου και τó έσπέρας χοροστάτησε κατά τήν άκολουθία του έσπερινού στον ιερό ναό Ίψωνα.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Μετείχε συνεδρίας τής ΠΕΕΘ στη Χοιροκοιτία.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Χοροστάτησε κατά τήν άκολουθία του Όρθρου, τέλεσε τή Θεία Λειτουργία και κήρυξε τόν θείο λόγο στον ιερό ναό Άγίων Πάντων Μακεδονίτισσας.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Παρέστη και χαιρέτησε εκδήλωση τής Παγκύπριας Όμοσπονδίας Συνδέσμων Εϋημερίας Έλικιωμένων (Π.Ο.Σ.Ε.Η.) προς τιμήν τών ήλικιωμένων στο Προεδρικό Μέγαρο, παρουσία τής κ. Άνδρης Άναστασιάδη.

ΤΡΙΤΗ
6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα Κοκκινότριμιθιάς καί μίλησε πρὸς τοὺς μαθητὲς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων. Τὸ ἑσπέρας παρέστη στὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου πεσόντων Κερυνειωτῶν στὴν Ἐγκωμη.

ΤΕΤΑΡΤΗ
7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε Ἁγιασμό στὸ Ἐπαρχιακὸ Κτηματολογικὸ Γραφεῖο Κερύνειας στὴ Λευκωσία.

ΠΕΜΠΤΗ
8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε Ἁγιασμοὺς σὲ ἐκπαιδευτήρια τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας.

ΣΑΒΒΑΤΟ
10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε ἐγκαίνια ἔκθεσης ἀπολιθωμάτων στὴ Λευκωσία.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τέλεσε τή Θεία Λειτουργία καί κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίου Χαλαλάμπους Συνοικισμοῦ Γερίου. Τὴ μεσημβρία παρέστη καί χαιρέτησε σύναξη τῆς κοινότητος Πανάργων Κυρηνείας. Τὸ ἑσπέρας χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Ἐλικτήτου, παρὰ τὴν κοινότητα Μονῆς Λεμεσοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ
14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συναντήθηκε μὲ τὴν ἐπιτροπὴ τῆς κατεχομένης κοινότητος Ἐλιάς- Καραβᾶ.

ΠΕΜΠΤΗ
15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συναντήθηκε μὲ τὰ Κοινοτικά Συμβούλια τῶν κατεχόμενων κοινοτήτων Λιβερῶν, Πάνω καί Κάτω Δικώμου. Τὸ ἑσπέρας μετέιχε συνεδρίας τῆς ΠΙΕΕΘ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, τέλεσε τή Θεία Λειτουργία καί ἐκήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερό ναὸ Παναγίας Ἐλεούσης Ἄγρου. Ἀκολούθως παρέστη καί χαιρέτησε κοινὴ ἐκδήλωση τοῦ Δήμου Καραβᾶ καί τῆς κοινότητος Ἄγρου.

ΤΡΙΤΗ
20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συναντήθηκε μὲ τὸν κοινοτάρχη Ὁρκας. Παρέστη σε φιλανθρωπικὴ ἐκδήλωση τοῦ παραρτήματος Κερύνειας τοῦ Κυπριακοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΠΕΜΠΤΗ
29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συναντήθηκε με τὴ νέα πρέσβειρα τῶν Η.Π.Α. στὴν Κύπρο κα Kathleen Ann Doherty.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συναντήθηκε με τὸν Καθολικὸ Ἐπίσκοπο Michael Lewis.

ΣΑΒΒΑΤΟ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ἐποδέχθηκε τεμάχιο Τιμίου Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καί μίλησε πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Γερακιῶν.

**ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κύριος Ἀθανάσιος χοροστάτησε κατά τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στό πανηγυρίζον ἱερό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Μάμαντος τῆς ἐνορίας Ἁγίου Ἀντωνίου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Μάμαντος τῆς ὁμώνυμης κοινότητας.
Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία κατά τὴ διάκρια ἀγρυπνίας στὸν προσκυνηματικό ναό Ἁγίου Νεκταρίου Λεμεσοῦ.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ τῆς κοινότητας Ἁγίου Ἰωάννου Πιτσιλιάς.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν ἱερό ναό Παναγίας Χρυσοπολίτισσας Λάρνακας, κατά τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας τέλεσε τό ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Καθηγουμένου τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας Μαχαῖρᾶ, Ἀρχιμ. Ἀρσενίου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Γλυκιώτισσας, κατά τὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου χειροθέτησε σέ πνευματικό τόν Αἰδεσιμώτατο Πρεσβ. Κωνσταντῖνο Παννακοῦ.

ΤΡΙΤΗ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς.

ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ Συνοικισμοῦ Πάνω Πολεμιδιῶν.

ΠΕΜΠΤΗ
17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συμμετέσχε σέ Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο στὴν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλείδιου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς κ.κ. Ἰουστίνου καί συλλειτουργοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος κ. Νικολάου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στό ἱερό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Ξανθίππης τῆς κοινότητας Ἁγίου Ἰωάννη Πιτσιλιάς.

ΠΕΜΠΤΗ
24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὴν ἱερά μονή Παναγίας Ἀμιρούς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Πέρα Πεδίου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κύριος Ἀθανάσιος τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννη Λαμπαδιστῆ τῆς κοινότητος Πελενδρίου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίων Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας τῆς κοινότητος Ξυλοτύμπου. Τὸ βράδυ τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία κατὰ τὴ διάρκεια ἀγρυπνίας μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς μνήμης τῶν ἐν Λεμεσῷ διαλαμψάντων Ἁγίων.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς) μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς μνήμης τῶν ἐν Λεμεσῷ διαλαμψάντων Ἁγίων.

ΤΡΙΤΗ
13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Θεράποντος τῆς ὁμώνυμης κοινότητος.

ΣΑΒΒΑΤΟ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὴν ἱερά μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἡρακλειδίου παρά τὴν κοινότητα Πολιτικοῦ.

Χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀποστόλου Λουκά, Ἁγίας Μαρίας καὶ Ἁγίου Θύρσου στὸν Συνοικισμό Ἁγίου Ἀθανασίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀποστόλου Λουκά Κολοσσίου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΟΡΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος παρέστησαν συμπροσευχόμενοι κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα καθεδρικό ναό τοῦ Ἁγίου Μάμαντος στὴν κατεχόμενη Μόρφου, προΐσταμένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας κ. Νικολάου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτούργησε μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας κ. Νικόλαο καὶ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Καρπασίας κ. Χριστοφόρο κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία στὸν πανηγυρίζοντα καθεδρικό ναό τοῦ Ἁγίου Μάμαντος στὴν κατεχόμενη Μόρφου.

- ΤΕΤΑΡΤΗ**
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Μάμαντος στὸν πανηγυρίζοντα καθεδρικό ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάμαντος στὴν κατεχόμενη Μόρφου.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία, κήρυξε τὸν θεῖο λόγο καὶ προέστη τοῦ ἔτησιου μνημοσύνου τῆς ἀείμνηστης μητέρας του Μηλιάς Μασούρα στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου στὸν ὁμώνυμο Συνοικισμό Λατισίων.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τοῦ Ἄρακος στὰ Λαγουδερά.
- ΤΡΙΤΗ**
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ Παναγίας τοῦ Ἄρακος στὰ Λαγουδερά.
- ΤΡΙΤΗ**
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Τέλεσε τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Γεωργίου Μιχαήλ, ἱεροψάλτου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ στὸ Μένικο.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν ἱερὸ ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸν Συνοικισμό Ἀνθούπολης, ὅπου καθιερώθηκε πανηγύρις τῶν ἐκτοπισθέντων κατοίκων τῆς κατεχόμενης κοινότητας Κάτω Ζώδειας.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Ἀγιασμάτι στὴν Πλατανιστάσα.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικήτα στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο ἱερὸ ναὸ στὸν Συνοικισμό Λατισίων, ὅπου καθιερώθηκε πανηγύρις τῶν ἐκτοπισθέντων κατοίκων τῆς κατεχόμενης κοινότητας Νικήτα (Μόρφου).
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Αὐξιβίου στὴν κοινότητα Ἄστρομερίτου.
- ΠΕΜΠΤΗ**
17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Αὐξιβίου στὴν κοινότητα Ἄστρομερίτου.
- 18-25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**
- Μετέβη στὴν Ἑλλάδα γιὰ προσκυνηματικούς λόγους καὶ ἰατρικές ἐξετάσεις.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
- Τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ καὶ τῶν Θυρανοξίων τοῦ νεόδμητου ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας «Ἀπολυτρώσεως τῶν ἐξηρημένων» στὴν κοινότητα Καναβίων καὶ στὴ συνέχεια προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

ΤΡΙΤΗ
29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συμμετέσχε στην 1η Συνάντηση (για τὸ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 2015-2016) τοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου, μὲ εἰσηγητὴ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Κυπριανὸ Μηλιδῶνη, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα, «Ἰουδαϊσμός καὶ Ραββινισμός, χθὲς καὶ σήμερα».

ΤΕΤΑΡΤΗ
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη τῆς πανηγυρικῆς ἀγρυπνίας, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Σκέπης, τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸ ἱερὸ ἡσυχαστήριο τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, στὴ Σκουριώτισσα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΟΡΦΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015**

ΠΕΜΠΤΗ
1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ στὴν κοινότητα Μενίκου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ στὴν κοινότητα Μενίκου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὸν πανηγυρίζοντα ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ στὴν κοινότητα Μενίκου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ παρὰ τὴν κοινότητα Καλοπαναγιώτη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ παρὰ τὴν κοινότητα Καλοπαναγιώτη.

ΤΕΤΑΡΤΗ
7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος τοῦ ἐν τῷ Αὐλῶνι τῆς Σολίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸν ἱερὸ ναὸ Παναγίας στὴν κοινότητα Μενίκου.

ΠΕΜΠΤΗ
8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη τῆς Ἀκολουθίας τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο στὸ πανηγυρίζον ἱερὸ παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας στὸ Γυμνάσιο καὶ Λύκειο Σολέας στὴν Εὐρύχου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Αὐξιβίου στὴν κοινότητα Ἀστρομερίτη, κήρυξε τὸν θεῖο λόγο καὶ τέλεσε δέηση γιὰ τὴν ἀνεύρεση τῶν ἀγνοουμένων τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς τοῦ 1974 καὶ γιὰ σύντμηση τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας καὶ ἐπιστροφή τῶν προσφύγων στίς ἐστίες τους. Στὴ συνέχεια, συμμετέσχε στὴν 35ῃ Ἀντικατοχικῇ Ἐκδήλωσῃ-Πορεία τοῦ Δήμου Μόρφου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε την ακολουθία του Άγιασμού στο Ίερό Ήσυχαστήριο του Όσιου Σεραφείμ του Σαρώφ στη Σκουριώτισσα και ελόγησε την ξναρξη τής «Πορείας στα βήματα των άγιων Άποστόλων».

ΣΑΒΒΑΤΟ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την Άκολουθία του πανηγυρικού Έσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό του Άποστόλου Λουκά στην κοινότητα Όρουνας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό του Άποστόλου Λουκά στην κοινότητα Όρουνας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη τής ύποδοξης τής ιερᾶς εικόνας τής βαπτίσεως του άγιου Ήρακλειδίου από τους άποστόλους Παῦλο, Βαρνάβα και Μάρκο στην ιερά μονή Άγιου Ίωάννου του Λαμπαδιστου στον Καλοπαναγιώτη, και στη συνέχεια τής Άκολουθίας του Παρακλητικού Κανόνος και των Χαιρετιστηρίων Οϊκων του άγιου Ήρακλειδίου, και άπηύθυνε πατρικούς λόγους στους παρισταμένους και σε όσους εϊχαν διοργανώσει και μετάσχει στη λιτανεία, «Πορεία στα βήματα των άγιων Άποστόλων».

ΤΡΙΤΗ
20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την Άκολουθία του πανηγυρικού Έσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό των Όσιων Βαρνάβα και Ίλαρίωνος στην κοινότητα Περιστερώνας (Μόρφου).

ΤΕΤΑΡΤΗ
21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό των Όσιων Βαρνάβα και Ίλαρίωνος στην κοινότητα Περιστερώνας (Μόρφου).

ΠΕΜΠΤΗ 22-29
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Μετέβη στην Τρίπολη του Λιβάνου για σειρά όμιλιών, κατόπιν προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριπόλεως κ. Έφραίμ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη τής έξοδίου Άκολουθίας τής άείμνηστης άδελφής του, Στέλλας Άντωνίου, στον ιερό ναό Άγιου Έλευθερίου, στον Συνοικισμό Λατσιών.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συμετέσχε στη 2η Συνάντηση (για το άκαδημαϊκό έτος 2015-2016) του Έπιμορφωτικού Σεμιναρίου Κλήρου τής Ίερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου, με θέμα, «Τό διαζύγιο», με εισηγήτρια τη Δρα ψυχίατρο, κ. Άγάθη Βαλανίδου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τό έννεαήμερο μνημόσυνο τής μακαριστής άδελφής του, Στέλλας Άντωνίου, στην ιερά μονή Άγιου Νικολάου παρά την Όρούνα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος τέλεσε αγιασμό στην 7η Ταξιαρχία Πεζικού στο στρατόπεδο Μόδεστου Παντελή στο Λιοπέτρι.

- ΤΕΤΑΡΤΗ**
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Παρέστη στην αλλαγή Διοικητή της 7ης Ταξιαρχίας Πεζικού στο στρατόπεδο Δημητράκη Χριστοδούλου στη Σωτήρα.
- ΠΕΜΠΤΗ**
3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Έλαβε μέρος στις εργασίες της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ στο Φρέναρος.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό ναό Αγίου Προκοπίου στο Μετόχι Κύκκου και κήρυξε τον θείο λόγο.
- ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ**
7-9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Μετέβη στα Τίρανα –Αλβανίας για να συμμετάσχει στο Συνέδριο του Sant Egidio.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τους Αγιασμούς για την έναρξη της Νέας Σχολικής Χρονιάς στο Λύκειο, Γυμνάσιο και Τεχνική Σχολή Παραλιμνίου .
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην κατεχόμενη κωμόπολη Λευκονοίκου επαρχίας Αμμοχώστου. Μετέβη στην Ρώμη –Ιταλίας για να συμμετάσχει στις εργασίες του Μικτού Διαλόγου Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ Τέλεσε τον Αγιασμό για την έναρξη της Νέας Σχολικής Χρονιάς στην Τεχνική Σχολή Αυγόρου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος τέλεσε αγιασμό στην 7η Ταξιαρχία Πεζικού στο στρατόπεδο Μόδεστου Παντελή στο Λιοπέτρι.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μόνη Αγίου Κενδέου στο χωριό Αυγόρου.
- ΤΡΙΤΗ**
6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μόνη Αγίου Κενδέου στο χωριό Αυγόρου.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Παρέστη στην έναρξη του Μεσαιωνικού Φεστιβάλ στην Αγία Νάπα.

- ΚΥΡΙΑΚΗ**
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον ιερό Ναό Αγίων Πάντων Δερύνειας .
- ΠΕΜΠΤΗ**
15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Παρέστη στην τελετή έναρξης του 5ου κύκλου Διαλέξεων του Σαλαμίνιου Ελεύθερου Πανεπιστημίου Αμμοχώστου.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τα Θυρανοίξια στο παρεκκλήσιο Αγίου Αναστασίου στο Παραλίμι.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Εξορινού, στην εντός των τειχών πόλη της Αμμοχώστου.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΔΕΥΤΕΡΑ**
23 - 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Μετάβαση στην Αγία Πετρούπολη για εγκαίνια Ελληνικής Εκκλησίας.
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Προέστη της Δοξολογίας για την Εθνική Επέτειο στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου. Την Κυβέρνηση εκπροσώπησε ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ιωάνης Νικολάου και τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε η Διευθύντρια Γυμνάσιου Παραλιμνίου κ. Σοφία Ιωάννου.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τα εγκαίνια του εξωκκλησίου των Αγίων Αρσενίου και Παΐσιου στην Αγία Νάπα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΘΗΛΛΥΡΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

- ΤΡΙΤΗ**
3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου παρέστη στή συνεδρία τής Ίερās Συνόδου στήν Ίερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου. Τό απόγευμα δέχθηκε τόν Ύπαρχηγό του Γ.Ε.Ε.Φ. Άντιστράτηγο Άντρέα Παπαπαύλου.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Χοροστάτησε κατά τήν άκολουθία του έσπερινου στήν πανηγυρίζουσα ιερά Μονή τής Παναγίας του Κύκκου.
- ΤΡΙΤΗ**
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Συλλειτουργήσε μέ τούς Μητροπολίτες Κυρηνείας Χρυσόστομο καί Ταμασού Ήσαία στήν πανηγυρίζουσα ιερά Μονή τής Παναγίας του Κύκκου.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό του άγίου Προκοπίου στο Μετόχιο τής ιεράς Μονής τής Παναγίας του Κύκκου στή Λευκωσία.
- ΤΡΙΤΗ**
29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό άγίου Κυριακού στον Κάμπο.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΤΡΙΤΗ
6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου δέχτηκε σε συνάντηση τόν κ. Στέφανο Στεφάνου, πρώην Κυβερνητικό Ἐκπρόσωπο καί τήν ἴδια ἡμέρα τέλεσε τά ἐγκαίνια ἐκθέσεως ζωγραφικῆς τῆς κ. Σίλιας Φιλίππου στήν Γκαλερύ «Κ».

ΔΕΥΤΕΡΑ
12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Δέχτηκε σε συνάντηση τον Πρέσβη τῆς Κούβας κ. Arami Fuente.

ΣΑΒΒΑΤΟ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε ἀγιασμό στό Πανεπιστήμιο Λευκωσίας ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ προγράμματος Θεολογίας καί Πολιτισμοῦ.
Ἄργότερα τέλεσε τήν κηδεΐα τοῦ Γεωργίου Οἰκονομίδη, ἀγνοουμένου ἀπό τῆ Βώνη στόν ἱερό ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος στόν Συνοικισμό Ἀνθούπολης.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΗΣΑΪΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασοῦ καί Ορεινῆς κ. Ησαΐας λειτούργησε στον ἱερό ναό της Παναγίας στο Παλαιχώρι καί κήρυξε τον θεῖο λόγο. Κατά τῆ διάρκεια της Θεΐας Λειτουργΐας χειροτόνησε σε Διάκονο τον κ. Χρῖστο Τσιοβάνου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά τῆν ακολουθΐα του πανηγυρικοῦ εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό της Παναγίας στην Αγκοκηπΐα καί κήρυξε τον θεῖο λόγο.

ΤΡΙΤΗ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργῆσε με τους Πανιερωτάτους Μητροπολίτες Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρο καί Κυρηναΐας κ. Χρυσόστομο στην πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή της Παναγίας του Κύκκου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Το εσπέρας χοροστάτησε με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο καί τον Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Νεαπόλεως κ. Πορφύριο, κατά τῆν ακολουθΐα του εσπερινού για τῆν εορτή του Οσίου Ησαΐου στον ἱερό ναό των Ἀγίων Ανδρονίκου καί Αθανασίας στο Τσέρι.
Μετά το τέλος του εσπερινού παρέστη στα ἐγκαίνια της πλατεΐας Ἀγίων Ανδρονίκου καί Αθανασίας του Δήμου Τσερίου καί τέλεσε τον Ἀγιασμό.

ΠΕΜΠΤΗ
10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργῆσε με τους Πανιερωτάτους Μητροπολίτες Βόστρων κ. Τιμόθεο, Κορίνθου κ. Διονύσιο καί Κυρηναΐας κ. Χρυσόστομο καί τον Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Αμαθούντος κ. Νικόλαο στον Καθεδρικό Ναό του Ἀγίου Νικολάου στο Ἐπισκοπεῖο.

ΠΕΜΠΤΗ
10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Μετά τη Θεία Λειτουργία δέχθηκε τις ευχές του Κλήρου και του Λαού στο Συνοδικό της Μητροπόλεως με την ευκαιρία των ονομαστηρίων του. Με την ίδια ευκαιρία ευχήθηκαν στον Πανιερώτατο με συγχαρητήρια γράμματά τους, Αρχιερείς, τόσο από την Κύπρο όσο και από το εξωτερικό, πολιτειακοί και στρατιωτικοί άρχοντες και πλήθος κόσμου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργήσε με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κυρηναίας κ. Χρυσόστομο και άλλους Αρχιερείς στον Μητροπολιτικό Ναό του Αποστόλου Βαρνάβα στην Κοκκινότριμιθιά.

ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό του Τιμίου Σταυρού στα Λεύκαρα και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΤΡΙΤΗ
15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Επισκέφθηκε το Γυμνάσιο «Ολύμπιον» και τέλεσε τον Αγιασμό με την ευκαιρία της έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς.

ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συγχοροστάτησε με το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνο κατά την ακολουθία του πανηγυρικού εσπερινού στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Αγίου Ηρακλείδιου.

ΠΕΜΠΤΗ
17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη σε εκδήλωση για τα «Α΄ Ηρακλείδια» που έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων των Κοινοτικών Συμβουλίων Δευτεράς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Δέχθηκε επίσκεψη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου.

Το εσπέρας υποδέχθηκε στον περίβολο του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Νικολάου στο Επισκοπεϊό τους ποδηλάτες του ποδηλατικού ομίλου της Μητροπόλεως «Άγιος Μνάσων», που έλαβαν μέρος στην ποδηλατική διαδρομή «η ευαγγελική πορεία των Αποστόλου Παύλου, Βαρνάβα και Μάρκου και του Αγίου Ηρακλείδιου».

ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη και κήρυξε την έναρξη των εργασιών της Ημερίδας με θέμα «Η τοπική Εκκλησία της Ταμασού: οι απαρχές και η ζωή της κατά τους πρώτους αιώνες», που πραγματοποιήθηκε στο Συνοδικό της Μητροπόλεως με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για τα «Α΄ Ηρακλείδια».

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό ναό του Αγίου Θεοδώρου στο Πολιτικό και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Είχε συνάντηση με τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Σωκράτη Χάσικο.

21 -28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2015

Με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. Γρηγορίου μετέβη εις Αγγλίαν κομίζοντας προς προσκύνηση τεμάχια των ιερών λειψάνων των Αγίων Ιερομάρτυρος Ηρακλείδιου, Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως του Ιατρού και Σεραφείμ του Σάρωφ.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη Αγρυπνίας στον ιερό ναό του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στο Μάρκεϊτ Αγγλίας.

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό ναό του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στο Μάρκεϊτ Αγγλίας και κήρυξε τον θείο λόγο.

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Εσπερινού στον ιερό ναό του Αποστόλου Λουκά στο Μπέρμιγχαμ Αγγλίας και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό ναό του Αποστόλου Λουκά στο Μπέρμιγχαμ της Αγγλίας και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΗΣΑΪΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού των εγκαινίων του παρεκκλησίου του Αγίου Κουρνούτου στην Αγροκηπιά και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τα εγκαινία του παρεκκλησίου του Αγίου Κουρνούτου στην Αγροκηπιά και στη συνέχεια τέλεσε τη Θεία Λειτουργία.

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό του Αγίου Θεοδώρου στο Πολιτικό και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη στην παρουσίαση του βιβλίου του Παναγιώτη Χάμπα «Αντίσταση τώρα! Αλλιώς...» στην αίθουσα εκδηλώσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου Αρεδιού και απηύθυνε χαιρετισμό.

ΠΕΜΠΤΗ
15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Είχε συνάντηση με τον Υπατό Αρμυστή της Μεγάλης Βρετανίας στην Κύπρο.

Παρέστη σε εκδήλωση που διοργάνωσε το ίδρυμα «Κυπροπαίδεια» σε συνεργασία με την Ένωση Γλωσσολόγων Κύπρου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό του Αποστόλου Λουκά στο Παλαιχώρι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη στην τελετή βράβευσης αθλητών της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Ποδηλασίας που έγινε στο Ολυμπιακό Μέγαρο στη Λευκωσία.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου στην Πάνω Δευτερά και κήρυξε τον θείο λόγο.

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Εσπερινού στο πανηγυρίζον παρεκκλήσιο του Αγίου Δημητρίου στο Γούρρι.

ΤΡΙΤΗ
27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη σε εκδήλωση για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 που έγινε στο Σωματείο «Παντελής Κατελάρης» στο Επισκοπεϊό.

ΤΕΤΑΡΤΗ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη της Δοξολογίας για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 στον ιερό ναό του Αποστόλου Λουκά στο Παλαιχώρι. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο κ. Στέλιος Καραολής, Διευθυντής του Β' Περιφερειακού Γυμνασίου Λευκωσίας. Στη συνέχεια δέχτηκε τον χαιρετισμό της παρέλασης των μαθητών των Σχολείων της Περιοχής και άλλων Οργανωμένων Συνόλων.

ΠΕΜΠΤΗ
29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Παρέστη στην τελετή των εγκαινίων του Κέντρου Εξυπηρέτησης του Αγρότη στη Δευτερά και τέλεσε τον Αγιασμό.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό του Αγίου Θεράποντος στον Λυθροδόντα και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό των Αγίων Αναργύρων στους Αγίους Βαβατσίνας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κύριος Βαρνάβας χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Μάμαντος Ἀλαμινού.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στόν Ἱερό Ναό Ἀποστόλου Φιλίππου Συνοικισμοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Λατσιῶν καί κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ-ΤΡΙΤΗ
7-8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Παναγίας Σκαρίνου.

Προέστη ἀγρυπνίας, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλιοῦ τῆς Θεοτόκου, στό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στή Μοσφιλωτή.

ΣΑΒΒΑΤΟ
12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἐπιφανίου Ἀλεθρικοῦ καί κήρυξε τόν θείο λόγο. Κατά τή διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τόν διάκονο Χαράλαμπος Χαραλάμπος.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στή Μοσφιλωτή. Τό εσπέρας, χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Τιμίου Σταυροῦ Ἄνω Λευκάρων.

ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἐπιφανίου Ὀλυμπίων καί κήρυξε τόν θείο λόγο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ἑσπερινού στον Ἱερό Ναό Ἁγίου Μοδέστου Κοφίνου (πανήγυρις Ὁσίου Αναστασίου Περιστερωνοπηγῆς).

ΣΑΒΒΑΤΟ
19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ἑσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίων Αὐξεντίου καί Εὐσταθίου Συνοικισμού Ζήνωνος Λάρνακας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργῆσε στον Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἐπιφανίου Ὀλυμπίων καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο. Κατά τή διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας χειροτόνησε σέ πρεσβύτερο τόν διάκονο Κυπριανό Ἀθανασίου.

ΤΡΙΤΗ
22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργῆσε στον πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Φωκά Ἀθηαίνου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

Τό ἑσπέρας, χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ἑσπερινού στον Ἱερό Ναό Ἁγίου Φωκά Ἀθηαίνου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ἑσπερινού στήν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Ἁγίας Θέκλης Μοσφιλωτῆς.

ΠΕΜΠΤΗ
24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργῆσε στήν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Ἁγίας Θέκλης Μοσφιλωτῆς καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργῆσε μέ τόν Σεβασμιώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Λύδδης κ. Δημήτριο στον Πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως στά Ἱεροσόλυμα.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συμμετείχε σέ Ἀρχιερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' στον Πανίερο Ναό τῆς Ἀναστάσεως στά Ἱεροσόλυμα, μέ τήν εὐκαιρία τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (π. ἡμ.).

ΤΕΤΑΡΤΗ
30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργῆσε μέ ἄλλους Ἀρχιερεῖς στον Ἅγιο Γολγοθά στα Ἱεροσόλυμα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κύριος Βαρνάβας λειτουργῆσε στό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στή Μοσφιλωτή.

ΠΕΜΠΤΗ
8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Ἑσπερινού στον πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίων Ἀνδρονίκου καί Ἀθανασίας Ἰδαλίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργῆσε στον Ἱερό Ναό Τιμίου Σταυροῦ Ἄνω Λευκάρων καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργῆσε στον Ἱερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Κόρνου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἀρτεμίου (Πολιούχου Ἁγίου τῆς κατεχόμενης Ἀφάνειας), παρά τῆ Βιομηχανικῆ Περιοχῇ Ἴδαλίου (δρόμος πρός Ποταμίά).

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στόν Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Εὐαγγελιστρίας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.
Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου Ἀναφωτίας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου Παραλμνίου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΤΡΙΤΗ-ΤΕΤΑΡΤΗ
27-28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη ἀγρυπνίας, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ἐλευθερώτριας, στό πανηγυρίζον παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας Ἐλευθερώτριας καί τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στή Μοσφιλωτή. Προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπί τῆ ἑορτῆ τῆς ἔθνικῆς ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Ἐπιφανίου Ὀλυμπίων. Τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Ἐπαρχος Λευκωσίας κ. Μάριος Παναγίδης.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος χοροστάτησε τό ἑσπέρας στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Μάμαντος Λακατάμειας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργήσε μέ τόν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Μόρφου κ. Νεόφυτον καί τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαον στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Μάμαντος στήν κατεχόμενη πόλη τῆς Μόρφου.

ΠΕΜΠΤΗ
3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Πολυδώρου Καϊμακλίου καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε τό ἑσπέρας στήν πανηγυρίζουσα ἱερά μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στόν Ἀναλύνοντα καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε, γιά πρώτη φορά μετά τό 1974, στόν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Αἰγιαλούςσης καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε τό ἑσπέρας στόν ἱερό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα (Καμάρες) Λάρνακας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

ΤΡΙΤΗ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Μακεδοντίσσης καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό ναό Ἁγίου Μάμαντος Λακατάμειας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ Στροβόλου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Στὰ πλαίσια τῶν ἐργασιῶν τῆς Ζ' Διορθοδόξου Συναντήσεως Δικτύου Πρωτοβουλιῶν Μελέτης Θρησκευῶν καὶ Καταστροφικῶν Λατρειῶν συμμετεῖχε σὲ ἀρχιερατικό συλλεῖτουργο στὸν ἱερό ναό Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὴν Λιουμπλιάνα Σλοβενίας.

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου λειτουργήσε στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Αὐξεντίου στὴν Κώμη Κεπήρ Καρπασίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Ἀντωνίου Λευκωσίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Φιλίππου Λατσιῶν καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015**

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος λειτουργήσε στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Μηνᾶ Γερίου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Συμμετέσχε στὶς ἐργασίες τῆς Ε' Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξης Διάσκεψης, μαζί με τὸν Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο, πού πραγματοποιήθηκε στο Σαμπεζύ ἀπὸ τὶς 10 ἕως καὶ τὶς 17 Ὀκτωβρίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Ἀρσενίου Λευκωσίας καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε, γιὰ πρώτη φορά μετὰ τὸ 1974, στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Γεωργίου Τρικώμου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, λειτουργήσε, γιὰ πρώτη φορά μετὰ τὸ 1974, στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Δημητρίου Λεοναρίσου καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Δημητρίου Ἀκροπόλεως στὴ Λευκωσία καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αρσινόης κ. Νεκτάριος χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό του Αγίου Μάμαντος στην Περιστερώνα.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτούργησε με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό του Αγίου Μάμαντος στην Περιστερώνα.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτούργησε με τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο στον ιερό Ναό του Αποστόλου Ανδρέου Πόλεως Χρυσοχούς.

ΤΡΙΤΗ
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε στον ιερό Ναό του Αποστόλου Ανδρέου Πόλεως Χρυσοχούς και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό του Τιμίου Σταυρού στο Φοινί και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε στον ιερό Ναό του Τιμίου Σταυρού της Ψώκας και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε στον ιερό Ναό του Αποστόλου Βαρνάβα στη Μεσόγη και προέστη του εθνικού μνημοσύνου των ηρώων της Κοινότητας.

ΤΕΤΑΡΤΗ
23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό της Αγίας Θέκλας στη Λάρνακα και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Πρασειό της Αυδήμου και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε στον ιερό Ναό της Παναγίας της Ευαγγελιστρίας στον Κάθηκα και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτούργησε με τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο και άλλους Αρχιερείς στην πανηγυρίζουσα ιερά Μονή του Αγίου Νεοφύτου.

ΤΡΙΤΗ
29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργησε στον πανηγυρίζοντα ιερό του Αγίου Κυριακού στο Κίτι και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΠΕΜΠΤΗ
1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αρσινόης κ. Νεκτάριος χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον ιερό Ναό των Αγίων Παύλου και Βαρνάβα στην Πάφο και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΠΕΜΠΤΗ
8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στο πανηγυρίζον εξωκλήσιο των Αγίων Ανδρονίκου και Αθανασίας στο Σκούλλη και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Κισσόνεργα και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό του Αποστόλου Λουκά στα Κούκλια και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής στη Γεροσκίπου και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στο πανηγυρίζον παρεκκλήσιο του Αγίου Γερασίμου στο Νοσοκομείο Πόλεως Χρυσοχούς και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στην ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου Κοντού στη Λάρνακα.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον ιερό Ναό της Αγίας Μαρίας στην Αναρίτα και προέστη του εθνικού μνημοσύνου των ηρώων της Κοινότητας. Το εσπέρας χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου στη Φύτη και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΔΕΥΤΕΡΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Λειτουργήσε στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου στην Πάφο και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΣΑΒΒΑΤΟ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων στην Πάφο και κήρυξε τον θείο λόγο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015**

ΤΡΙΤΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ό Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Άμαθοΰντος κύριος Νικόλαος χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία του έσπερινού στον πανηγυρίζοντα ι.ναό Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ι. ναό Αγίου Μάμαντος Τραχωνίου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία του έσπερινού στην πανηγυρίζουσα ι.μονή Άρχαγγέλου Μιχαήλ Μοναγρίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ι. ναό Άρχαγγέλου Μιχαήλ τής κοινότητας Αγ. Ίωάννη Πιτσιλιάς.

- ΔΕΥΤΕΡΑ**
7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Χοροστάτησε κατά την ακολουθία του έσπερινού στον πανηγυρίζοντα μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής.
- ΤΡΙΤΗ**
8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ι. ναό Παναγίας Ίαματικής Άρακαπᾶ.
- ΤΕΤΑΡΤΗ**
9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Συμμετέσχε σέ Ἀρχιερατικό Συλλειτουργο στον ι.ναό Ἁγίου Νικολάου τῆς κοινότητας Ἐπισκοπείου, μέ τήν εὐκαιρία τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ καί Ὀρεινῆς κ.κ.Ἡσαΐα.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Συμμετέσχε σέ Ἀρχιερατικό Συλλειτουργο στον ἱερό ναό Ἁπ. Βαρνάβα Κοκκινотριμιθιάς, μέ τήν εὐκαιρία τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηναίας κ.κ.Χρυσοστόμου.
Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ έσπερινού στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ Ἀκρωτηρίου.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ Ἀκρωτηρίου.
- ΠΕΜΠΤΗ**
17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Συμμετέσχε σέ Ἀρχιερατικό Συλλειτουργο στήν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου μετά τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ.κ.Ἀθανασίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς κ.κ.Ἰουστίνου.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**
18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ παρεκκλησίου Ἁγίου Εὐσταθίου τῆς κοινότητας Πραστειοῦ Κελλακίου
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον ἱερό ναό Ἁγίου Ἐλευθερίου.
- ΤΡΙΤΗ**
22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ έσπερινού στοῦ ἱερό παρεκκλήσιο τοῦ Τιμίου Προδρόμου Πολεμιδιῶν.
- ΣΑΒΒΑΤΟ**
26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς κοινότητας Πέρα Πεδίου.
- ΚΥΡΙΑΚΗ**
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον ἱερό ναό Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Διερώνας.
Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ έσπερινού στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Νεοφύτου, Συνοικισμοῦ Μακαρίου Γ΄.
- ΔΕΥΤΕΡΑ**
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015 Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Νεοφύτου, Συνοικισμοῦ Μακαρίου Γ΄.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΣΑΒΒΑΤΟ
3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κύριος Νικόλαος χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία τοῦ έσπερινού στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Ἁγίου Ἰωάννη Λαμπαδιστῆ τῆς κοινότητας Πελενδρίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ιερό ναό Ἁγίου Νικολάου Κ. Πολεμιδιῶν. Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στό πανηγυρίζον παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἐρμογένους στήν Ἐπισκοπή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἁγίων Ἀνδρονίκου καί Ἀθανασίας.

Τό βράδυ συλλειτουργήσε μετά τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ.κ. Ἀθανασίου κατά τή διάρκεια ἀγρυπνίας στόν μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης (Καθολικῆς), ἡ ὁποία τελέστηκε μέ τήν εὐκαιρία τῆς μνήμης τῶν ἐν Λεμεσῷ διαλαμψάντων Ἁγίων.

ΚΥΡΙΑΚΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ιερό ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τῆς κοινότητας Λιμνατίου.

ΤΕΤΑΡΤΗ
14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἁγίου Θεράποντος τῆς ὁμώνυμης κοινότητας.

ΣΑΒΒΑΤΟ
17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἀποστόλου Λουκά Κολοσσίου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἀποστόλου Λουκά, Ἁγίας Μαρίας καί Ἁγίου Θύρσου στόν Συνοικισμό Ἁγίου Ἀθανασίου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί Ἁγίου Ἀρτεμίου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στό πανηγυρίζον παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Γερασίμου Ἰορδανίτου καί Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνία στήν κοινότητα Ἁγροῦ.

ΠΕΜΠΤΗ
22 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τήν ἀρχαία Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου στόν ιερό ναό Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν ιερό ναό Ἀποστόλου Βαρνάβα Συνοικισμοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἁγίου Δημητρίου Παραλιμνίου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα ιερό ναό Ἁγίου Δημητρίου τῆς κοινότητας Βάσας Κελλακίου.

ΤΡΙΤΗ
27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ στόν Καθεδρικό ναό Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στόν Καθεδρικό ναό Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καί ἀκολούθως προέστη τῆς Δοξολογίας μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τοῦ ἔπους τοῦ 1940.

ΠΕΜΠΤΗ
29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Χοροστάτησε κατά τήν ακολουθία του ἑσπερινού στον ἱερό ναό Ἁγίου Θεράποντος τῆς κοινότητας Λυθροδόνα.

ΣΑΒΒΑΤΟ
31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον ἱερό ναό Ἀποστόλου Φιλίππου Λατσιών.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΗΔΡΑΣ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΧΑΙΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Ἐπίσκοπος Λήδρας καί Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Μαχαιρά κύριος Ἐπιφάνιος κατά τούς μήνες Σεπτέμβριο καί Ὀκτώβριο 2015 λειτούργησε ἡ καί χοροστάτησε σ' ὅλες τίς ἱερᾶς ἀκολουθίες στό καθολικό τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρά.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΧΥΤΡΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Προέστη ἀγρυπνίας στο καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Αγ. Νεοφύτου.

ΚΥΡΙΑΚΗ
27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συγχοροστάτησε κατά τον πανηγυρικό ἑσπερινό με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο στο καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Αγίου Νεοφύτου.

ΔΕΥΤΕΡΑ
28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Συλλειτουργῆσε στο καθολικό τῆς πανηγυρίζουσας Ἱερᾶς Μονῆς Αγίου Νεοφύτου με τον Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο Β', τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεώργιο, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορωνείας κ. Παντελεῖμονα καὶ τον Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀρσινόης κ. Νεκτάριο.

Ὁ Θεοφιλέστατος καθ' ὅλες τίς λοιπές Κυριακές καὶ τίς μεγάλες εορτές του Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου χοροστάτησε ἡ καὶ λειτούργησε στην Ἱερά Μονή Αγίου Νεοφύτου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

ΚΥΡΙΑΚΗ
1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος τέλεσε τῆ Θεία Λειτουργία στην Ἱερά Μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στον Αναλύνοντα. Το ἑσπέρας προέστη του ἑσπερινού του Αγίου Μάμαντος καὶ κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Αγίου Μάμαντος στη Λακατάμεια.

ΤΕΤΑΡΤΗ
2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Λαμπαδιστού στο Πελένδρι στη Λεμεσό.

ΣΑΒΒΑΤΟ
5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος προέστη του εσπερινού στον πανηγυρίζοντα ιερό ναό Αρχαγγέλου Μιχαήλ στα Λατσία .

ΚΥΡΙΑΚΗ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στην ιερό ναό Παναγίας Ευαγγελίστριας στο κατεχόμενο Γερόλακκο.

ΚΥΡΙΑΚΗ
20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου στο Maasmechelen στο Βέλγιο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015**

ΚΥΡΙΑΚΗ
04 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο ιερό Ναό Παναγίας Ευαγγελισμού στην Αμβέρσα στο Βέλγιο.

ΤΕΤΑΡΤΗ
11 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος συλλειτούργησε με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βελγίου Κάτω Χωρών και Λουξεμβούργου κ. Αθηνάγορα στο Μητροπολιτικό ιερό Ναό των Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε εθνική δοξολογία για την 25η επέτειο ανακήρυξης της Κυπριακής Δημοκρατίας που διοργάνωσε η πρεσβεία της Κυπριακής Δημοκρατίας στο Βασίλειο του Βελγίου.

ΣΑΒΒΑΤΟ
18 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στην ιερό ναό Αγίου Αρτεμίου στην κατεχόμενη Αφάνεια.

ΚΥΡΙΑΚΗ
25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον ιερό ναό Αγίας Μαρίας στο Schaerbeek στο Βέλγιο.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ **ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015**

Ο Θεοφιλέστατος Έπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος κατά τούς μήνες Σεπτέμβριον και Οκτώβριον 2015 είτε χοροστάτησε είτε λειτούργησε και κήρυξε σέ ναούς τής Αρχιεπισκοπής και άλλαχού.

Δέχθηκε επισκέπτες, κληρικούς και λαϊκούς, με τούς όποιους είχε συνεργασία. Ός Έπίσκοπος τής Ίερās Αρχιεπισκοπής εκπροσώπησε τήν Α.Μ. τόν Αρχιεπίσκοπο Κύπρου σέ διάφορες έκδηλώσεις, έκκλησιαστικές, εκπαιδευτικές και πολιτιστικές, όπου, αναλόγως, μίλησε ή

ἀνέγνωσε Χαιρετισμό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἀπό τῆς 9 ἕως 12 Σεπτεμβρίου 2015 μετέβη εἰς Ἰταλίαν, ὅπου μετέσχε στό 23ο Συνέδριο Ὁρθόδοξης Πνευματικότητας, στή Μονή τοῦ Bose, μέ εἰσήγηση, ἡ ὁποία εἶχε θέμα: «Χριστιανική ἀγάπη καί ἔλεος στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας».

Ἀπό τῆς 17 ἕως 21 Σεπτεμβρίου τέλεσε Ἁγιασμούς, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἔναρξης τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς, στό Παιδαγωγικό Ἰνστιτούτο καί σέ ἄλλα ἐκπαιδευτήρια τῆς Μέσης καί Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης τῆς Λευκωσίας.

Ἀπό 28 Σεπτεμβρίου ἕως 3 Ὀκτωβρίου μετέσχε σέ Προσκυνηματική κρουαζιέρα στούς ἱερούς τόπους τοῦ Αἰγαίου καί τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου εἶχε συνάντηση μέ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο καί ἄλλους Ἱεράρχες στίς ἐπαρχίες πού διήλθε μέ τοὺς προσκυνητές.

Τῆ Δευτέρα, 5 Ὀκτωβρίου προσκάλεσε σέ πρώτη σύσκεψη τήν Ἐπιστημονική ομάδα πού ἀνέλαβε νά συνεργαστεῖ στήν ἔκδοση ἀφιερωματικοῦ τόμου γιά τὰ Ἐκκλησιαστικά Μνημεῖα τῆς κατεχόμενης ἀρχιεπισκοπικῆς περιφέρειας, τῆς ὁποίας, κατ' ἐντολήν τοῦ Μακαριωτάτου, προεδρεύει ὁ Ἐπίσκοπος Μεσσαορίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν.

Τῆ Δευτέρα, 12 Ὀκτωβρίου συμμετέσχε στή δεύτερη σύσκεψη μέ τόν Διευθυντή Μέσης Ἐκπαίδευσης, στό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Πολιτισμοῦ, γιά κοινά προγράμματα προώθησης τῶν Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων τῶν μαθητῶν μας.

Τήν Πέμπτη, 29 Ὀκτωβρίου προήδρευσε, στήν Ἐπισκοπή Ἀρσινόης, τῆς Γ' ἐτήσιας Σύσκεψης τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Περιφερειῶν στό Συνοδικό Γραφεῖο Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων.

Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΕΛΕΟΥΣΑ

ΕΓΚΛΕΙΣΤΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ.
ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΥΕΥΔΗ,
12ος ΑΙΩΝΑΣ.